

SKAUTING

ROČNÍK 33 DUBEN 1995

8

Z OBSAHU:

Světová konference

IFOFSAG u nás

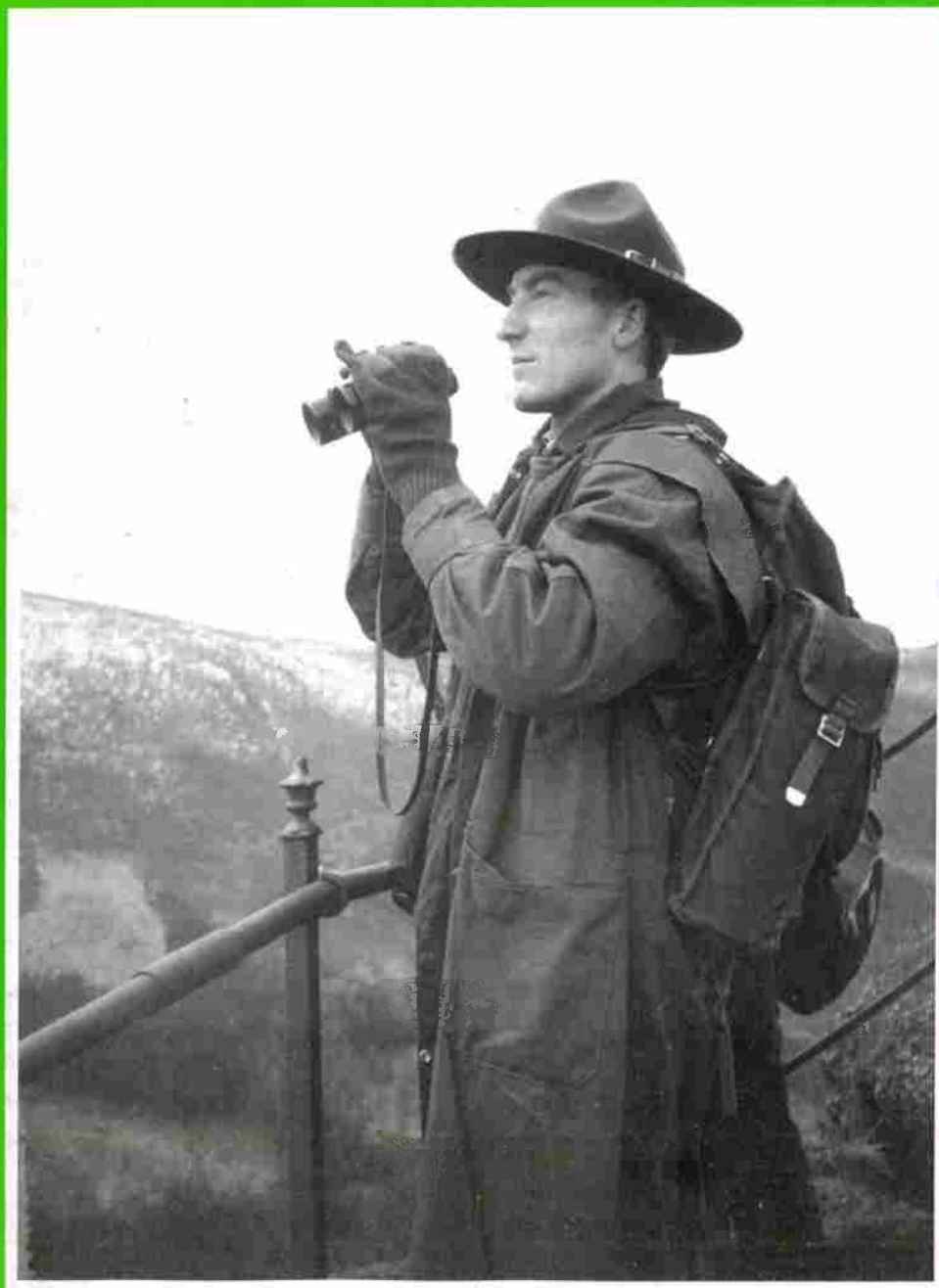
O NEJHEZČÍ

KLUBOVNU

E-mail

Nová redakce –

nový SKAUT–Junák

OBSAH:

Slovo vydavatele	2
Patron	3
2. sněm OS, Evropská konference IFOFSAG u nás,	3
VIII. sněm Junáka	3
O nejhezčí skautskou klubovnu	4-5
Jeden příběh na víc	6
Vůdce, zákon a paragrafy	6
Nová redakce - nový Skaut-Junák	6
Vlčata a světlušky	7
Zazníme světylko, Lež má krátké nohy, Tanec Balů	8
Malý průvodce náboženství	8
Rozhovor s Mgr. F. Lobkowiczem	8
K čemu je nám E-mail	9
R&R	9
Opasek objevitele, Lesní školy a kurzy pro R&R,	
Subterra 95, Pozor Transsaltum, Roverské Sitno	
polteři, Jazz a roving	
Z vůdcova zápisníku	10-11
Odkaz svatého Jiří, 2. zpravodaj Svojskova	
závodu 1995, Hry v programu oddílů, Toulky	
přírodou	
O autoritě z dekretu a autoritě skutečné	12
Noční telefonát	12
Gilwellské kurzy	13
Odpověď na Otevřený dopis Hospodářské radě	13
Kde na to vzít?	
Od vesmíru k hlubinám lidské duše	14-15
Lidské sídlo, Bydlení - příliš široká řeka nebo Taxidův	
příkop, Místo člověka v přírodě VIII. - Naše krajina,	
Slovíček, Recyklovat lze skoro všechno, Tis zve,	
Rozprodáme svoji zem?, Ekologické drobnosti	
Mezinárodní přátelství	16
Begegnung 95, Harcefe - starodávni rytíři a	
následovníci Bi-Pi, Přátelství s francouzskými skauty	
Krtek a skauti	17
Rapsovidadlo, Dvakrát Smíšek, Dopis z uprchlického	
tábora,	
Z oddílů, středisek a okresů	18
V. skautský seminář o výchově mládeže a formace vůdců,	
22. únor, Výzva pamětníků, II. třebečický summit,	
Pět kilo vědomostí, názorů a skautování	
ad, diskuse, názory	19
Absolventům instruktorské LŠ, Na sněm buď připraven,	
2x ad Otevřené archivy	
Skauting, demokracie a totalita	20
Průvodce českou skautskou literaturou	21
Jaroslav Foglar	
Nové knihy	22
Prameny nejen skautské, Jedno slovo pravdy	
Literární soutěž o nejlepší dětskou knihu	
Zprávy, inzerce, výročí	22-23

Příloha - Příloha pro R&R
Vzorové stanovy pro SPJ

Fotografie na obálce:
přední strana Karel Pašek - Stopař (Zbraslav)
zadní strana Anna Cuhrová (Praha)

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu

vydává nadace FONS pro Junák - svaz skautů a skautek České republiky a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava - Michala Rocmanová
sekretariát redakce - Hana Turecká

redakční rada:	Iva Macková	Tomáš Řehák
Vladimír Barlok	Milan Myška	Vlasta Šebestová
Danka Barloková	Václav Nosek	Ondřej Vanke
Marek Bárta	Eduard Pachmann	Jiří Večeřa
Zdeněk Hájek	Jaroslava Pešková	Anna Velichová
Vladimír Kopriva	Vít Růžička	Jiří Zajíc

Adresa: redakce Skautingu,
Ústředí Junáka, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
Tel. 02/24 102 268 Fax. 02/24 21 48 25
E-mail: bobo@junak.anet.cz

Cena výtisku pro předplatitele 10 Kč

Předplatné na celý rok včetně poštovního 110 Kč

Bankovní spojení: ČSOB, Na příkopě 14, 115 20 Praha 1
č.ú. 4028-0300084963/0300

reg. značka MK ČR 53 31

Podávání novinových zásilek povoleno ředitelstvím pošt Praha
č.j. NP 2571/1994 ze dne 23.11.1994

Podávání novinových zásilek povoleno OZ SsRP Banská Bystrica
č.j. 655 / OPČ zo dňa 16. 2. 1995.

Zaslané rukopisy, kresby a fotografie se archivují

a vracejí se na vyzádání odesílatele.

Uzávěrka čísla 11. bude 28. 4. 1995

Toto číslo vyšlo v nákladu 5 500 výtisků, uzávěrka byla 17. 2. 1995

SLOVO VYDAVATELE

o předplatném 34. ročníku Skautingu

Vážení čtenáři,

pomalou se chýlí k závěru 33. ročníku měsíčníku Skauting a nastává čas přemýšlet nad dalším. Snad jsme alespoň trochu dohnali skluzu ve vydávání a zlepšili situaci kolem rozesílky. Děkujeme Vám všem, kteří jste díky předplatnému drželi svůj časopis nad vodou. Je vás v této chvíli kolem 4 500. Bohužel ekonomické podmínky nás nutí k podstatnému zvýšení ceny za 110 Kč na 150 Kč. V následujících řádcích se pokusíme naznačit proč tomu tak je a za co opravdu platíte.

Výdaje

11 čísel x 5 000 předplatitelů	podíl 1 předplatitele
Cena tisku	350 000 Kč
platy ¹	220 000 Kč
poštovné ²	150 000 Kč
různé ³	94 000 Kč
Celkem	814 000 Kč
	152.38 Kč

Příjmy

předplatné a 150 (5000 ks)	750 000 Kč
reklamy (předpoklad)	40 000 Kč
celkem	790 000 Kč

Na doplnění je nezbytné uvést ještě několik drobností:

- platy zaměstnanců jsou vůči státnímu průměru velmi nízké
- mnoho dalších prací na Skautingu je hrazeno z jiných zdrojů (počítačová sazba, nájemné, které platí ÚR Junáka apod.), jestliže by se všechny tyto náklady měly platit, vzrostly by výdaje asi o 200 000 Kč

- není možné vytvářet žádné rezervy na případné zvýšení cen papíru, opravy materiálu apod.

Víme, že částka 150 Kč je velmi vysoká, ale jiná možnost nám nezbývá. Navíc zůstane-li stav odběratelů na nynější výši 4 500 ks, ztrácíme 75 000 Kč, které, jak vidíte z rozpočtu, nám budou velmi citelně chybět. Proto vás chceme poprosit, propagujte svůj časopis všude kde je to možné. Neomezujte se pouze na skauty a pokuste se ho šířit všude, kde je zájem o výchovu. Skauting je jediným pravidelně vycházejícím měsíčníkem, který je věnován mimoškolní výchově. Pomozte nám ho, prosím, udržet. Čím více bude předplatitelů, tím méně bude stát náš časopis.

Jaké typy předplatného jsou vám nabízeny?

Celoroční předplatné se zasláním domů: 150 Kč

Půlroční předplatné se zasláním domů: 80 Kč

Předplatné s možností vyzvedávat si časopis na Skautském informačním centru (Senovážné nám. 24, Praha 1): 120 Kč

Sponzorské předplatné: 200 Kč

Jakých obsahových změn se dočkáte v příštím ročníku:

- rozšíření roverské stránky nejméně na dvojnásobek (informujte o tom své RS, ukažte jim Skauting a nabídněte možnost předplacení)

- na vůdcovské dvoustraně by se mělo objevit více praktických námětů a návodů na oddílovou činnost (informujte o tom své známe z jiných dětských organizací, ukažte jim Skauting a nabídněte možnost předplacení)

- v rámci přílohy vycházení všech důležitých řádů a stanov Junáka (informujte o tom ve vašem středisku a nabídněte možnost předplacení pro vaše středisko či váš okres).

Věříme, že i přes toto nepřijemné zvýšení ceny nám nadále zachováte svou přízeň.

Za nadaci FONS Roman Šantora - Bobo

¹ šéfredaktorka, grafik, sekretářka, pomocné práce (rozesílka...)

² od dubna 1995 zvednuto na 3 Kč, pro osobní odběr bude tato částka odtčítána viz text

³ folie, balicí papír, telefon, poštovné na korespondenci, samolepky, kancelářské potřeby...

Opravte si, prosím:

- v 7. čísle Skautingu, str. 14, (Místo člověka v přírodě VII.) je chybně uvedeno číslo prováděcí vyhlášky k zákonu o ochraně přírody. Jedná se o vyhlášku č. 395/1992 Sb.

- na straně 20 (Táborech hry...) vypadly 2 následující řádky textu: "...na táborech si podklady vyškemrat, aby je pak poslali do FONSu. Vždyť to je ostuda...lida".

Bliží se 24. duben, s ním každoroční vzpomínání na Jiříka, dívku a zabitého draka. Pokusil jsem se vytěžit z paměti souvislosti, jak jsme je vnímali dětským rozumem, s otevřenou papulou a vykulenými očima, ve třicátých letech tohoto století.

Znělo to jinak než dnes, tehdy býval dobřý skutek identifikačním znakem skautingu, my jsme se vcítili do role rytířů a byli jsme nesmírně hrdí a důležití.

PATRON

Velice známá legenda líčí událost téměř šestnáct století vzdálenou. Tehdy se ocitl na africké půdě ozbrojený jezdec na koni, rytíř raného křesťanství, Jiřík. Tam přemohl draka ve prospěch děvčátka z nekřesťanského lidu.

Byl to skutek nelogický. Živý drak mohl posloužit jako nástroj podsvětí, mohl být výstrahou každému, kdo odmítne víru, kterou Jiřík přináší. Mladý rytíř se zachoval zcela opačně, rozhodl se pro dobrý skutek. Účinek byl velkolepý. Tisícové zástupy lidu severní Afriky se obrátily na víru. Legenda obešla svět, stala se trvalou morální i literární hodnotou.

Souvztažnost svatojiřsko - baden - powellovská spočívá v podobném, v určitém ohledu shodném příběhu. Baden - Powell se ujal těžce raněného dvanáctiletého děvčátka z lidu národa Zulu. V bezradnosti probděl u divčiny lůžka den a noc. Ráno děvčátko zemřelo. Bylo 13. července roku 1887.

grafika L. Rusek

Tehdy, v africkém Natalu, nebylo možno poskytnout odbornou pomoc dívce s průstřelem břicha. Afričané to věděli.

Také bylo nepředstavitelné, že by britský voják poskytl pomoc afričanovi. Přítomným Zuluům neuniklo, s jakou nesmírnou laskavostí a spoluúčastí se Baden - Powell snaží děvčátku pomoci. Tolik soucitu v očích britského vojáka bylo něčím nevidaným. Zpráva o příchodu se rozletěla do okolní Afriky. Dobrý skutek brit-

ského důstojníka byl oživlou nadějí, byl důkazem nesmrtelnosti lidství.

Toho večera zazněl tisícový sbor písní Ingonyama. Nebyla to bojová píseň, byl to velkolepý hymnus, podobný žalmu. Sestupná tercie s připojeným púltónem zní jako usmiřující verš islámu, slibující ráj džanna těm, kteří konají dobré skutky. Ingonyama znají skauti celého světa, je zpívána 13. července na každém světovém skautském jamboree. Ten fascinující chorál rozechvěje celé tělo, nelze jej zapomenout do konce života. Stát Zulu na jihu Afriky měl 8 milionů obyvatel, vyspělou kulturu, vlastní spisovný jazyk a literaturu. V minulém století neodolal tlaku britské armády, byl poražen a rozdroben na mnoho částí. Stal se britskou kolonií.

Sledujeme shodné rysy příběhů Jiříkova a Baden - Powellova. Jezdec, voják rytířského ducha, zachová se ve prospěch strádajícího děvčátka z odporujícího, nikoliv přátelského lidu. Stane se tak na půdě Afriky. Zlo nehledá v lidech, které má před sebou, hledá pravý původ zla. V legendě je zlo zosobněno drakem. Do příběhu vnáší nový, dosud neznámý fenomén, dobrý skutek. Výsledek je ohromující, stává se významnou, nezastupitelnou a trvalou hodnotou.

Baden - Powell si byl vědom stavu tohoto světa. Netajil se tím, že již tehdy v Natalu se zabýval představou nějakého hnutí, založeného na vízi rytířství a svatojiřské morálce.

Dobrý skutek bude obsahem této vize.

Sekula

Náčelnictvo kmene OS podle stanov a čl.77 volebního řádu Junáka svolává

2. sněm kmene OS - 29.-30. dubna 1995

do kulturního domu Ostrov v Havlíčkově Brodě se zahájením v 10,00 hod.

Program sněmu a klíč k volbě byl sdělen všem zpravodajům OS a okresním radám Junáka zvláštním metodickým listem náčelnictva s dalšími informacemi a instrukcemi.

2. sněm kmene OS 29. dubna 1995 Havlíkův Brod

Evropská konference IFOFSAG u nás!

V hotelu Sportcentrum v Brandýse n. L. a v Praze proběhne ve dnech 25. - 28. května 1995 evropská konference IFOFSAG - Mezinárodního společenství dospělých skautů a skautek. Konferenci po organizační stránce zajišťuje tým při náčelnictvu kmene OS. Sjedou se k nám delegáti i další účastníci oldskautských organizací ze všech zemí Evropy - očekáváme kolem 120 old-skautů a oldskautek.

Pracovní program připravuje světová kancelář IFOFSAG v Bruselu, náš tým kromě organizačních věcí připravil doprovodný program:

- v pátek 26. května podvečerní projížďku lodí po Vltavě se setkáním s našimi oldskauty,
- v sobotu 27. května dopol. prohlídku Prahy, večer kulturní program.

Na páteční projížďku lodí zveme naše oldskauty a oldskautek! Bude nám hrát naše roverská country-kapela. Přijďte se vzájemně poznat a pobavit se se sestrami a bratry, s nimiž nás spojuje stejná oddanost skautingu, stejné životní poslání. Vzhledem k omezenému počtu míst na lodi je však nutno se přihlásit písemně nejpozději do 10. května na adresu náčelnictva kmene OS, ústředí Junáka, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1. Kdo si vzpomene až pozdě, má smůlu...!

Současné hledáme několik anglicky nebo francouzsky hovořících sester a bratrů na pomoc ve čtvrtek 25. května odpol. na pražské letiště a nádraží k přivítání a organizování příjezdě-jících delegátů k odvozu do místa ubytování. Zájemci nechtě se hlásit rovněž na adresu ústředí pokud možno ihned (nebo br. VI. Kopřivovi - Vlkovi, tel.: 42 34 49).

Skautské ideály spojují svět - i v činech, i ve věku dospělém!

VIII. SNĚM JUNÁKA

se bude konat v Brně 3.-4. června 1995

Informace o pracovních skupinách, proplácení cestovního a možnostech ubytování delegátů najdete v příloze Junák hlásí v tomto čísle. Další materiály ke sněmu budou průběžně rozeslány delegátům.

O NEJHEZČÍ SKAUTSKOU KLUBOVNU

Je to již více než rok od chvíle, kdy byla vyhlášena celorepubliková soutěž o nejhezčí skautskou klubovnu viz Skauting č. 6 /94. Je nejvyšší čas celou akci zrekapitulovat a vyhodnotit.

V předchozích letech se maximální pozornost upírala na tábory jako vyvrcholení celoroční činnosti. Poněkud byla zanedbávána "skautská klubovna" jako druhý domov našich mladších členů při jejich celoroční činnosti.

Co tedy bylo cílem soutěže? Obrátit naši pozornost na klubovny jako na výchovný prostředek a v maximální míře jej jako takový využít (*vždyť stále existují klubovny studené, s holými stěnami*). Pomoci tomu měly především skautské časopisy prezentací nejen vlastních kluboven, jejich charakteristického prostředí a zařízení vlastnoručně vyrobeného dětmi, ale i "příběhy" kluboven, formou reportáže, popisů fotek atd. zpracovaných dětmi (to byl zamýšlený další výchovný prostředek). Vlastní prezentace účastníků ústředního kola byla uvažována a i dohodnuta s redakcí časopisu Junák, stanovení pořadí pak hlasováním čtenářů formou čtenářských kuponů (obdoba např. Zlatého slávika).

Soutěž proběhla. Mnohé z původních představ se nepodařilo uskutečnit. Kromě problémů kolem časopisu Skaut

- Junák se zde opět ve vši nahotě projevil kriticko-negativistický přístup velkého množství dospěláků - vedoucích činovníků včetně některých oblastních výchovných zpravodajů (časté např. i u Svojsíkovy závodu, závodu vlnat a světlušek atd.). Při všech podobných celorepublikových akcích totiž záleží na přístupu a především **pochopení nás dospěláků, činovníků na všech úrovních, jejich vzájemné spolupráci, víry v pořadatele a vyhlášovatele akce a v nemalé míře na propagaci ve skautském tisku. Místo přemýšlení jak a co nejvíce myšlenku, nápad využít pro výchovu na okrese, či oddíle, hledáme zápory, slabá místa, problémy.** V případě kluboven je to možná neobjektivnost hodnocení, nepoměritelnost získání kluboven atd., z čehož pak pramení následné odmítnutí soutěže jako takové. Dovolím si poznámku: jakékoli hodnocení soutěží, např. i bodování v oddíle s sebou nese tento subjektivní prvek a my jej z výchovných důvodů často, rádi a vědomě používáme. Druhou poznámkou je konstatování, že často se informace o podobných soutěžích ani k dětem nedostanou, čímž je o možnost účasti vlastně obíráme. Je to škoda jejich i naše.

JAK SOUTĚŽ DOPADLA? Do ústředního kola přišlo následujících 8 přihlášek

mezi kterými už nebudeme určovat pořadí:

- 7. smečka vlnat 3. přístavu vodních skautů ESKADRA Ostrava - Poruba
 - 3. divčí oddíl střediska 772.03 Ostrava - Svinov
 - 2. oddíl Šlapanice. středisko 0603/30, okr. Brno - venkov
 - 3. oddíl vodních skautů "Briga", 4. středisko "VAVÉHA" České Budějovice
 - 1. oddíl chlapci "Albatros", středisko Světlá nad Sázavou
 - 8. oddíl Světlušky, středisko Příbyslav okr. Havlíčkův Brod
 - klubovny střediska Chrást u Chrudimě v objektu chrastického zámku
 - středisko "Mohawk" Frant. Lázně
- Všechny jsou velice pěkné, stojí za návštěvu a shlédnutí. Určitě by se našly další další další i u vás na okrese.

S novou redakcí časopisu Junák začínáme znovu jednat o prezentaci alespoň některých z nich. Všem, kteří se jakýmkoli způsobem zúčastnili nebo podíleli na soutěži či organizaci tímto moc a moc děkujeme a věříme, že se zúčastní a pomohou i při dalších obdobných akcích.

Účastníkům ústředního kola postupně rozešleme něco do kroniky, něco do knihovny a něco do klubovny, jak bylo při vyhlašování soutěže slíbeno.

Riki

Vybrat z mnoha fotografií, doprovázejících jednotlivé přihlášené klubovny, bylo tvrdým oříškem. Mnoho zajímavých snímků bohužel nebylo schopno reprodukce. Omluvte tedy tentokrát kvalitu snímku a soustřed'te se spíše na možnou inspiraci - oznamovatele, totemy, rámečky, závěsy na nářadí - i ta romantika, která ke skautské klubovně patří. red.

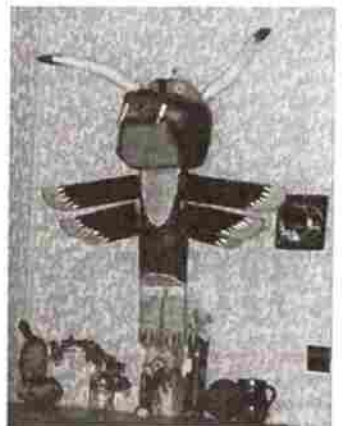

Klubovna
v šestibokém
historickém altánu
na břehu řeky...
4x Světlá n. Sázavou

Detail z propůjčené místnosti v lázeňském domě
Františkovy Lázně

"Ať naše klubovna vypadá jak chce, patří nám a my do ní vždycky budeme rádi chodit..."
2x Příbyslav

Klubovna každého oddílu v objektu zámku má trochu jiný charakter - takhle patří včelům 2x Chrást u Chrudimě

U vodáků ve věži Železná Panna České Budějovice

Morští vlci se nezaprou...

2x Ostrava-Poruba

Jeden příběh navíc

Na jaře roku 1993 náš oddíl postihlo velké neštěstí. Naše stará dobrá klubovna shořela. Ze dřevěných stěn zbyly ohořelé trosky. Kroniky, nástěnky, památky z táborů a spousta dalších věcí zmizely navždy.

V této nemilé situaci se však projevila vnitřní síla oddílu, jež vyústila v rozhodnutí postavit si klubovnu novou. S pochopením a souhlasem majitelky pozemku, kde stará klubovna stávala, jsme se pustili do práce. Z lesa byly přivezeny kmeny stromů - budoucí nosné trámy. S žádostí o pomoc jsme se obrátili i na rodiče, a ti nezůstali lhostejní. Okna, dveře, skříňky, nábytek, desky i fošny na podlahu - vše bylo brzy pohromadě. Zbývala maličkost - klubovnu postavit.

Denně, dopoledne i odpoledne se scházeli všichni, kteří měli jen trochu času a chuti do práce. Žádné volné soboty a neděle, žádné jinak tolik oblíbené výpravy do přírody. Možná tomu nebudete věřit, ale už v červnu se konala v nové klubovně první schůzka. O prázdninách po táboře se ve zvelebování klubovny pokračovalo a pokračuje vlastně dodnes. Výsledek? Ten nechť posoudí jiní.

Něco však na závěr nemohu neříct. Vztah členů ke klubovně se změnil. Ta bývalá jim "spadla do klína", nic hlubšího je k ní nepoutalo. Současnou si postavili i vybavili sami, a to znamená hrozně moc. Těžko se mi může podařit vyjádřit to, co bych chtěl - tu zvláštní hrdost, která číší z každého jejich jednání. Tu prostě člověk musí prožít...

Jura - Jiří Hodek, Šlapanice u Brna

VŮDCE, zákon a paragrafy

Jsem vůdcem oddílu a zároveň jsem zaměstnán. V létě i v zimě jezdíme s oddílem na tábor. Mohu požadovat od zaměstnavatele pracovní volno?

Tuto problematiku upravuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze 7. 1. 1991 č. 18/1991 Sb. o jiných úkonech v obecném zájmu. Činnost vedoucích táborů, jejich zástupců, hospodářů, zdravotníků a případně rádců se považuje za překážku při práci z důvodu úkonu v obecném zájmu a takový činovník má za předpokladu, že pracoval nejméně rok před táborem bezplatně a soustavně s dětmi nárok na to, aby mu zaměstnavatel poskytl pracovní volno a to s náhradou mzdy v rozsahu maximálně tři týdnů v kalendářním roce, to vše však pouze za předpokladu, že tomu nebrání vážné provozní důvody. Podmínka soustavné a bezplatné práce se nevyžaduje, jde-li o tábory pro zdravotně postižené děti a mládež. Tato právní úprava platí pro všechny zaměstnavatele, je jedno jestli jde o státní organizaci nebo soukromníka. Náhradu mzdy, kterou zaměstnavatel uvolněnému činovníkovi poskytne, pak může požadovat po Junáku (středisku).

Problematiku pracovního práva jsme tímto vyčerpali a můžeme se dále věnovat otázkám občanskoprávní odpovědnosti vůdce.

Kdo odpovídá za škodu, kterou způsobí dítě při výpravě na cizím majetku?

Na tuto otázku nelze jednoznačně odpovědět, záleží vždy na konkrétních okolnostech. Osoba mladší osmnácti let má totiž způsobilost k právním úkonům omezenou a to, zda odpovídá za způsobenou škodu, záleží na jejím věku, její rozumové vyspělosti, na výši způsobené škody... Řečeno slovy zákona: na tom, zda v daném okamžiku měla schopnost rozpoznávání a určování. Je nutné vždy posuzovat každý případ zvlášť: pokud např. desetileté dítě (ať již úmyslně nebo z nedbalosti) poškodí nebo zničí táborové nářadí menší hodnoty (sekeru, nádobu), které patří Junáku, je zřejmé, že může Junák (skautské středisko) požadovat náhradu škody po dítěti, resp. jeho rodičích jako zákonných zástupcích. V každém případě však za tuto škodu odpovídá s touto osobou "společně a nerozdielně" ten, kdo byl povinen nad ni vyko-

návat dohled", což je v tomto případě vůdce nebo jiný zástupce, který byl pověřen vedením této akce. To znamená, že středisko si může vždy "vybrat", zda bude požadovat náhradu škody po dítěti (jeho rodičích) nebo po vůdci. V případě, že dítě za škodu odpovídat nebude (což bude zejména při způsobení větší škody), odpovídá pouze tento činovník, který na tuto osobu měl dohlížet. Tento vůdce nebo jiný činovník se odpovědnosti zprostí tehdy, jestliže prokáže, že dohled nezanedbal. To znamená, že je na vůdci, aby každou takovou akci maximálně zabezpečil. Situace je trochu jiná v případě, že osoba mladší osmnácti let způsobí škodu na majetku, který nepatří Junáku. I tady platí, že tato osoba odpovídá pouze tehdy, měla-li schopnost rozpoznávání a určování a společně a nerozdielně s ní odpovídá ten, kdo měl nad ni vykonávat dohled - tím však v tomto případě je skautské středisko jako právní subjekt. V případě že osoba mladší osmnácti let odpovídat nebude (což bude zejména v případě, že někomu způsobí újmu na zdraví), odpovídá skautské středisko. V obou případech však může středisko, které škodu nahradí, zpětně požadovat náhradu škody na vůdci nebo jiném odpovědném činovníkovi, který měl na tuto osobu dohlížet.

Příště se budeme zabývat pojištěním.

Mgr. René Fischer - Fiša

Nová redakce - nový

SKAUT Junák

V době uzávěrky tohoto čísla Skautingu vychází první číslo časopisu Skaut-Junák. Oproti minulému ročníku časopis opět doznal podstatné změny. Základní změnou je rozšíření celkového počtu stran ze 32 na 48 a to za původní prodejní cenu 18,80 Kč, nebo předplatitelskou cenu 16,80 Kč za jedno číslo. Zatímco ostatní časopisy a noviny ve velké většině po Novém roce ohlásily zvýšení cen, časopis Skaut-Junákto řeší zvýšením počtu stránek. Příčinou této změny je, kromě změny redakce, celková změna koncepce časopisu. Jejím smyslem je rozšíření obsahové stránky časopisu se zaměřením na to, aby se čtenáři také postupně stávali jeho spoluvěci. Obsah časopisu bude koncipován tak, aby byl zajímavý a přitažlivý nejen pro skauty a skautky, ale i pro veškerou mládež, s výraznou preferencí skautingu. Budou zde samostatné rubriky jako např. Práce čtenářů, hádanky, kvízy ap., jejichž smyslem je podněcovat čtenáře k větší aktivitě a podílu na celkové skladbě jednotlivých čísel. Není možné opomenout metodické rubriky Rádcovník a Akela, které jsou pomocnými rádců při přípravě programu jednotlivých schůzek a programů družin a smeček. Nakolik tyto rubriky skutečně budou nebo nebudou metodickými pomocníky záleží nejen na jednotlivých rádcích, ale i na vůdcích

a vůdkyních oddílů, jak budou ochotni a schopni přesvědčit své rádcy a rádkyně o tom, že se mohou i podílet na jejich obsahu. Obdobně to je s náplní ostatních rubrik. Také zde by měli ať již čtenáři, nebo vůdcové a vůdkyně oddílů dodávat náměty a nápady na jejich naplnění. Nepomijívejme i otázku propagace časopisu mezi členy a členkami jednotlivých oddílů a středisek. Je všeobecně známo, že celková distribuce časopisu je nedostatečná. Jediná v současné době reálná cesta rozšíření časopisu je formou předplatného. Současný vydavatel i redakce si jsou vědomy různých nedostatků z minulého období týkajících se chaotického posílání časopisu předplatitelům, které bylo zapříčiněno předáním nekompletního seznamu předplatitelů od JE novému vydavateli. Přesto se postupně tyto nedostatky napravují a věříme, že od nového ročníku budou s konečnou platností vyřešeny a nebudou se opakovat.

V současné době je rozesíláno pěti ÚR Junáka první číslo na všechna střediska a oddíly. Žádáme všechny vůdce a vůdkyně oddílů, aby tomuto číslu věnovali patřičnou pozornost, prohlédli si ho a pohovořili s členy a členkami svých oddílů, případně i s jejich rodiči o možnosti jeho předplacení a tím zvýšení celkového počtu odběratelů. Nezastíráme, že tento v současné době nejstarší, již 80-tiletý, časopis pro mládež u nás je v kritické situaci, která je svým způsobem horší než když byl 3x likvidován. Všichni, kteří se podílejí na jeho vydávání - od vydavatele, přes nově ustavenou redakci, až po

Ústřední radu Junáka - jsou si vědomi různých nedostatků, kterými se od své obnovy v r. 1990 vyznačoval a potýkal. Většina těchto nedostatků však je důsledkem malého nákladu a tím nemožnosti zařazení do normální distribuční sítě. Je nutné také si uvědomit, že se jedná o kritické období, kdy přestala vycházet většina časopisů pro mládež. Např. od 1. 1. 1995 přestal vycházet časopis Filip, protože jeho náklad klesl pod 50 000 výtisků. Pokud Skaut-Junák přes veškeré tyto potíže dále vychází, a to v nákladu kolem 10 000 výtisků, je nutné přes všechny nedostatky to považovat za úspěch. Na druhé straně se domníváme, že počet cca 5 000 pravidelných odběratelů na cca 70 000 registrovaných členů organizace je skutečně málo a přinejmenším nesvědčí o velkém zájmu ať již vůdců, vůdkyň i samotných členů o tento časopis, který by měl být jednou z největších spojnic mezi ústředními orgány a ostatními členy hnutí i jeho reprezentantem a propagátorem mezi mládeží a veřejností.

Snažme se zapomenout na vše špatné, co bylo, a pojďme se společně pokusit vytvořit takový časopis, který by se nám všem líbil a byl důstojným reprezentantem celého našeho hnutí. Domníváme se, že jeho mladí členové si to zaslouží a samotný časopis k svému osmdesátému výročí také.

Milan Svoboda
předseda zpravodajské rady ÚR

Další o Skautu Junáku najdeš
v Junáku Hlásí

O organizaci této soutěže jsme psali již v č. 4 a 5.

Základní a okresní kola jsou plně v režii a péči jednotlivých středisek a ORJ a jejich výchovných zpravodajů.

Počet prací, termíny, místo a způsob předání prací do okresních kol stanoví ORJ tak, aby okresní kola proběhla do stanoveného termínu (do konce května 1995). Bude vhodné pořádání kol soutěže propagovat, zveřejnit a pozvat na výstavu prací skauty, rodiče a ostatní veřejnost.

ZAŽÍHÁME SVĚTÝLKO

C) Ústřední kolo:

Proběhne podle jednotlivých technických kategorií. Ukončeno bude do 15. září 1995. Výsledky budou oznámeny ve Skautingu do konce listopadu 1995. Diplomy, zvláštní ceny

a účastnické listy budou předány účastníkům do konce listopadu 1995.

Okresní rady Junáka zašlou vítězné práce (1., 2. a 3. místo z každé technické kategorie) do Ústředního kola do konce července 1995 na následující adresy pověřených sester a bratrů, kteří odpovídají za vyhodnocení "své" technické kategorie:

2a) - práce dvojrozměrné (plošné):
Jan Kříž, Uzběcká 1410/6, 101 00 Praha 10

2b) - práce trojrozměrné:
Hana Urbanová, Šárochova 1238, 250 02 Stará Boleslav, nebo Iva Kudrnová, Maxe Švabinského 110, 250 02 Stará Boleslav

2c) - jiné techniky:
Miroslav Beránek, Bojiště 41, 281 21 Červené Pečky

2d) - práce fotografické:
Mgr. Alexandra Lopourová, Preslova 17, 602 00 Brno

(Zasílat i práce od činovníků, roverů a rangers.)

Milena Mužíková

Odbor světlušek NDK

Jan Kříž Odbor včítací NCHK

LEŽ má krátké nohy

Kdo se nechal nalákat tím titulkem a čeká senzační odhalení, bude teď zklaman. Anebo ne? Bude řeč o dětské lži a o dětské lhavosti. Ono to totiž je každé něco jiného.

Pišu o tom, protože se mě na to ptali vůdcové včítací na posledním semináři a taky proto, abychom uměli rozlišovat. Jen tak zůstaneme spravedliví. A spravedlnost je jedna z nejdůležitějších vlastností vůdce. Navíc je to důležitý výchovatelství postoj.

Tak tedy, ten nadpis má pravdu. Je to ostatně polovička starého přísloví a ta neřizou. A naše včítací lžou. **Moudrý vůdce ale ty lži rozlišuje a podle toho s nimi nakládá.**

Opravdová lež, to je ta, která mravně vyražuje ze společnosti oddíl, musí obsahovat zlou vůli. Znamená to, že musí být zcela vědomá, předem promyšlená s cílem vědomé škody. To se u tak nezralé osobnosti, jakou je včítací, dá těžko předpokládat. U nich jde obvykle buď o malé lži /ze strachu před trestem, z výčitek, někdy i z falešného kamarádství/, nebo o dětskou lhavost, která má kořeny ve zvrácené fantazii.

S touto se setkáváme stále častěji. Přicházejí k nám totiž chlapi z prostředí, které je citově ochudlo. Pak ovšem slyšíme fantastické zvěsti typu co všechno doma mají, co všechno umí starší brácha /asi hraje roli otce, kterého včítací postrádá/, kde všude už byli /ale byli tam "šťastnější" kamarádi, zatímco on se nudil doma/.

Milý Akelo, už z toho je vidět, jak je potřeba znát a umět rozlišovat. Teprve pochopení podstaty dětské lži nám vůdcům umožní hledat cestu a zůstat spravedliví.

Co s tím? Poměrně snadné je poradit si s lhavostí. Obvykle zmizí sama, jakmile se takové včítací zapojí do veliké hry, kterou je život ve smečce. Zvlášť dobře působí na ně dramatické příběhy a hry, kde se mohou v mezích své fantazie od-

reagovat a mizí u nich vnitřní motivace k lhavosti. Dalším lékem na lhavost je vlastní úspěch.

Měla by to být obecná zásada každého vůdce: postarat se, aby každý z chlapců v oddíle pravidelně zažíval pocit uspokojení nad vlastním úspěchem.

A co ta lež, i když třeba malá? Je vážná. Poškodila nejen čest mluvčího, ona poškodila vztahy ve společenství oddílu. Podle toho s ní naložíme. Především, nejlépe mezi čtyřma očima a klidně, vysvětlí včítací nesprávnost jeho jednání. Neužívej při tom silných slov ani argumentaci, jako že se to nesmí opakovat, jinak...! Nejpůsobivější je využít dětské vázanosti na společenství: "Viš, u nás není zvykem..." A nezapomeň vysvětlit, že právě ten soulad byl lží narušen a vyslov i své odpuštění. Pokud lež zasažila, zranila ostatní chlapce, dlužní vysvětlení i jim. Řekni prostě, že věc je projednána, že ten bráška neměl zlý úmysl /je-li to ovšem pravda/, že toho lituje a všechno se dá do pořádku. Vyspělejší smečka dovede vyjádřit společné odpuštění třeba tím, že si podají ruce.

Občas slyším, že tyhle kluky je lepší vyhodit hned. To, prosím, ne. Vždycky zkusíte dát příležitost, a ne jednu. Ono totiž přizpůsobení řádu smečky trvá každému rozdílně dlouhou dobu. Na to konečné řešení je čas, "až když se všechny prostředky ukázaly mamými", jak řekl Komenský. A ten to neřekl o vyhazovu, ale o metle. Tu my neuzíváme, leda k vymetení nepřizpůsobivých.

A ještě dovětek. Při řešení lži bude dobře vyvarovat se výčitek, neužít výsměchu ani ironie. Už přistižení lháře je dost ponižující. Jestli má snahu být lepší, postačí.

Přeju vám, aby u vás ve smečce přibývalo pravdivosti. Ona se vede za ruku s laskavostí. Tu včítací potřebují. A hodně.

Petr Hájek - Balů

Časopis pro světlušky a včítací Světýlko bude v nejbližší době přinášet také pohybové hry a tance. Pro včítací to budou především ty, které ve smečkách tvoří součást rituálů na základě Knihy džungli.

Některí z vás se teď pousmějí a řeknou si, že to už se dávno, dávno přezilo... a k čemu to všechno...na takovéhle hlouposti už dávno dnešní děti nenalá-
Káča

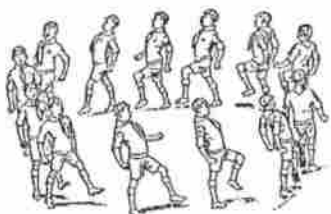
Omly!
Nepodceňujte ani příběhy Knihy džungli, ani tyhle jednoduché pohybové hříčky.

Zkusili jsme to před několika lety u nás, zároveň s vyprávěním z knihy - poprvé jako výstup na vánoční střediskové nadi-
Bylo to něco neobvyklého a včítací sklidila velký potlesk. A některé rituály se pak staly neoddelitelnou částí zvyklosti smečky.

Káča

Tanec Balů

Na povel "Balů" vytvoří včítací kruh, udělají vpravo bok a pochodují v kruhu, hlavu vzhůru a velice hrdě, rozhlížejíce se vpravo a vlevo. Přitom skandují tak hlasitě, aby to každý slyšel, včítácký zá-

kon. Na zapísknutí se rozběhnou do svých "doupát". Balů (vedoucí nebo šestník) se přihoupá do středu, uloží se jako medvěd a zavolá: "Vci, vci, slyšte dobře, vci!" Včítací vylezou rychle ze svých doupát a s voláním "Balů, Balů" vytvoří kolem Balů kruh.

Balů: "Vci, slyšte každý vci smečky. Více se poddá vždy starému vlci, více se nepoddá nikdy samo sobě."

Při těchto slovech se včítací vzájemně prohlíží a přitakávají hlavami. Nato pochodují v kruhu na všech čtyřech a skandují v rytmu pochodu: "Posloucháme zákon, učíme se zákon." Na Balůvo znamení se pochod zastaví, včítací se obrátí obličejem k Balůvi, zůstanou v dřepu a tlučou pravou rukou sevřenou v pěst proti otevřené dlaní levé ruky. Přitom skandují do taktu: "Dodržíme zákon, dodržíme zákon."

Na Balůvo znamení si všichni sednou. Balů: "Dobře, vci, správně, vci!"

Obrátí se k jednotlivým včítacím a dává jim otázky z včítáckého zákona, slibu, hesla. Dbá, aby se všichni podíleli na odpovědích. Končí podobkou: "Včítací, a teď všichni společně, co znamená první včítácký zákon?" Včítací se posadí do dřepu, který střídají s polosedem a, zvedajíce hlavy jako vyjící vlci, skandují: "Poslouchat, poslouchat!" Na Balůvo znamení se odplíží do svých doupát, Balů se odkolébá také a tím tanec končí.

prevzato

ze Stezky čs. exilových včítací

MALÝ PRŮVODCE NÁBOŽENSTVÍMI

V minulém čísle Skautingu jsme dokončili první část našeho seriálu - stručnou charakteristiku nejrozšířenějších náboženství světa.

Protože však žijeme uprostřed Evropy, jejíž kultura byla ovlivněna po mnoho staletí křesťanstvím, v následujících pokračováních Vás seznámíme s nejrozšířenějšími křesťanskými církvemi u nás prostřednictvím jejich zástupců v Duchovní radě Junáka.

Rozhovor s bratrem Mgr. Františkem Lobkowiczem - ústředním duchovním rádcem skautů katolického vyznání

Mohl byste, Otče, představit katolickou církev?

Katolická církev doslova znamená všeobecná církev (řecké slovo *katholikos* znamená všeobecnost). Pro církev římskou se toto začalo používat v okamžiku rozkolu, aby bylo možné jednotlivé církve od sebe odlišit. Je zde ovšem několik bodů, které církev charakterizují. Odvozuje svůj původ od apoštolů, je všeobecná a snaha o jednotu je také jedním ze znaků církve. Toto konečně vyplývá i z vyznání víry, v kterém kaž-

dou neděli v kostele říkáme: "Věřím v jednu svatou, všeobecnou, apoštolskou církev." Možná někdo namítne: "Jak to, že je svatá?" To ovšem neznamená, že by církev byla svatá tím, že bychom byly svatí my. Jsme jen hříšnými lidmi. Ale pokud se na církev díváme jako na tajemné tělo Kristovo, potom o ní můžeme hovořit jako o svaté, protože Kristus je **svatý Boží** - tak je nazván v evangeliu.

Církev, to nejsou jen kněží a řeholníci. Církev je společenství všech, které spojuje jedna víra, jeden křest, jeden Pán. Samozřejmě, že v tomto společenství jsou různá postavení a různé úkoly, asi tak jako v každé dobře fungující rodině. Jedním z těchto úkolů je i úkol hierarchického neboli svátostného kněžství. Na druhé straně je zde i úkol všeobecného kněžství, protože všichni pokřtěni jsou povoláni, aby svým životem otevírali ostatním pohled na Ježíše, aby jej každý mohl poznat jako nekonečnou lásku. To je také smysl misie - nikoli získat co nejvíce lidí pro sebe, ale dát jim poznání toho nekonečně dobrého.

Jaký je vztah katolické církve a skautingu?

Tak, jako je úkolem každého křesťana ukazovat pohled na Krista všem, tak se to týká i mladé generace. Skauting, ač nevychází přímo ze základů křesťanství, přijímá křesťanství, přijímá duchovní rozměr do výchovy. Zakladatel skautingu si byl vědom, jak je důležité, aby člověk měl duchovní pohled na život. Jako křesťan si uvědomujeme svůj úkol a nabízejeme pomoc. Vzpomínám na jednu diskusi ještě před schválením současného znění slibu, kdy mi jeden z vůdců položil otázku: "Ale jak mám připravovat děti ke slibu, tak jak jej uznává světová organizace, když já sám o tom nic nevím, když já sám jsem Boha ještě nepoznal?" Myslím, že právě tady je pomoc církve na místě. Mnohé oddíly už mají duchovní rádece a pokud některý vůdce bude potřebovat pomoc,

může se obrátit na ústřední tým duchovní rady, jehož členy jsou i duchovní rádcé jednotlivých církví.

Mohl byste říci něco o sobě jako o skautovi?

Já jsem nikdy skautem nebyl. Když jsem se narodil, skauting právě končil, osmašedesátý rok mne zastihl v semináři, kde bylo mnoho studia a málo času na takovéto aktivity. Ve famosti, kde jsem působil, jsem se setkal s ilegálním skautským oddílem, který fungoval i v dobách nehlubší totality, a tehdy jsem ke skautingu přičichl. Snažil jsem se tehdejší vedoucí a rovery povzbuzovat, aby nerezignovali, aby se vzdělávali a byli připraveni na budoucí možnosti. Po devětaosmdesátém se probudili i skauti v mé nové famosti, tak jsem jim okamžitě dal prostor na faře a pokud to bylo v mých možnostech, zúčastňoval jsem se i jejich aktivit. Skautů si velice vážím, protože si myslím, že se jedná o velice schopné mladé muže a ženy, kteří přesně dokáží plnit své úkoly. Proto s pomocí skautů také počítáme při zajištění pořadatelské služby při návštěvě Svatého Otce v květnu.

V červnu se bude konat řádný valný sněm Junáka. Co byste vzkázal delegátům?

Že jim posílám své pozdravení na cestu. Aby si uvědomili svoji zodpovědnost, protože budou rozhodovat o dalších několika letech skautingu u nás. Věřící skauty bych poprosil, aby se na tento úmysl modlili, aby vyprosili Boží požehnání tomuto konání. Všem přeji, aby to dobře dopadlo a všichni byli spokojeni. A těm, kteří budou zvoleni, přeji hodně darů Ducha svatého, hodně síly a odhodlání a také pocit zodpovědnosti. Jde o budoucí generaci a jakou vychováváme, taková bude budoucnost našeho národa.

Děkuji za rozhovor.

Marek Barta

K ČEMU JE NÁM "E-MAIL"?

Možná, že jste si všimli drobné změny v tíráži. Úsilím mnohých ze SICu i z nadace FONS jsme totiž získali e-mailovou adresu **BOBO@JUNAK.ANET.CZ**

Co nám tato změna přinese? Stručně řečeno, přístup do celosvětové počítačové sítě Internet.

Můžeme posílat dopisy elektronickou poštou (ang. *electronic mail*, e-mail). Tzn. velmi rychle (přenos z kteréhokoli místa světa trvá řádově minuty) a bez poštovních poplatků. E-mailové adresy vlastní řada významných osob a institucí, od Billa Clintona přes britskou královskou rodinu a NASA až po Santa Clause. Zvláštní význam má E-mail u nás (adresy vlastní prezidentská kancelář, všichni ministři, poslanci). Předpokládám, že zatím mnoho elektronických dopisů nedostávají a dopisy nejdou přes podatelnu... Přes síť se takto dá posílat leccos - texty (např. příspěvky pro Skauting), programy, obrázky, počítačové záznamy hudby atd. Na Internetu funguje kromě pošty řada dalších programů, tzv. služeb. Jmenoval bych hlavně elektronické konference. To jsou skupiny lidí, kteří diskutují společně o nějakém tématu. Děje

se tak různě rychle, od prosté výměny elektronických dopisů až po služby TALK a CHAT, kdy se vám to, co píše kolega, okamžitě objevuje na obrazovce.

Nejvýraznějším přínosem Internetu je přístup k obrovskému množství informací snad ze všech oborů lidské činnosti. Katalogy knihoven, databáze sharewarových programů, elektronické knihy a časopisy, to vše se tu dá najít. Samozřejmě to platí i naopak, i touto cestou se dají šířit informace o naší skautské organizaci.

Závěrem bych se chtěl zmínit o tom, kdo má v naší zemi k Internetu přístup. Především všichni zaměstnanci a studenti vysokých i některých středních škol (někde je to podmíněno úspěšným složením testů z ovládnutí sítě a také kapacitními možnostmi). Dále pak zaměstnanci velkých, hlavně počítačových, firem, bank, knihoven a některých úřadů. Trochu složitě se do Internetu dostanou i radioamatéři a majitelé modemů (zařízení pro komunikaci počítačů po telefonních linkách). Přesné informace by vám měl podat správce počítačové sítě nebo jiný místní odborník.

A ještě krátký výhled do budoucnosti.

Chtěli bychom sestavit adresář skautů, mají e-mailovou adresu nebo ji mohou využívat. Prosíme, ozvěte se nám a kromě jména střediska, normální a e-mailové adresy uvádějte i dobu, po kterou e-mailovou adresu budete mít (např. studenti). Pípravuje se i provoz skautské BBS a WWW. A proto také hledáme další spolupracovníky pro naši pracovní skupinu.

Přístup k "informační superdálnici" nám otevírá široké pole možnosti. Záleží jen na nás, jak je dokážeme využít. A pokud to bude v našich možnostech, rádi vám v tom v SICu pomůžeme.

Jiří Danda-Árči
XDANDA@DINF.FSV.CVUT.CZ

Tento první díl je určen pro všeobecnou informaci. Bude následovat další, s konkrétními postupy a návody. Omlouvám se všem odborníkům na počítačové síti za všechna zjednodušení a nadsázky, kterých jsem se dopustil.

Díky mé severoirské přítelkyni Claire se mi dostal do rukou průvodce touto "roverskou odborkou". Není sestavena jako nějaký závod či test zkušenosti. Je to spíše výzva. Výzva k objevování cizích zemí. Nejde však o poutač slibující bezstarostné prázdniny, ale o výzvu, k jejímuž naplnění je nutná vaše vlastní iniciativa, týmová práce, vynalézavost a vytrvalost. Překvapující úkoly, objevování, odlišná země, šance setkat se s lidmi, to je vše součástí Opasku objevitele. Není to věc jednoduchá; a ani nemá být.

OPASEK OBJEVITELE

Opasek má svá pravidla, ale nebudte jimi svázáni. Rozplánujte a podnikněte mezinárodní expedici ve dvoučlenném týmu. Ten je tvořen rovery stejného pohlaví. Dvojice může expedici podniknout na vlastní pěst nebo cestovat společně s početnější expedicí, kmenovou či střediskovou. Minimální doba trvání expedice je deset dní a je nutno urazit nejméně 100 mil pěšky či tomu ekvivalentní vzdálenost na kole nebo v kanoe. Během expedice máte vyplnit předem připravený projekt. Nejspíše byste si měli vybrat něco, co vás zajímá, abyste ho realizovali s nadšením. Můžete se například zajímat, jak tráví volný čas místní mladí lidé, odhalit postoje místních lidí ke skautingu či srovnat životní styl lidí v nížinách a horských údolích. Tento projekt byste měli před odjezdem konzultovat se svým výchovným zpravodajem. Ten vám navíc uloží dalších deset drobných úkolů. Možná, že budete mít za úkol navštívit vinici a ptát se na tradiční receptury, zdokumentovat tradiční architektonické styly či se naučit tradiční tanec a doma ho pak předvést.

Během celé expedice si povedete deník a budete sbírat materiály, které vám pomohou při prezentaci. Po návratu z expedice byste měli zhodnotit celou cestu a hlavně plnění projektů. Může vám přitom pomoci výchovný zpravodaj nebo někdo, kdo již "opaskovou expedici" absolvoval. Posledním aktem před slavnostním udělením odznaku Opasku objevitele je předvedení vaší cesty kmeni nebo veřejnosti (nezapomeňte pozvat ty, kteří vaši cestu sponzorovali). Použit můžete jakékoli audiovizuální prostředky, můžete sestavit výstavku. Forma je zcela na vás. Řekněte, nestálo to zato?!

Opasek objevitele není záležitostí jen britské. Tuto zkoušku podstupují rovery i v Irsku, ve Švédsku a v dalších zemích. Možná si říkáte, že něco podobného také děláte, a snad jste v Opasku našli něco, čím obohatíte své roverské expedice. Pokud to tak je, tento článek splnil svůj účel.

Vladimír Liba - Aladin

Lesní školy a kursy pro R&R

Z úvah nad historií Moravské LŠ

Družina MAWADANI v době svého vzniku je dobrým příkladem pro dnešní rovery i rangers. Její zakladatelé absolvovali LŠ většinou ve věku 17 - 20 let za dob svých studií. Velmi brzy začali působit v dalších LŠ. Svým elánem a usilovnou prací položili základ našich týmově vedených LŠ a jejich prvního statutu. (v r. 1928). Největší podíl na autorství prvního statutu LŠ je připisován Velenu Fanderlíkovi, kterému bylo tehdy 22 let.

Průměrný věk instruktorského sboru MLŠ v r. 1946 stoupl na 40,5 roku. V krátkém období let 1969-70 se zvýšil na 50,2 roku a na Brněnské LŠ v r. 1991 již přesáhl 60 roků.

Vzor družiny MAWADANI je optimálním příkladem řešení současné situace...je řada roverů či rangers ve studentském věku, kteří jsou schopni absolvovat ihned LŠ (pokud splňují podmínky), nebo některý kurs.

Současná nabídka LŠ zatím převyšuje poptávku a některé LŠ zůstávají nenaplněny a nakonec se nekonají. Neplatí to však o všech. Je docela pravděpodobné, že si některé budou moci letos vybrat. Začnou být preferovány ty LŠ, které se dokáží radikálně omladit a tím přitáhnou další mladé vůdce. Jen tak se mohou stát opět garantem skautské výchovy a nikoliv vumlem pro kandidaturu do vyšších funkcí.

Je proto zapotřebí, aby maximální množství roverů a rangers ve studentském věku se účastnilo letošních LŠ nebo kursů a "nasáli" do sebe především mravní ideu skautingu. Těm nejlepším, kteří dokáží vytvořit do budoucna schopný tým, nechť je svědčena zodpovědnost...současní instruktoři ať převzou roli příležitostných rádců a hostů s hlasem poradním. Má-li se do přelomu století obnovit kredit LŠ s novými osobnostmi jako byli např. Karel Hora a Velen Fanderlík, není jiné cesty.

Ještěř

Převzato z OBR&R č. 17

Nabídka Lesních škol a lesních kursů najdete v Junák Hlásí v č. 6 a 7 a v tomto čísle.

SUBTERRA 95

pořádá kmen R&R Netopýř Jaroměř 28. 4. - 1. 5. 95

Oslava svátku práce prací na záchraně pevnosti Josefov, dobrodružství v podzemí, tradiční skautské čarodějnice, a další atrakce za 99,90 Kč včetně ubytování a stravy. Nutné: hodinky, kroj, velmi pracovní oděv (na odpis), zásoba voskovic a obvyklé skautské vybavení.

Počet účastníků je limitován - nutno poslat obratem jmenovité přihlášky (min. 16 let) na adresu

Zdeněk Bečák, Nábřeží 805, 551 01 Jaroměř tel. 0442/5178

Pozor, Transsaltum!

Transsaltum je název akce pro rovery a rangers, kterou pořádá kmen R&R ze střediska Jestřáb v Jilemnici. Koná se v termínu 19. - 21. 5. 1995. Transsaltum znamená v překladu "záhvzd". Takto se dříve říkalo Jilemnici a okolí. Pokud přijedeš, budeš zkoumat historii a přírodu tohoto kraje. Vyzkoušíš si, mimo jiné,

imnohdy náročnou práci archeologa. Aprávě z tohoto důvodu se můžeš zúčastnit pouze, je-li ti více než patnáct let.

Jestliže máš tedy zájem o přírodu a historii, nebo se chceš jenom setkat s kamarády a společně s nimi se pobavit, napiš si o bližší informace na adresu:

Václav Moravec (John),
Na vrších 164, 514 01 Jilemnice.

ROVERSKÉ SITNO POTŘETÍ

I letos mohou kmeny i jednotlivci z řad R&R přijet pomoci k zachování trochy historie. A pokochat se krásou slovenských hor.

Kdy? První týden prázdnin, nebo v první polovině srpna. Zájemci, ozvěte se, prosím, redakci. Díky.

Káča

P.S. Kdo by chtěl o této akci vědět víc, může si nalistovat stránku R&R v loňském č. 7 a letošní 2-3, str. 11.

Motto: Život je jako jazzová trubka. Když do ní nefoukáš, nic z ní nevychází.

L. Armstrong

JAZZ A ROVERING

Když jsem se vracela domů z jedné roverské akce, řidič autobusu měl puštěné rádio. Výprava dopadla dobře, a tak jsem se pohodlně posadila a zaposlouchala se do podmanivého hlasu Louise Armstronga. Já totiž miluji klasický jazz. Najednou jsem si uvědomila, že kdybych měla pro rovering zvolit nějaký symbolický příměr, pak by jím byl nejspíš právě jazz. Proč?

Jeho prameny musíme hledat v afroamerickém folkloru 80. let minulého století, v černošských pracovních písních /work, plantations songs/, v písních duchovních/spirituals/ i světských/blues/, které byly po 1. světové válce obohaceny i o prvky hudby evropské.

Pro jazz je příznačný výrazný a specifický rytmus, improvizace a téměř bezbřehá radost ze hry. Hudební téma se v jazzových skladbách přesouvá v nejrozličnějších variantách od nástroje k nástroji a od sólového partu ke skupinovému podání. Při improvizaci postupně každý hráč svým osobitým způsobem zpracovává téma "jen" na základě své dovednosti a inspirace. Tak se stal jazz hudebním stylem velice pestrým, který stále přináší nové nápady a překvapení. Ale i jazzová hudba má svoje "pravidla hry", kterými se řídí jak skladatelé, muzikanti a zpěváci tak i tanečníci. Základním předpokladem dobrého jazzu je hluboká muzikantská duše, mistrovské zvládnutí i několika různých nástrojů, fantazie, dynamičnost a respektování sebe navzájem. Jazz jsou i texty písní. Jsou to slova odhodlání a vzdoru, touhy po svobodě a pravdě, slova plná hluboké opravdové víry, posilující lásky a přesvědčení, že se dočkáme společného cíle - spravedlnosti pro každého člověka. Tu nám však nikdo jen tak nedá.

Musíme být proto všichni svorní, pracovití a věrní. Nejen sobě navzájem, ale hlavně myšlenkám, které se staly osudem i smyslem života našim dědům, a které mají mnoho směrů. To, co je spojuje do jedné mohutné řeky, jsou stejné prameny a též cíl: pocitivou a kvalitní hrou obohacovat sebe a dávat lidem - publiku - ze sebe kus lásky k jazzu a k hudbě vůbec.

Iva Macková,
zpravodajka NDK pro rangers

Z vůdcova zápisníku

V každém chlapi je kousek smyslu pro krásu. Ale je na Tobě, abys je našel, povzbudil, podporoval a pěstoval... Vyjdi s hochy na výlet do kvetoucích strání, do ovocných sadů, upozorni je na první květy, zastav se před mohutným košatým stromem, malebně rozloženým, seček na kopci, až slunce ozlatí západ...
Velen Fanderlík : Listy Jurovi

Odkaz svatého Jiří - odkaz rytířství

... "a svatý Jiří zvedá kopí, aby je vrazil ve chřtán dračí" ...

Zase tu máme ten náš den. S milým pousmáním jamiho sluníčka hledíme na obrázek sv. Jiří, mladého rytíře, patrona skautů.

Rád se s vámi rozdělím o své letošní svatojiříské úvahy, které miří k podstatě, již je pěstování rytířského ducha.

Mít za patrona svatého rytíře, mučedníka Pravdy, to musí něco znamenat. To počestné latinské "patronus" znamená mít ochránce, přímluvce u Boha, vzor a příklad k osobnímu následování. Tak to chápalo rytířství. Co my o něm víme?

Rytířům slušelo bmění, barevnost erbů na štítech a praporci, byli skvělí jezdci a šermíři. Tenhle povrch známe a je občas vidět v napodobivé skautské hře. Jenže rytířství nebylo ani záležitostí parády, ani tolik záležitostí bojového umění, ale především ušlechtilosti ducha.

Jeho kořeny sahají do půdy ještě předkřesťanských hrdinských eposů, v křesťanském prostředí pak zjemnilo a rozvilo se do životního stylu.

Rytíři vnímali svět. Dali svou odpověď na problém své doby, které lze stručně shrnout: Zlo narušilo rovnováhu vztahů, upadla láska, spravedlnost, věrnost i pravda. Oni se cítili povoláni obnovit tento ideál příkladem svého života, v nezbytné síle. Škoda, že rytířství časem zplanelo.

Jsmo u cíle úvahy. Není to vlastně stále stejné? Vždyť totéž potřebujeme i my. Co říká odkaz svatého Jiří, odkaz rytířství nám? Jak nám může obohatit pokladnici našich výchovných záměrů?

Obávám se, že hloubku morálního systému rytířství pochopí v dnešní generaci jen nemnozí.

Byla totiž dána požadavky ctít Boha, mít před ním bázeň a uctívat ho. Přesto však si dovoluji předložit k úvaze několik opravdu rytířských myšlenek. Myslíme, že kdyby oslovily třeba jen hrstku skautských srdcí, bude to hezká oslava našeho patrona.

RYTÍŘSKÁ VĚRNOST stojí na straně Pravdy. Nejhorší, co může rytíř udělat, je dát slovo, o kterém vím, že je nebudu moci dodržet.

Už vlčata by se měla učit věrnosti slovu. Co slíbím, to splním. Začínám já - vůdce a dávám dobrý příklad. Dovedeme si vůbec představit, že tak budou v oddíle jednat všichni? Bude to u těch starších i krásný začátek dialogu - splnit jen to, co jsem vniřně přijal a uznal za správné. Cíl stezky se projasní.

RYTÍŘSKÁ SKROMNOST učí, že majetek nestojí v popředí hodnot. Učíme to své skauty? Dovedou se rozdělit nejen o práci, ale i o radost, o pochoutku a bude-li třeba, pak o poslední sousto? Tenhle požadavek zvláště citlivě odpovídá na touhu dnešních mladých lidí sdílet se.

RYTÍŘSKÁ DVORNOST neučí jen uctě k ženě. Ona tu ctnost pojímá do hloubky jako úctu k řádu, tedy ke všemu živému. Jak by to neoslovilo skauty!

Zkusme teď vidět všechno rytířským okem. Uvidíme, že vše krásné, stejně jako krása a ušlechtilost ženy, tu není pro potěchu, ale volá po ochraně ve své bezradnosti.

RYTÍŘSKÁ SÍLA byla považována za neúplnou, jestliže její nositel nebyl zároveň moudrý a rozvášný. Kdo užil síly proti slabšímu, nečestným úskokem, nebo v přehnané intenzitě či krutosti, ztratil čest. A to bylo pro rytíře to nejhorší. Určitě by stálo za to více se bát ztráty vlastní cti, cti oddílu, cti hnutí. To rytířské: "Obstát jsi se cti" by mělo zaznít často z vůdcovských úst jako vysoká odměna, a třeba i pro toho, který jen bojoval, ale nezvítězil. Oni i rytíři vyhovovali hleděli více na úmysly a mravy svých svěřenců; než na konečný výsledek toho snažení.

Velmi bych si přál, aby takhle moudrost prokvázala mne i vás.

Petr Hájek - Balů

Sv. Jiří - lidová malba na skle,
Oltenie - Rumunsko

2. zpravodaj Svojsíkova závodu 1995

Štáb Svojsíkova závodu 1995 už jen připomíná **konání okresních kol** letošního Svojsíkova závodu v termínech od 15. dubna do 14. května ve všech okresech či obvodech a prosí všechny pořadatele o dodání zprávy o uskutečnění těchto okresních kol, nejlépe formou kopii výsledkových listin. Nezapomínejte přitom i na vyúčtování Vámi vynaložených nákladů na organizaci těchto okresních kol na formuláři č.3 tak, jak tomu bylo minulý rok při závodech vlčat a světlušek.

Pořádání krajských kol bylo zatím oznámeno z Loštice (okr. Šumperk) pro severní Moravu, na 27.5. z Plzně pro západní Čechy, z Liberce pro severní Čechy, na 10.6. ze Strakonice pro jižní Čechy a z Dobrušky pro východní Čechy. Doufáme, že k datu vydání této zprávy již budou známi pořadatelé i pro jižní Moravu, střední Čechy a Prahu. Zdar všem pořadatelům okresních kol přje štáb Svojsíkova závodu.

Karel Švehla, NChK

HRY

v programu oddílů

Hravost je příznačným rysem člověka - a nemysleme tím jenom na děti. Skauting toho vždy s úspěchem využíval při výchově a přinesl do společné světové pokladnice mnoho nových her. Bez hry si neumíme představit žádný skautský podnik, schůzku, vycházku, výlet ani výpravu, ať družinové, nebo oddílové. Proto i ve Skautských pramenech je věnována mimořádná pozornost hrám. V těchto monografiích najde každý vůdce a rádcé dostatek vhodných her pro všechny příležitosti. Počítáme i se samostatnou tvůrčí činností v této oblasti, kdo s úspěchem vyzkouší několik desítek her, dostane obvykle chuť vymyslet pro svůj oddíl a družinu hry nové, šité přesně na míru těm, kterým je určena, i prostředí.

V rukou zkušeného vůdce je hra neocenitelným prostředkem. Ničím jiným nezískáme tak snadno dětské srdce jako zajímavou hrou. Stačí mít v zásobě hry pro nejnужnější chvíle a družina nebo oddíl se ochotně podřídí našemu vedení.

Hra je základní programovou složkou tam, kde pracují samostatné družiny. Vhodné zvolení hry na družinových děti nejen pobaví, ale získají je pro celou ostatní činnost. Kdo může při hrách, závodech a soutěžích uplatnit svoje schopnosti, přijde přistě zas, přestože docházka není povinná a nemůže být vynucována podobnými prostředky jako ve škole. Vůdce si musí vhodně hry připravit už doma, před schůzkou, vycházku nebo výletem. Při jejich výběru přihlídně k počtu členů, celkové náplni podniku a dosavadnímu hemu repertoáru. Hry jsou své významnou, ale ne jedinou složkou programu. Kdybychom si vždycky jen hráli, děti by se her za čas přestýly, hry by jim zevšedněly. Z dlouhodobých zkušeností víme, že v dlouhodobém programu družinový nebo oddílový mají své místo dvě až tři

různé hry, které zaberou čtvrtinu, nanejvýš třetinu celkového času. Na družinových schůzkách jsme si zvykli dávat jednu hru vždy na začátek programu. Naučili jsme tak děti chodit včas, každý ví, že se pozdním příchodem připraví o zábavu. Kromě toho úvodní hra navodí hned na začátku společného setkání družnou atmosféru. Druhou hru zařazujeme doprostřed družinovy. Bývá to často hra didaktická, kterou procvičujeme znalosti a dovednosti související s naší skautskou činností. Třetí hrou schůzku končíme. Děti se pak rozcházejí s pocitem, že to "dnes bylo prima", a tenhle příjemný pocit je přístě znovu přivede do klubovny.

Hry z bohatého zásobníku vybíráme tak, aby aspoň jedna byla nová, neznámá. Podle ostatního programu volíme jednou hry rušné, pohybové, jindy klidné. Výsledky jedné ze tří her se zpravidla započítávají do dlouhodobé bodovací soutěže jednotlivců.

Potřebné věci vůdce buď přinese z domova, nebo si je v klubovně vypůjčí z oddílové hemy - skříňky, v níž jsou nejrůznější pomůcky ke hram.

Z knihy Skautský oddíl II. - Program 2

Toulky přírodou - II.

Další důležitou věcí je umět chodit a pohybovat se v terénu. Všimněte si, jak lidé chodí. Čím více stáčeji chodidla do stran a špičky vybočují ven, tím je jejich chůze vratší a klátivější. Pro chůzi v přírodě se vůbec nehodí. Krok je jistý jen tehdy, jdou-li chodidla rovnoběžně a špičky směřují dopředu, spíše se slabě stáčeji dovnitř kroku. Váha těla je tak pravidelně rozložena na celou plochu chodidla ve směru pohybu.

Tempo chůze odpovídá povaze člověka. Vcelku však lze říci, že na rovině je chůze kratší a rychlejší, do svahu delší a pomalejší. Někteří lidé při chůzi nic nevidí, hloučnou se bavi a halasným způsobem přetřásají společenské klipy. To do přírody nepatří. V městském ruchu se cítí pro chůzi v nerovném terénu ztrácí i s cítem pro tichý pohyb.

Chodníky, ulice - to všechno je umělá rovina, a proto v nerovném terénu, po pěšině vedoucí lesem, přes roklíčky, údolíčka, kdy se chvíli stoupá a chvíli klesá, jsme brzy unaveni. Stejně tak ztrácí městský člověk cit pro vidění v širokém záběru. Divá se jen před sebe, na křižovatce se podívá nalevo, napravo, většinou sleduje jen světla semaforu nad sebou. Co je za ním nebo okolo, jej nezajímá.

Na toulkách přírodou se musíme pohybovat neslyšně. To vyžaduje bezpečný krok, postřeh, plynulý pohyb těla a končetin a pravidelné dýchání. asem se naučíme strnout v nepohodlné pozici, bleskově se skryt za balvan, strom nebo trs trávy. Největší umění je naučit se chodit tiše, pohybovat se lesem, aniž by pod vašimi kroky praskaly větvičky, šustilo listí, odletovalo kamení.

I ve skupině je možné naučit se chodit tiše. K tomu poslouží jednoduchá hra. Časťníci se uchopí za ruce a vytvoří se kruh. Pak se pustí a každý ujde deset kroků nazad. Ve středu zůstane jeden se zavázanýma očima. Pozorně naslouchá

a rukou udává směr, odkud zachytil nějaký zvuk. Ukáže-li přesně, určený hráč se přestane pohybovat a zůstane stát na svém místě. Vyhraje ten, kdo se k naslouchajícímu přiblíží nejlépe, popřípadě se ho dotkne rukou, někdy sebere šátek nebo čepici ležící u nohou středového hráče. Známa tichošlápka, kteří dokázali dojít ve velmi ošemetném terénu, plném listí a uschlých větví, až do středu kruhu, sebrali šátek a vrátili se na původní místo. Smyslem přiblížování není co nejrychleji se zmocnit šátku, ale co nejtěšněji dojít tam a zpět. Při této hře se naučíte přemísťovat váhu těla tak, abyste neporušili svou rovnováhu a nešlápli na zákeřné místo pod suchým listem. Vyžaduje to postřeh a správný odhad vzdálenosti. Volte raději kratší a bezpečné kroky. Než vykročíte, ověřte si všechna místa, kam můžete položit chodidlo, a vyberte to nejlepší. Teprve když stojíte pevně v nové poloze, přesuňte druhou nohu. Nikdy nepoužívejte dlouhých skoků, ty jsou nejzrádnější. Učte se chodit po svahu nepříč, nahoru i dolů bez pomoci rukou a hole. V noci se naučte chodit bez světla. V lese se řiďte volným prostorem mezi korunami stromů, dívejte se nad sebe, protože před sebou budete mít jen tmoucí tmu. Ruce můžete natáhnout dopředu jen k odsunutí přečnívajících větví. Při plném slunečním světle chodte uprostřed cesty, kde je nejvíce jas. Za soumraku se držte při okraji lesa.

kresba Pierre Joubert

Mimo chůze je tu ještě jedna závažná věc. Oblečení. Nápadné oblečení má své opodstatnění jen při turistickém výkonu v horách, horolezeckém či lyžařském výstupu. To obojí však nemá nic společného s toulkami při poznávání přírody. Kamzíci by před červenou bundou utekli ještě dřív než například před bundou šedozelelou. Nenápadný oděv je proto pro pohyb v přírodě nutný. Oblečení myslivců je založeno na staleté zkušenosti a nikoli na módním příkazu. Má barvu, která nenápadně splývá s okolím. Proto se šedá, zelená v různých tluměných tónech a tóny hnědé barvy nejlépe hodí na vycházky do přírody. Kdo nosí brýle, ač zároveň používá čepice nebo kloubouky se širokým dyňkem, aby se sluneční paprsky neodrážely od skel. Návštěvníci lesa si třeba ani neuvědomují, že sebemenší zablesknutí zneklidní zvěř i ptáky. Lesní obyvatelé mají velmi dobrý postřeh. Proto kovové pásky k hodinkám a lesklé hodinky samy prozradí toho, kdo je má na ruce. Skryjte je buď pod rukávem nebo uložte do kapsy. Na tato základní pravidla se zapomíná zejména při pozorování zvěře z posedu nebo krytu. Nenoste ani vzrávě boty a strakaté punčochy. Rovněž špatně připevněné předměty na tomě, batohu nebo krosně mohou narážet do sebe a způsobit hluk, který poplašá okolní přírodu. Vratme se však ještě k pohybu v přírodě. Jak jsem se již zmínil, za prudkého světla chodte středem ozářené cesty, kde splynete v oslňujícím světle, oslepujícím zvíře,

jež vyhlíží ze šera. Při špatném osvětlení se pohybujte při okraji lesa, kde splynete s kmeny. Proto nikdy, zejména večer, nechoďte středem louky, vzhláste s otevřeným výhledem na oblohu. Když se prodíráte hustým porostem, neprocházejte vzpřímeně a nelámejte suché haluze. Takový hluk je daleko slyšitelný. Lezte raději po čtyřech pod nižšími větvemi a snažte se, aby ani jedna nepraskla. Po dešti a časné z rána, dokud leží rosa, vyhýbejte se pochodu trávou, která rychle promáčí nohavice, punčochy i boty.

Naučte se chodit, nejen nevšimavě polykat kilometry, ale postřehnout všechno, i když si přitom povídáte s partnerem. Vašemu oku by nemělo nic ujít. Ani květina za oknem stavení, které jste právě minuli, či oblečení osob, jež jste potkali. Nepřehlédněte žádný keř, strom, rostlinu, nepřeslechněte hlas ptáka nebo zvěře. Vnímajte, zachyťte a zapamatujte si všechno! Toulání přírodou by mělo být virtuózní souhrou vašich smyslů - vidění, slyšení, čichání!

Ve městě je sluch otupen dopravním hlukem. Na tuto kakovonii si lidské ucho zvykne, a člověk pak vnímá zvuky, aniž si uvědomuje jejich dílčí původ. Smysly však máme proto, abychom je nejen používali, ale také cvičili! Někteří z nás mají ještě další smysl, lidově se tomu říká "šestý smysl". I ten je třeba při toulkách přírodou osvěžit. Zpočátku od sebe nerozeznáte třeba ani hlasy ptáků, ale později už určité rozlišíte - to píská brhlík, čírká koroptev, ozývá se čížek, sýkora rehek nebo stržlík. Jemný pískot lesních myšic, zvuk vzniklý při okusávání trávy pasoucí se zvěře, bekání srnce a mroukání ježka vás nenechají na pochybách o totožnosti jejich původců. Tyto zvuky, přicházející nečekaně, člověka někdy nepříjemně vystraší, časem však rozpozná, zda jde lesem sma či řepka ježek, a bude se těšit, že třeba dnes potká tu funici a cupitající pichlavou kulíčku ve večerím šeru na lovu za nějakým soustem.

Navážete důvěrný vztah s přírodou, mnoho věcí se pro vás stane blízkou samozřejmostí a toulky budou návraty mezi staré přátele, mezi kterými poznáte vždy i něco nového. Právě toto objevení nového a neznámého vytváří z toulky chvíle neopakovatelných zážitků a bohatých citových vjemů s podtextem nenásilného a příjemného poučení. A v tom je jejich podstata.

Jistě i ve vás pak vzklíčí touha obejmout naše lesy, pohladit pole, pomazlit se s kvetoucí loukou, vroucně políbit vodu, vyslat pozdrav oblakům. Příroda, krutá čarodějka, ale i křehká kouzelná vila a něžná přítelkyně, vám kdykoli podá lék na bolest a všednodenní trápení. Nezapomínejte však, že ona velká, moudrá a silná příroda zůstává bezbranná před člověkem a jeho technikou, jež ji surově zraňuje, otravuje, ničí. Zadržte se mezi ty, kdo přírodu milují a chrání.

*Z knihy Mirko Vosátka
Skautské toulky přírodou*

Pokud jste v tomto čísle marně hledali náměty na činnost v dubnu a květnu a přípravu tábora, nalistujte si tuto dvostranu v předchozích dvou číslech.

O autoritě skutečné a autoritě z dekretu Autorita je cosi, co člověk získává kvalitami své osobnosti od společenství, v němž žije a v němž je činný. Patří k nim - k těm kvalitám - především charakter, poměr k lidem, chování vůči nim. Patří k nim příklad osobního života. Patří k nim samozřejmě také vědění, vzdělání, rozhled, znalost a umění ve věcech, o něž jde - v dané společnosti, v dané chvíli.

O autoritě skutečné a autoritě z dekretu

autoritu však nelze ustavit "nařízením" shůry, tu musí člověku přiznat jeho okolí. Autoritu nelze nařídit ani "podšprajcovat" dekretem nebo svrchu přidělenou funkcí. Autorita může vzniknout jen skutečnou demokratickou cestou - musí vy-

růst "zdola". Je tomu tak v životě vždy: v občanské společnosti a v zaměstnání autoritu nevytvorí vysokoškolský dekret, nýbrž vědomosti a znalosti, které se musí prokazovat v reálném životě. Vysoká škola k tomu může vytvořit pouze lepší předpoklady, lepší místo na startovní čáře. A nebývá řídkým jevem, že vysokoškolské vzdělání doprovázené všeobecnou nevzdělaností nebo charakterovými nedostatky či neschopností mezilidské kooperace je naopak horším předpokladem k získání autority u spolupracovníků i v občanském životě. Nejinak je tomu ve skautingu: ještě žádný vůdce nezískal autoritu u vychovávaných dětí tím, že má za rámečkem vůdcovský dekret. Ten mu může pouze pomoci získat schopnosti a vlastnosti k nabytí autority, avšak teprve a jedině ty budou

půdou, na které autorita může vyrůst a plně rozkvést. Žádný absolvent LŠ nezíská autoritu tím, že mu ji přizná/udělí shůry/ dekretem instituce Lesní školy. Získá ji teprve a jedině tím, jak prokáže čím mu Lesní škola k jeho duchovní, mravní a praktické úrovni přispěla. Lesní škola nemůže být patentem k získání autority, ale pouze podnětem nebo přínosem. Bylo by proto zcela pochybené odvozovat kvalifikační požadavky pro vyšší funkce v Junáku paušální podmínkou např. dekretu LŠ apod.: to je totiž jen hodnocení "shůry". Rozhodující však musí být hodnocení těch, před nimiž má autorita obstát: těch, kteří volí. Takto vybírejte a takto volte. Jde o vaše hnutí, a půjde tím směrem, kam ho povedou autority, které mu postavíte do čela.

Vlk

Noční telefonát

D: Haló. Nazdar Riki. Nevím, jestli už víš výsledek zasedání ÚR, ale bude nutné, abys předělal svůj článek o volebním řádu.

R: Nezol mě, ten měl vyjít už v minulém čísle Skautingu. Radši mi pověz výsledek z ÚR.

D: ÚR rozhodl, že trvá na svém původním usnesení, tj. LŠ pro všechny členy budoucí ÚR, ILŠ pro náčelní a náčelníka. Dodatky č. 1 a 2 tedy asi neplatí.

R: -----

D: Haló, jsi tam?

R: Jo, přemýšlím. Je to škoda. My jsme se v komisi opravdu snažili, abychom volby na sněmu co nejvíce zjednotili a dali připravám na něj i volbě řád... Vždyť si musí být vědomi, že již od začátku sněm znepráhlední, vyostří, všechny znervózní. Že by to byl úmysl? Vždyť už teď se dolů včas nedostane, co vlastně platí. Je jisté, že sněm začne volným návrhem na změnu volebního řádu, budou pravděpodobně následovat úpravy a změny kandidátek. Asi nás zase čeká těžký sněm. Myslel jsem, že za sebe nenechají mluvit ustrašenou ješitností. Na druhé straně je to další přímo učebnicová ukázka, proč varianta "Y" byla nutná. V tomto případě stojí na jedné straně všechna tři náčelnictva, proti ani ne celé ÚR, a přestože by se dalo říci, že jde o otázky výchovy, nemají náčelnictva šanci. Měli by si to všichni, kdo s "Y" váhali, uvědomit a také si některé souvislosti před brněnským sněmem ujasnit.

D: Riki, nestihl jsem ti říct, že to nahrávám a že místo původního článku bych do Skautingu zpracoval tenhle telefonát. Co ty na to?

R: Je to pro mne snazší než psát nový článek. Ptej se.

D: Co bys řekl k volebnímu řádu jako člen komise pro jeho zpracování?

R: V komisi byla zastupena ústřední rada, všechna tři náčelnictva a dvě třetiny tvořili zástupci z regionů. Byli v ní zastánci X i Y. Její složení bylo prostě jakýmsi názorovým průřezem hnutí a komisi vypracovaný volební řád považují za optimální. Vlastní jednání? Vrchol demokracie. Každý z přítomných buď

dokázal získat svými argumenty většinu nebo byl nucen slevit. Hluboce smekám před způsobem, jakým "ukočiroval" jednání komise její předseda br. Dvořák - Rejpal z Bma, ale především před sestrou Ševčíkovou - Pavučinkou z NDK, která, ač zastánkyně X, k tvorbě volebního řádu přistoupila způsobem tvůrčím, pro mne fantastickým. To se třeba tolik br. Brychovi nevedlo.

D: Počkej, já bych přece jenom raději něco o volebním řádu.

R: Především cti nové stanovy a vycházej z nich. Stejně jako varianta "Y" obsažená ve stanovách má svého ducha, svou filosofii, má ji i námi zpracovaný volební řád. ÚR do volebního řádu zasáhla, aniž se pravděpodobně z časových důvodů hlouběji zabývala právě tou filosofií volebního řádu a praktickým dopadem svých změn.

D: Můžeš to blíže vysvětlit?

R: Jo. Především jsme chtěli u jmenovitě volených funkcí položit důraz na absolutní zastupitelnost a připravenost na zodpovědnost z převzetí funkce. A to i u místo... tj. žádné funkce za bukem. V našem náčelnictvu dneska dva místonáčelníci ze tří prakticky nefungují. Navíc byla přidána pojistka ve formě náhradníků.

D: V čem je teda problém?

R: Za ideální lze považovat tak 4 - 5 kandidátů na každou jmenovitou funkci. Po úpravě ÚR bude podmínky splňovat tak 1, možná 2 kandidáti (nebudou náhradníci). Když vezmu bod č. 72 nebo 73, může pň jednom kandidátovi nastat varianta, že bude zvolen jedním, pň tajném hlasování svým vlastním hlasem. To je například jeden z dopadů rozhodnutí ÚR. Nevěhl jsem, že to tak dopadne a budu se muset omluvit Darině z NDK, která na toto slabé místo ve volebním řádu na náčelnictvech upozorňovala. I když nepředbíháme, chytřejší budeme po uzavření kandidátek.

D: Když jsi u jmenovitých funkcí, spřátelené středisko se na tebe obrátilo, abys kandidoval na náčelníka CHK. Povíš mi k tomu něco?

R: K dnešku jsem dostal několik návrhů na náčelníka i na člena ÚR. Díky, beru to i jako jakési ocenění, a proto mě, zvláště jako "problémového Y", překvapil návrh divčího náčelnictva na kandi-

daturu za člena ÚR. Toho si nesmím věžím a na 99 % ho využiji.

D: A kandidatura na náčelníka?

R: Odpověď není tak jednoduchá. Především změnou volebního řádu ÚR stejně jako třeba Charlie z Liberce nesplňují povinné předpoklady. Ač jsme 5 let v NCHK, minimálně 3 roky instruktory LŠ atd., ILŠ bohužel nemáme. Jako zpravodaj pro vílata jsem rozdělával spoustu věcí, a co s nimi dál? (Světýlko, soutěž o nejlepší klubovnu, víčácké stezky a jejich distribuci, atd. - pozn.red.) Já si myslím, že na náčelníka by měl kandidovat Špalek. On nechce a argumentuje tím, že jsme velice zranitelní, že jsme pň všechno dělali pro získání funkce. Bohužel, Daneto, je to tak. Část starších, a to především bratrů, rozdílné názory, nápadů, aktivitu, ale i volby bere velice osobně, a jako prestižní otázku ji pak velice často a ke škodě věci žene do konfrontace. Někdy i za použití unfér způsobů.

D: Neodpověděl jsi mi.

R: Co chceš slyšet? Ano, ne. Nech to vývoji situace. Já se budu snažit, abych byl pňpraven. Myslím si, že budoucí ÚR by měla být solidní parta, která může mít rozdílné názory, může se poprat pň hledání společného optimálního řešení, ale bude si moci navzájem věřit.

D: Chceš to faxnout, až to přepíšu?

R: Nemusíš. Já ti věřím.

D: Tak díky a dobrou.

R: Dobrou.

Rikiho Šmajcla se ptal Dan Kučera
13. 3. 1995

"...žlu, nejsem věrný a oddaný, nepomáhám kde můžu, nejsem dobrým přítelem..."

Ze zahraničního humoru

připraven" však realizaci rozkládáme již dnes. Cím můžete pomoci vy? Posílám písniček, které se u vás zpívají, a to na adresu: Zdeněk Mrázek - Faust, Lufická 15, 466 01 Jablonec nad Nisou. Bratr Faust bude nejen navštívit stroháč, ale je ochoten stát se garantem nácviku vybraných písniček a pořízení nahrávek ve studiu. Dle možnosti pošlete seznamy (i notoricky známých), raději však texty s notami, akordy, popř. kazety s nahrávkami, raději další spolupráce apod. Shromáždění je i hlasování o obsazení budoucí kazety. Nasledovat bude výběr, návrh a vlastní nahrávka.

2) "Zkus to sám!" je název projektu na podporu estetické výchovy a rukodělných prací při pravidelné činnosti směřující k roční. Podstatou je shromáždění dostatečného množství nápadů a návrhů na úspěšné, u vás oblíbené drobné návodní práce. Důraz je kladen na pojem drobné, tj. takové, které naši nejmenší dokážou dokončit během 15 - 20 minut, a třeba ihned na schůzce poznat ten radostný pocit z úspěchu, z dokončení práce. Máme představení, že se sebraných návodů by byla sestavena příručka, v níž by byly návody řazeny chronologicky pro celoroční činnost. Čím můžete pomoci vy? V první fázi zasílám vlastních nápadů nebo kopií z již vydané literatury (nežbytné je uvedení titulu knihy, z níž je kopie pozřena a jméno autora) na adresu Hanka Smajdlová - Sluníčko, Mokré 63, 370 01 České Budějovice. Další postup bude obdobný, výběr a konečné zpracování pokud možno jedním ilustrátorem (těch je stále nedostatek, ovzvěte se máte-li někdo zájem o spolupráci, třeba i při přípravě příloh do Světýlko).

V případě, že je nebo oba projekty nebo některý z nich v konkursním řízení úspěšné, připadá finální krok reálný jako distribuce "vánočních dárek". Nebudeme-li úspěšní, práce nepřijde nazmar, pouze budeme hledat jiný způsob financování a dokončení realizace. O vývoji vás v každém případě budeme informovat.

JUNÁK HLÁSÍ - věstník Ústřední rady Junáka - svazu skautů a skautek v ČR.

Pravidelná příloha měsíčníku Skauting. Vydává SIC - skautská informační centrum Za redakci zpravodaje Václav Nosek, tel. 24102248 Texty věstníku neprocházejí jazykovou úpravou

Odbor vřít! i 4. středisko Č. Budějovice mají dále zájem na obnově vydávání monotematických drobných příruček pro vedoucí vřít, tj. pokračování edice "Smečka volá".

Třetí v řadě již před časem měly být "Hry v přírodě". Hlavní myšlenkou tohoto svazku je shromáždit osvědčené hry, které by pomohly vůdci v jeho nepřijemných situacích, jakou jsou např. cesty v prostředech hromadné dopravy, průchod rozvodovými a měřicími vesnicí, zrychlení chůze s ohledem na za pár minut odjíždějící vlak a naopak vlak jede až za tři čtvrtě hodiny, co teď honem. Pomozte a svou trošku do mlýna pošlete na adresu Alexandra Lourová, Brno, která věří, že Vaše pomoc bude natolik velká, že svazek č. 3 bude k dispozici na podzimní poradní schůzce.

V nové vřítáčce stazce jste jistě objevili bod tance a hry knihy Džungl. Knihy džungl jsou 4. svazkem "Smečka volá" a jakékoliv námety, nápady, hry a vše co s tímto tématem souvisí sbíráme na adrese Mokré 63, 370 01 České Budějovice. Věříme, že i v tomto případě pomůžete při tvorbě společného díla pro potřeby nás všech.

Jak jste zjistili, začal vycházet občasník pro naše nejmenší "Světýlko". Počáteční obtíže jsou ohromné, přesto věříme, že se povede zrealizovat více než jsme si libili. Zájem je velký, první číslo bude pravděpodobně nutno dotisknout. Na cestě k vám je druhé číslo věnované celostátní výměně soutěží "Zažijme světýlko" a na třetím "Jarním" se intenzivně pracuje. Děkujeme všem, kteří se snaží, aby nezhaslo, aby bylo z čeho vybírat. Věříme, že nás přispěvatele bude čím dál víc. Bude to přínos. SOS - volání o pomoc všech ke všem, pro všechny a za všechny vysílá

Riki, odbor vřít NCHK

8/95

JUNÁK HLÁSÍ - VĚSTNÍK ÚSTŘEDÍ JUNÁKA, SVAZU SKAUTŮ A SKAUTEK

UPOZORNĚNÍ!

všem, kteří píšou na skautské ústředí - k 1. dubnu rušíme poštovní schránku 828 na hlavní poště v Jindřichské ulici. Nadále posílejte korespondenci pouze na adresu: Junák - ústředí, Senovážné nám. 24, 118 47 Praha 1.

ÚSTŘEDÍ SLOVENSKÉHO SKAUTINGU

má novou adresu:
Slovenský skauting
náčelnictvo a sekretariát
budova Městského úřadu
Předměstská 1
010 01 Žilina

VYBRÁNO ZE ZASEDÁNÍ

NDK V SOBOTU

4. BŘEZNA 1995

- Sestra místní L. Srofova informovala NDK o průběhu příprav na oslavu 80. výročí dobrovolného skautingu u nás.

- NDK doporučilo aby metodickou příručku "Co-jak-proč" obdržely všechny okresní výchovné zpravodajky v počtu divčích oddílů a roji příslušné ORJ. Zásilka bude obsahovat i další metodické materiály.

- NDK navrhlo na kandidátky a kandidáty do nové ústřední rady celkem 11 sester a 11 bratrů, kterým tajemnice rozeslala dotazník. V rámci přípravy VIII. řádného sněmu delegovalo NDK do všech sněmovných komisí své zástupkyně.

- NDK znovu vyzvalo dosavadní postup při schvalování návrhů medailů díky a po krátké diskusi přijalo závěr, že je nutno mít naprostou důvěru k oprávněnosti předložených návrhů, tj. i v případě mladších vedoucích a činovnic. Sestra L. Srofova proto

vyhotoví dekrety MD všem sestrám, které navrhly jejich střediska a ORJ a jejichž návrhy jsou po formální stránce kompletní.

- NDK potvrdilo platnost svého organizačního pokynu z 9. 1. 1993, kterým pro DK Junáka stanovilo nápis LK a LŠ.

- Zpravodajka pro sestrůvky M. Mužíková a zpravodajka pro rangers I. Macková zpracují do dalšího zasedání NDK připomínky k Čestlce a Výchově rangers, které posílaly okresní a oblastní zpravodajky.

- NDK upozorňuje ÚH, že článek br. místostarosty pro tisk J. Zajíce byl mnohými členovkami a činovnicemi v terénu velice negativně přijat. Existují proto odůvodněné obavy, že tento článek se může stát i důvodem pro odliv členstva z hnutí.

- NDK se připravuje na návštěvu zástupců z WAGGS, jejímž cílem je seznámit se s klíčovými skautingem u nás v rámci přípravy na přízní Junáka ve WAGGS plně členství (asi v roce 1998).

SPOLEČNÁ ČÁST ZASEDÁNÍ NDK A NCHK TÉHOŽ DNE

- NDK a NCHK se zabývalo přípravou na VIII. řádný sněm Junáka. Členové obou náčelnictv byli informováni o průběhu zimního srazu R+R jeho přímými účastníky. Náčelnictva vyslovila poděkování a uznání organizátorům Předšlu 95 a vyzvala je k přípravě dalších obdobných setkání R+R.

Z 27. ZASEDÁNÍ NCHK VYBÍRÁME:

- Soutěž "Odkrytí zavátých stop"

Náčelníctvo potvrdilo platnosť svojho predsedníctva schválením pôžitkového rozkladu rozhodnutia v hľadisku histórie skautingu v misii pôsobení. (viz str. 6)

- Svojislavský závod

Br. Švehla požádal členy náčelníctva, aby pomohli pri sestavovaní komisií pro krajské kola SZ. Současne požádal br. Putalika o zajištění krajského kola na jižní Moravě

- Harcerstvo Polskie w R.C.

Junák obdržel pozvánku na II. sjezd Harcerstwa Polskiego w Republice Czeskiej. Br. náčelník Hájek požádal br. Ženatého o jeho účast na této akci a předal mu pozvánku.

- VIII. sněm

Na zasedání náčelníctva informoval br. Ženatý o jednání sněmovní komise. Náčelníctvo zdůraznilo svůj požadavek na důkladnou prezentaci kandidátů do jmenovitě volených funkcí.

Zástupci NČHK v komisích VIII. sněmu

Kandidátní komise: br. Šmajcl (předseda) - náčelník

Programová komise: br. Ženatý (předseda) - kysle sestru Peřkovou

Návrhová komise: br. Janík

Mandátová komise: br. Dvořák

DELEGÁTŮM VIII. SNĚMU

1. V rámci představení diskuse byly vytvořeny 4 pracovní skupiny pro zpracování otázek vyjádřených se těchto probíraných okruhů:

a. komise pro metodiku výchovy (VZ, LŠ, tisk, příručky apod.)

b. komise pro hospodářské otázky a hospodaření

c. komise pro organizační otázky (org. řád a pod.)

d. komise pro spolupráci se zahraničím a jinými organizacemi

Žádáme proto delegáty, kteří mají zájem o práci v těchto pracovních skupinách, aby se obrátili přihlášili na adresu: Brněnská rada Junáka, Moravské nám. 2, 602 00 Brno.

Uveďte: jmenovanou adresu, funkci v Junáku a pracovní skupinu.

Přihlášení zájemců budou pozváni k jednání již v pátek, před zahájením sněmu.

2. Podle unesení ÚR bude cestovné delegátům hradeb vyjadřující ORJ. Rovněž bylo rozhodnuto, že každý delegát uhradí na krytí nákladů sněmu 50,- Kč. Doporučujeme ORJ, aby i tento náklad za zvolené delegáty uhradily. Současne žádáme ORJ, aby určilo jednoho z delegátů, který zaplatí celou částku (50 Kč za každého delegáta z ORJ) najednou. Potvrzení obdrží.

3. Žádáme delegáty, aby do Evdencií kary delegátů u dovozu uvedli zda žádají (obzvo) (noty, ubytování, nebo stačí klubovna, tělocvična (s vlastním spacákem)).

B. Pichor - Bob

VŠEM VÝCHOVNÝM ZPRAVODAJKÁM ORJ!

V letošním roce vzpomínáme, jak již vlté, 80. výročí založení dívčích skautingu v naší republice. Celostátní oslava proběhne 8. - 10. září 1995 na Seči u Chudimí.

Abychom mohly vše včas připravit Vás prosíme, abyste nám po zvážení sdělily jména dvou delegátek, které se za Vás okres (obvod) této oslavy zúčastní. Doporučujeme, abyste zvolily jednu sestru starší a jednu mladší, která bude ochotna do budoucna převzít naši "pochodu".

Především uvádíme, že účastnický poplatek bude činit 200,- Kč (ubytování v chatkách a celodenní stravování). Veškeré další informace obdržíte každá Vaše delegátka její adresy písemně ohlásíte neopozději do 15. května 1995 na adresu: ses. L. Štroflová, Křídlovická 8a, 603 00 Brno.

DÍVČÍ LESNÍ KURSY A LESNÍ ŠKOLY

- Nejprve se omlouváme za chybu v JH č. 6, kde vypadla v datu jednoho LK číslice měsíce. Opatrujeme tedy celou informaci:

Dívčí lesní kurs v Kadetzkého rybníka u Jindřichova Hradce se koná ve dnech 19. - 26. srpna 1995. Přihlášky uročeno na ad-

Dohoda o sponzorování musí obsahovat tyto části:

1. Zmluvné strany - názov alebo meno, sídlo, Bankové spojenie, IČO a štatutárny zástupca oboch strán.

2. Predmet daru a spôsob použitia daru.

3. Termín plnenia a spôsob plnenia.

4. Zverejnenie ustanovenia - kontrola použitia, termín plnlosti, dátum a miesto uzatvorenia zmluvy, podpisy štatutárnych zástupcov zúčastnených strán.

Dohoda medzi fyzickou a právnickou osobou sa uzatvára na základe 15 článku 8 zákona 286/92 Zbierky obchodného zákonníka

Dohoda medzi právnickými osobami sa uzatvára na základe § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka.

Dalej uvádzam vzor dohody o sponzorovaní.

Marín Mlča - Šarkan
Vzor!

DOHODA O SPONZORSTVE

na základe § 15 článku 8 zákona 286/92 Zbierky obchodného zákonníka a znení neskorších novel. (Platí pre fyzickú a právnickú osobu)

na základe § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka. (Platí pre právnické osoby)

Dohodu o sponzorstve uzatvárajú:

sponzor: X. Y., Slnecná 1254, 020 33 Brusné bankové spojenie: VUB Malá Hradná 99 99 999/0900

IČO: 33 33 3333
v zastúpení: X. Y.

a sponzorovaný: Slovenský skauting, 144, roj veľielok, Trebiňava

Bankové spojenie: BU pod názvom Skauti Trebiňava, vedenom v Slovenskej sporiteľni, pobočka Moldava, 131 415-209/0900

IČO: (uvádzame vždy IČO Slovenského skautingu 596721)

v zastúpení: Z. Z. vodkyňa 144, roj veľielok

Podľa tejto dohody poskytuje sponzor jednorázovo finančnú dávku vo výške 3. 000 Sk slovom tri tisíc slovenských korun ako sponzorský dar za účelom nákupu táborového a turistického vybavenia pre skautský výchovný tím 144. roj veľielok Trebiňava. Sponzor sa zaväzuje poskytnúť sponzorský príspevok na bežný účet pod názvom Skauti Trebiňava,

131 415-209/0900, vedenom v Slovenskej sporiteľni pobočka Moldava, do 24. 12. 1994.

Sponzorovaný sa zaväzuje, že poskytnuté prostriedky použije výhradne na účel stanovený sponzorom v tejto dohode. Použitie prostriedkov na požiadanie sponzora preukáže účtovným dokladom, prípadne fyzicky.

Dohoda nadobúda platnosť jej podpísaním oboma stranami. Dohoda je vyhotovená v štyroch exemplároch, každá zo zmluvných strán obdrží dva exempláre dohody. V Trebiňave dňa 10. 10. 1994.

Sponzor:

Sponzorovaný:

Prevzaté ze Skauských zvesí č. 10/1994

SOS

Odbor včelár NČHK je v poslednej dobe považovaný za jeden z solidnejších pracovných "VAVEHÁ" C. Budějovice, ktoré sa stalo ja-lymisi hospodárskym záujemom odboru. V súčasnej dobe se oba partneri blížili hranici svých možností a pretože před nimi stojí realizace velice zajímavých a pro vás vedoucí potřebných projektů, obraci se tímto na Vás všechny s SOS - voláním o pomoc. Za pomoc, byť sebedrobnější, předem díky. Ministerstvo kultury ČR vyspalo konkursní řízení na projekty občanských sdružení zaměřené na zájmové umělecké aktivity. My jsme přihlášili dva projekty z oblasti výchovy včelářů a světlíček.

1) Zpěvem k srdci: Cílem projektu je zpracování a vydání vyukové magnetofonové kazety s výběrem pro tento věk vhodných písníček, které se v oddělech našich nejmenších včelářů a světlíček zpívají. Samozřejmě s doprovodem zpěvníkem v podstatě větším rozsahu i nákladu. Důraz je kladen na písníčky, které se dětem líbí, které chvilky sami zpívají - a to nejen veselé s pohybem, ale i baladické, takové, co rozsmutní, co dokážou oslovit citlivou dětskou dušičku.

Koncem dubna bychom se měli dozvědět, zda jsme byli úspěšní, ale podle hesla "Buď

Mimořádnou valnou hromadu svolává rada buď podle svého uvážení, nebo na výslovné přání jedné třetiny členů.

15. Konání valné hromady oznámí tajemník 14 dní předem písemnou pozvánkou všem členům SPJ.

16. K zahájení valné hromady je třeba nejméně jedné poloviny členů pobočky. V případě, že se ve stanovené době tento počet nesejde, koná se valná hromada po uplynutí půl hodiny s tím počtem členů, kteří se na valnou hromadu dostavili. K přijetí usnesení je třeba nadpolovičního počtu hlasů z přítomných členů valné hromady. Pokud se ani po půl hodině nedostaví nejméně třetina členů pobočky, opakuje se valná hromada za 14 dnů, a to s jakýmkoli počtem členů.

17. Volné návrhy k projednání musí být předloženy nejméně 1 týden předem.

18. Valné hromadě přísluší:

- a. volit radu, tajemníka rady, tři členy rady, tři revizory účtů. Zvolit způsobilého člena pro podpisování.
- b. volit a přijímat čestné členy
- c. vykládat stanovby, usnášet se o změně stanov. Změny stanov musí být oznámeny střediskové radě.
- d. schvalovat zprávu rady
- e. rozhodovat o stížnostech na radu
- f. stanovit výši členských příspěvků
- g. jednat o volných návrzích
- h. usnášet se o případném zániku pobočky
- i. Radu SPJ tvoří tajemník rady a tři členové zvolení valnou hromadou na dobu tři let.
- j. Členům rady je výdaje střežiska.
- k. Radu SPJ se schází dle potřeby. Svolává ji tajemník rady.
- l. Tajemník rady SPJ se zúčastňuje zasedání střediskové rady, řídí činnost rady SPJ a předsedá jejím schůzím a valné hromadě SPJ. Členská schůze je schopna usnášet se o přitomnosti nejméně jedné poloviny členů.
- m. Radě SPJ přísluší:

- a. přijímat a vylučovat členy
- b. vést evidenci členů
- c. hospodářit se jménem pobočky, konsultovat hospodářské záležitosti
- d. řídit činnost pobočky a svolávat schůze a valnou hromadu

e. sestavovat plán práce SPJ, připravovat a organizovat společné akce nebo i samostatné akce SPJ

24. V hospodářských záležitostech musí být příslušné doklady podepsány dalším členem rady.

25. Zvolení revizorů nejsou členy rady, mají právo zúčastnit se jejich schůzí a kontrolovat její hospodaření.

Hlava VII.

Jméno SPJ

26. Zdroje jmení SPJ jsou:

- a. dary
- b. členské příspěvky
- c. výtěžky z akcí pořádaných SPJ
- d. příspěvky sponzorů
- e. jiné zdroje

27. Movitý majetek SPJ musí být řádně zajištěn a evidován.

28. Nemovitý majetek musí být zapsán do pozemkových knih na příslušném katastrálním úřadě.

29. S majetkem musí být nakládáno v souladu s platnými zákony, vyhláškami a vnitřními směrnici Junáka, vypracovanými hospodářskou radou.

Hlava VIII.

Usnášení

30. Usnášení i volby se dějí aklamací, na přání jedné pětiny přítomných tajným hlasováním. Rozhoduje nadpoloviční většina hlasů s přítomných.

Hlava IX.

Zrušení organizačního útvaru SPJ

31. Organizační útvar zanikne, usnese-li se na ukončení činnosti valná hromada. Usnesení se musí stát za přítomnosti nejméně poloviny členů. Pro usnesení musí hlasovat dvě třetiny přítomných.

32. Tato valná hromada rozhodne o tom, jak bude naloženo s majetkem SPJ, při čemž vezme v úvahu doporučení vyšší organizační jednotky Junáka.

Schváleno pléniárním zasedáním ÚR dne 17. prosince 1994

resu: Lucie Pišová, Kosmonautů 27N, 377 05 Jindřichův Hradec.

- Již tradiční Lesní kurs při Valašské lesní škole na Dolní Bečvě se bude konat 18. - 26. srpna 1995. Hlašte se, vůdkyní tohoto kursu na adresu: Eva Fiserová, Koráb 1120, 763 12 Vizovice.

- Opakujeme, že další Lesní kurs DK se koná od 13. do 20. srpna 1995 - Mastý (pořádá OFJ Rychov n/K). Hlašte se vůdkyni kursu sestře Růžně Valáškové na adresu: Kodymova 123, 517 73 Opocno (tel. 0443/42143).

- Další Lesní kurs DK se koná v kolebce českého skautingu, ve Vorlovské myslivně v Humpolci ve dnech 30. července až 6. srpna 1995. Vůdkyní je sestra Zdenka Šipková, Palackého 745, 563 01 Lanškroun.

- Jihocheský Lesní kurs pro dívky od 15 let se bude konat od 19. 8. - 26. 8. 1995. Blíže informace podá: E. Šimerová, Žižkova 50, 386 00 Strakonice.

Divčí ekumenická lesní škola

se nekoná na Selešce, jak bylo uvedeno v JH č. 6, ale v Tyrolském srubu na Slavkově hůrce u Chrudimi ve dnech 4. - 13. srpna 1995. Podmínka - složená vůdcovská zkouška. Příhlášky do konce dubna přijímá vůdkyně DELS na adrese: Doc. PhDr. Iva Vaňková, Hostěnice 153, 664 02 Ochotz, Brno, nebo tajemnice NDK: Iva Macková, Junák - Ústředí, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.

PRAŽSKÁ LESNÍ ŠKOLA

přijímá do konce dubna přihlášky na letošní běh. Připomínáme, že PLŠ se koná ve dnech 25. 8 až 3. 9. 1995. Zahájena však bude již seznamovací víkendem 10. až 11. června. Dodáváme, že PLŠ je otevřena v omezeném počtu i zájemcům z jiných oblastí. Příhlášky zasílejte na adresu Ústředí Junáka - PRJ, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.

PLŠ 94 bude ukončena slavnostním ohněm 26. května v Roztokách u Prahy předáním dekretů, sedých šátků a odznaků.

Kruh Pražské lesní školy

se pravidelně schází. Vedle přímé pomoci PLŠ začíná vyvíjet vlastní publikační činnost. Bude působit v oblasti výchovy na

všech stupních, rádovými kursy počínaje a instruktorskou lesní školou konče. Připravují se tematické pracovní skupiny. Na své poradě 21. 3. 1995 navrhl Kruh PLŠ delegáty do Pražské rady Junáka a do nové Ústřední rady. Příteli Kruh PLŠ se bude konat 31. května 1995 opět ve III. patře na Ústředí.

Jihočeská lesní škola Dr. Igora Siatkovského

se koná opět na základně v Ličově u Bečova nad Tisou ve dnech 17. - 27. srpna 1995. Zájemci hlašte se do 20. srpna 1995. Členové se mohou hlásit u vůdce JLS RNDr. Mejinira Prokopa na adrese: Smetanova 40, 370 01 Česká Budějovice (tel. 038 - 24831), nebo na Okresní radě Junáka, Palackého nám. 1, budova ČČSH, 370 01 Česká Budějovice. Nejpозději do 20. června!

Lesní kurs při JLS se koná 12. - 20. srpna 1995 ve skautské základně "Na Vorlověch" u Kežlic. Zájemci hlašte se do 20. června na adrese: Ruda Zoubek, Pražská 1182, 393 01 Pelhřimov, nebo Miloslav Hlavnička, Vaníčkova 542, 391 01 Sezimovo Ústí.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

16. 3. 1995 oslavila životní jubileum sestry Jožka Kubáčová, bývalá členka NDK a vůdkyně divčích ekumenických lesních škol.

27. 3. 1995 oslavila životní jubileum další sestra Věra Ševčíková - Pavučinka, členka náčelnictva DK a instruktorka divčích lesních škol.

Oběma upřímně gratuluje!

ZAHRANIČNÍ RADA

HLÁŠÍ:

- AGESCI - organizace italských katolických skautů a skautek nám zaslala pozvání na tematické pracovní skupiny pořádané v Itálii pro skauty a skautky ve věku od 17 do 21 let. Počet zahraničních účastníků je limitován, proto je třeba zaslat přihlášku co nejdříve. V ceně tábora nejsou zahrnuty

náklady na cestu a pojištění. Podmínkou je aktivní znalost jazyka.

23. - 28. 8. 95 Modena - Solidaria - cena 90 000 lir - jazyk - španělština

26. - 31. 8. 95 Caserta - Města roku 2000 - cena 90 000 lir - francouzština

8. - 15. 7. 95 Biella - Klášter v lesích - 70 000 lir - španělština

31. 7. - 7. 8. 95 Torino - Procházka městem - 70 000 lir - angličtina

29. 8. - 3. 9. 95 Parma - Ostatní naše ruce, náš čas - 90 000 lir - angličtina

14. - 21. 7. 95 Calabria - Ne pouze mále - 70 000 lir - angličtina

18. - 25. 8. 95 Matera - Kámen v čase - 80 000 lir - angličtina

Zájemci necht' zůstat u údaje o sobě nepozdějí do 30. 5. 95

- Dopisování

Skautek věku 17 - 18 let, který by si chtěl dopisovat anglicky se stejné stáru skautkou z Finska, ať pošle co nejdříve svou adresu.

- Our Chalet

24. 8. - 7. 9. 95 seminář pro mladé vůdkyně od 18 do 25 let, znalost angličtiny nutná, pobyt hrázem, jednu účastnici vybere NDK, proto jména zájemců o účast zaslale co nejdříve k rukám tajemnice NDK, sestry Ivy Mackové na adresu uštěří.

- Wood Badge Course

KFUM - Spojíme i Danmark - organizace dánských skautů (YMCA) nabízí účast na lesním kursu v termínu 29. 7. - 5. 8. 95. Účastníci poplatek 1 450 DK nezahnuje náklady na cestu a pojištění. Zájemci - skauti i skautky, napište o sobě co nejdříve.

- Slovka

Skauti DPSG z Německa hledají skupinu pro uskutečnění výměnné akce v létě 1996. Týden lábova, týden pobytu v jiných. Jedná se o 100 chlapců a děvčát věku 11 - 12 let.

Zájemci o všechny tyto akce (pokud není uvedeno jinak) napište co nejdříve na adresu ústředí k rukám tajemnice ZR - Hanky Končické, Senovážné nám. 24, 113 47 Praha 1.

Upozornění pro návštěvníky Jamboree 1995 v Holandsku

1995 v Holandsku

Jamboree 1995 je návštěvníkům přístupno denně od 3. do 9. srpna (včetně) v době od 10 do 17 hodin. Vzhledem k očekávanému velkému počtu návštěvníků budou vstupenky prodávány jen v předprodeji a pouze na jeden den. Jamboree se koná v Dronteru, provincie Flevoland. Na místo Jamboree bude cesta pro návštěvníky vyznačena. Parkoviště pro auta a autobusy je umístěno dale od vlastního tábořiště a doprava z parkoviště na území Jamboree bude zajištěna kyvadlovou dopravou místními autobusy. Nemí dvoudenní bratři sebou psy a také raději vyslíci stanice. Vstupenky jsou k dostání od začátku dubna a jejich ceny jsou následující:

- dospělí návštěvník (18 let a více): 20,00 hol. guildenů
- mládež do 17 let: 12,50 hol. guildenů
- děti do 4 let mají volný vstup

Ke každé vstupence se ještě připočítává poplatek za rezervaci 3 guildeny.

Vzhledem k tomu, že počet vstupenek na den je limitovaný a vstupenky nebudou prodávány přímo na Jamboree je nutno objednat příslušný počet vstupenek předem na JAMBOREE VISITORS BOOKING OFFICE. Další informace lze získat telefonicky z ČR - 0031 70 3177211.

Tyto informace jste si již přečetli již v minulém JH, ale vzhledem k závažnosti této informace je opakuje.

ZÁJEMCŮM O ČASOPIS SKAUT-JUNÁK

Občas se mnozí z Vás obrátíte na ústředí Junáka s žádostí o odesílání časopisu a hlavně se stěžují, že jste siho zaplatili, ale časopis Vám nechtěl. Znovu tedy opakují, že Junáka editce, která časopis Skaut-Junák vydávala, po krizi kletou prošla, vlastně neexistuje, nemá žádné zaměstnance a nevyvíjí žádnou činnost. Podíl na krizi JE neseme i my všichni svým

SBÍRKA SKAUTSKÝCH PŘEDPISŮ A ŘÁDŮ

svazek číslo 37

VZOROVÉ STANOVY SDRUŽENÍ PŘÁTEL JUNÁKA

Hlava I.

Základní ustanovení

1. Sdružení přátel Junáka (dále jen SPJ) je dobrovolné sdružení, které sdružuje členy - rodiče a příznivce - za účelem podpory Junáka - svazu skautů a skautek ČR.
2. Působnost SPJ se vztahuje na Českou republiku. Jedinci i nadále je česká, správní obdobi je shodné s kalendářním rokem.

Hlava II.

Poslán SPJ

3. Posláním SPJ je materiální a podpora činnosti středisek Junáka, pomoc při získávání, zajišťování a spravování jejich majetku, zajišťování technických podmínek pro Junákovu práci výchovných jednotek, soustředovat sponzorské dary od příznivců Junáka, kulturní a další akce pro členy a příznivce
4. Junáka i pro veřejnost s cílem popularizovat skautské hnutí.

Hlava III.

Členové SPJ

4. Členem SPJ se může stát každý dospělý občan trvale žijící na území České republiky, který chce podpořovat rozšiřování Junácké činnosti.
5. Členové jsou přispívající a čestní.
6. Přispívajícím členem se stává každý, kdo se zavazuje platit roční příspěvek, stanovený valnou hromadou, nebo se zavazuje finančním, materiálním sponzorstvím podporovat činnost střediska.
7. Čestným členem se stává ten, kdo byl za zásluhy navržen místní radou Sdružení a schválen valnou hromadou.

Hlava IV.

Práva a povinnosti členů

8. Členové SPJ, pokud nejsou aktivními členy v Junáku, nevystupují ve skautském kroji.
9. Každý člen SPJ má právo:
 - a. podávat na členských schůzích a valných hromadách návrhy a vznášet dotazy
 - b. volit a být volen do funkce v SPJ
 - c. žádat o svolání mimořádné valné hromady, přejít-li si to akcepo jedná třetina členů d. spoluzodpovídat o použití prostředků majetku získaného SPJ
10. Každý člen je povinen:
 - a. zachovávat stanovy
 - b. dodržovat usnesení valných hromad
 - c. platit členský příspěvek - pokud je valnou hromadou odsouhlasen
 - d. pracovat ve prospěch SPJ a Junáka, dbát zájmů SPJ a celého Junáka

Hlava V.

Organizační síť

11. SPJ vytváří své základní organizační útvary při střediscích Junáka sdružovaném rodiči Junácké mládeže a zájemci o podporu Junácké činnosti
12. Šmence Junáka zpracované hospodářskou radou Junáka, slouží i pro hospodaření SPJ

Hlava VI.

Orgány SPJ

13. SPJ řídí valná hromada místní rada
14. Valnou hromadu svolává rada jednou ročně.

účastnit se besedy o Bibli, Koránu, Talmudu
znát nebezpečí sekt
znát církve v ČR

orientovat se v základních filosofických a
náboženských směrech
založit si svou či oddilovou sbírku citátů
uspořádat besedu s představiteli různých
církvi

znát atributy svatých ve výtvarném umění
navštívit klášter, kostel, poutní místa

účastnit se ekumenických mší
spolupracovat s lazaristy

znát nebezpečí a důsledky totality a dik-
tatury pro duchovní život člověka i celé
společnosti

znát lidská a dětská práva
umět zpívat spirituály, koledy, českou mši
vánoční J. J. RYBY...

znát význam lidových zvuků
znát životopisy našich patronů, patrona
svého jména
pořádat si výpisky min. o 2000 slovech z
knih Platóna, Senecy, Marca Aurelia...

umět vysvětlit vlastními slovy skautský slib
a heslo Sloužim
Na tomto místě mi dovoluji znovu připom-
nout, že "Desatero R&R" je prvním po-
kusem stanovit mantinely pro činnost
R&R jako součást skautingu. Jedná se
pochopitelně o úkol týmový a dlouhodobý.

Jehož cílem je postupně vytvořit typický
český rovering, který by motivoval R&R na-
tolik, že svou příslušnost k Junáku - svazu
skautů a skautek budou považovat za své
životní naplnění i svou čest.

Akce, které touží R&R prožít

Účastníci Předtlu 95 dostali také "do-
mácí úkol": sepsat ještě doma společ-
ně se svým kmenem akce, které se
jim nejvíce vydařily a akce, které touží
prožít. Ty druhé vám teď předkládáme
pro zamyšlení vedoucích RS nebo jako
námet pro činnost R&R:

I. naprostá převaha zájmu o

- náročné putování a objevování nezná-
mých krajů, vč. zahraničních
- výpravné a náročné (nejen fyzicky) bojové
hry (např. noční výsadek, dobývání hradu,
pevnost Boyard, Cesta Xapataranu...)

- vodácké akce (slíždění řek, rafting, plach-
tění)

II. převaha zájmu o

- větší srazy R&R Junáka
- mezinárodní skautské akce (spíše starší
RS)

- horolezectví

- drsný život v přírodě (survival, život přimit.
a přírod. kmenů)

III. střední zájem o

- účast na folkových koncertech

- pomoc střediskům a oddílům

- dostavba vlastní klubovny

- samostatný tábor R&R

- výdělečné brigády

IV. zájem o

- sporty: cykloturistika, turistika, lyžo-
vání, parašutismus, jeskyně, netradič-
ní kolektivní lacros...

- country bály

- návštěva památek, muzeí, archeologické
výkopky

- ekologické akce

- netradiční tělesná hmotiv...

- besedy s odborníky, zajímavými lidmi a
veřejnými činiteli (spíše starší RS)

- vytváření a kulturní tvorba-muzicování,
natočení vlastní film, večer poezie, malování
v galerii

Poděkování

Na závěr příloh pro R&R mi dovoluji podě-
kovat těm, kteří se na nich se mnou děle
než rok podíleli. Byli jimi především vůdci
22. oddílu střediska Stopa z Liberce; dále
pak absolventky a absolventi LK a LS,
výchozí zpravodajové a zpravodajky z
okresů a oblastí, vč. vůdců a vůdkyň R&R
a pochoptelně samotní rangers a roveri, se
kterými jsem se kdy setkala. Všem, kteří
mi pomohli, přejí splnění jejich skautských
snů, životadámě slunce nejen nad hlavou
a mnoho slavných prožitků na nekončící
cestě roveringem.

Iva

PŘÍLOHA PRO R&R

TENTOKRÁT I PRO JEJICH VŮDKYNĚ, VŮDCE
A PRO TY, KTERÍ SE O ROVERING ZAJÍMAJÍ

RANGERS VERSUS ROVERI?

DESATERO R&R

VYCHÁZÍ JAKO PŘÍLOHA ČASOPISU SKAUTING č.8, ROČNÍK 33, DUBEN 1995

Připravila Iva Macková, zpravodajka NDK pro rangers

RANGERS versus ROVERĚI ?

Při debatách o roveringu padne divy nebo pořadí dotaz, čím se liší, a jestli se vůbec má program rangers lišit od činnosti roveru. Protože je český rovering teprve na začátku své cesty, domnívám se, že zodpovězení této otázky je zásadní. Je sice možné jednoduše říci: "Ano i ne", ale myslím si, že je nutné tuto šalamounskou odpověď přece jen bližší vysvětlit.

Protože je rovering součástí skautingu, je třeba začít u přírodních rozdílů mezi divčím a chlapeckým skautingem. Oba přece vycházejí ze stejného sílu, zákona, hesla i příkazu, oba užívají stejné ideály a základní principy, používají stejné metody a oba mají tožný cíl. Stejně je to s roveringem. Rangers i roveri - ti kdo putují - mají stejné heslo "Sloužím". Pro oba platí slova korda B-P o smyslu a cíli roveringu: "Sám říd svůj čtůr" a "Byl připraven na dospělost".

Proč tedy přistup k výchově a činnosti nejsou rovněž stejné? Důvodem není ani pozůstatek přežívající puritánské morálky z konce minulého století, ani shlednutí se v současnému severoamerickém "sexual harassmentu".

Skutečným příčinami je uznání rozdílných vnitřních faktorů při utváření povahy, mentalit a jiných sociálních a životních rolí příslušníků divčích a chlapeckého kmeny při dospívání i v dospělosti. Skauting jako výchovné hnutí respektuje individuum, ale i rozdílnost v životním poslání žen a mužů a dává tak velký prostor pro přirozený vývoj jednotlivců obou pohlaví. Opodstatněnost tohoto přístupu i na konci 20. století, a to nejen ve skautingu, podmiňuje jak výšecky zahraničních výzkumníků, tak i naše vlastní zkušenosti s úspěchy kolektivní výchovy. Ta nerespakují biologickou, psychologickou ani sociální jinakost, nanejvýš jedinečnost jednotlivců, a "vytrácejí" z devčat a chlapců jakési univerzální tvory.

Dovolte mi ilustrovat oprávněnou potřebu dvojitého přístupu k výchově právě na roveringu. Jedním z důležitých prostředků výchovy je náleží svého hrdinu, svůj životní vzor, tedy ztotožnit se s kládným idealem.

Tim byl pro rovery středověký rytíř. Rangers však tohoto úspěšného, neobjednaného též koodance přijmou jen stěží za svůj životní symbol, a to ani v přeneseném smyslu slova, jsou-li roveri nazýváni rytíři moderní doby.

Rovering jako přirozenou součástí skautingu považujeme za jednu z možných životních cest, za etapu přípravy na mládou dospělost - na období, kdy utváříme vlastní rodiny a zařazujeme se do pracovního procesu. Není to tedy pouze příprava na druhý pobyt v přírodě díky bravurně zvládnutým turistickým, tabornickým, zálesáckým a in-dianským dovednostem. Rovering není ani dobrodružný a romantický způsob trávení volného času, ani rekreace, sportovní klub, kroužek nůžních prací, zpěvu a recitací. Ba ani společenským "filosofem" nebo nedělní školou, v neposlední řadě není ani výukou zdatných hospodyněk prováděnou pod modrou oblohou. Vždyť skauting, resp. Junak - svaz skautů a skautek ČR není zájmovou organizací a provádkou nikoliv jsou pouze prostředkem výchovy aktivní jejím cílem. Neskautejme rovněž pouze o víkend někde v lese, ani na pustém ostrově obdivlením čítrkovými lidmi, ale snažíme se den co den ve své rodině a ve společnosti, kde tak často vítězí "opecná pravidla úspěšnosti", naplňovat svůj slib, zákona a heslo.

V roveringu jde o to, aby mladý člověk přijal za svůj skautský postoj k životu - aby neustále rozvíjel své duchovní, mravní, sociální, rozumové a tělesné schopnosti tak, aby se stal odpovědným občanem své obce a vlasti, který je připraven aktivně zvládnout složité životní situace a hodnotně naplňovat své životní role.

Jestliže chápeme skauting jako cestu životem, potom je nutné vědět, jaký ten současný život skutečně je a jakými danostmi je ovlivňován. Je mnoho událostí a příčin, které formují náš život. Některé změní ná-znam, jiné nikoli. Mezi ty druhé patří i "ná-hoda", jistě se nemodeme jako žena nebo jako muž. Životy obou nejsou a ani nemohou

znát pravidla a ovládat lacros, korbal, ringo, koškovou, volejbal...

8. Rozvíjení tvořivosti vnímat umění

ilustrovat půl roku oddílovou kroniku předčítat 25 kreseb lučních nebo lesních květin, himny...

znat hlavní směry poezie a prózy a jejich hlavní představitele

znat hlavní směry výtvarného umění a jejich hlavní představitele

nevymout plakát pro oddílovou akci upravovat vývesku oddílu půl roku napsat knihu o 50 stránkách o zážitcích ze svého putování

vyrobit misku a lžici ze dřeva, hneak z hlíny vyrobit diplomu, paměť, listy, PF pro stě-disko

organizovat výstavku svých děl zúčastnit se kočového divadla s karou po republice

pravidelně číst cestopisy i klasiky zhotovit si dobové kostýmy např. k divadlu-ti hře či pro přehlídku

uspořádat modní přehlídku hlavních směrů odův

ovládat základní druhy nůžních prací ovládat některé ze starých řemesel zorganizovat pro světlušky a včelky vytvá-rovat soutěž

ořezovat líbové zvyky zabořit tvůrčí dílny (modelování, práce se dřevem, hmeřství...)

udělat bežlem pro středisko malovat v galerii či na výstavě navštěvovat pravidelně divadlo, koncerty klasické hudby, baletu...

malovat či baletovat oddílová trička, čepice výzdoba klubovny na velikonce, Dušičky, Advent, Nový rok...

nacvičit loutkové divadlo z nůžné vymo-berny loutek, sloninu... osvobodit si záledek pantomimy zorganizovat zpravu pro světlušky a včel-sa

natočit kazetu oddílových himn přičíst nahlas své literární pokusy uspořádat vernisáž z vlastních fotografií či obrázků, soch...

znat pravidla volby správného oblečení pro různé příležitosti, líčení a účesu založit oddílový orchestr a uspořádat před-stavení koncert

vyrobit hudební nástroj příru. národu navštívit Náprstkovu muzeum, Muzeum hudby a výtvarného umění

venovat se sběratelství natočit film z činnosti Junáka - dokumen-tární, propagací

postavít iglú, sněžový záhrab

9. Výchova k partnerství, manželství a rodičovství

účastnit se besedy se sexuologem, od-borníkem z předmanželské a manželské poradny

číst odbornou literaturu o partnerství, ma-želství a rodičovství

znat rozdílnou úlohu ženy a muže v rodině a ve společnosti

sestavit "rodokmen" své rodiny např. či zveřejnit rodinnou kroniku, fotoalbum, film

uspořádat akci společnou s odiskaury účastnit se besedy s odborníky z krizového centra, dětských domovů

znat netezpečí pohlavní nemoci, AIDS, problematiku homosexuality...

znat příběh těhotenství a porodu (nejen záležlost žen)

znat základy péče o dítě znat problematiku světového růstu populace

10. Hledání a prohlubování vlastních duchovních dimenzí

vymyslet obřad založení RS kmeny, přijíma-ní nováčky hry na body skautského zákona (každému budou přiřadit barvu, symbol, známou osob-nost, člena kmeny či střediska)

lem "Sloužím", které jsou navíc vzájemně vyvážené, dostatečně náročné a smysluplné. Dostatečně silné by měly motivovat R&R k setrvání v Juníaku a ke ztotožnění se se skautskými ideály a základními principy jako osou svého celoživotního postoje. Zde je nutno podotknout, že se jedná zatím o návrh, ke kterému se obě náčelnictva teprve vyjadřují.

Desatero R&R lze pochopitelně naplnit nekonečnou řadou akcí a činností, které vycházejí z možností, podmínek, charakteru a složení konkrétního RS kmene, oddílu či družiny. Jejich společným rysem by však mělo být, že si aktivitu vymyslí a provádějí samotní R&R. Úlohou jejich vůdců a vůdkyň je pak "jen" velice citlivě usměrňovat jejich činnost především z hlediska dostatečné náročnosti, komplexnosti a bezpečnosti akcí, které svou podstatou naplňují cíl roveningu bez ohledu, zda se jedná o rangers či o rovery (viz úvodní úvaha).

Následující přehled aktivit je pouze námiem. Podílili se na něm mladí vůdci a vůdkyně R&R z liberecké Stopy a litoměřického Šipek, z lesní školy pro vůdkyně rangers (1993) a z druhého metodického RS semináře (1995); obsahují i náměty okresních a oblastních zpravodajek a zpravodajů. Uvedené konkrétní činnosti lze zařadit v některých případech pod různé body, tzv. že se náměty na akce R&R někdy navzájem překrývají. Rozdělení je proto jen ilustrativní. Věříme však, že nejlepší akce si vymyslí a uskuteční sami. Toto je tedy návrh pro ty, kteří si chtějí rozšířit oddílovou či kmenovou činnost nebo pro ty, kteří ještě nevědí jak na to, tedy na český rovening:

1. Sebevýchova

semináře a besedy o skautských disciplínách a absolventy LŠ
psychohygy na sebe-poznání
absolvování lesního kursu
celoživotní zvyšování vzdělanosti a odbornosti (studium na SS, VŠ, postgraduál, rekvalifikační kursy ...)

neklestnout ve školním prospěchu pod 2,0

ovládání zásad rychlého čtení, účelného studia a hospodaření s časem
uplatňovat základy managementu
vytvorit si vlastní morální kodex
rolové hry

meditace, vigile
vymyslet "novákovskou zkoušku" do RS kmene
pěstovat schopnost empatie a umění naslouchat druhým

prohlubovat vlastenectví a evropskosti (přednášky o dějinách a současnosti, osobnosti občanského a politického života)
znát a uplatňovat zásady diskuse, dialogu a komunikace vůbec

hledat své místo v životě (já a budoucnost) technika v mém životě (já a počítač)
pečovat o oddílové tradice a podílet se na jejich tvorbě (např. obřad přijetí do kmene)
konferovat, věnovat besidku, oslavu 22. února, 24. dubna

seznámit půlhodinovým představením osatnatí se svý koníčkem
znát historii svého města, regionu a vlasti
napsat na stroji stránku A4 za 15 minut, max. se 3 překlepy
provádět pravidelné rétorická cvičení
zdokonalovat se a prohlubovat vědomosti ze svého oblíbeného předmětu, koníčku, záliby, dovednosti
osvojit si schopnost analýzy a syntézy

2. Odpovědnost za sebe, druhé a za svět

sebeovládání (odpírat si měsíc nějaký požitek ...)

sebenáprava (prostý způsob života, spát po celý rok jeden den v týdnu na zemi, náprava zlomyvku, osvojit si filosofii "rozumné sta-
točnosti" a "veselé skromnosti")
zorganizovat výlet s věčtá a se světuškami
nalézt své místo v rodině, ve třídě a v oddíle
účastnit se přednášek o pomoci přírodě, potřebám lidem, o rasismu ...

uskutečnit pouť Robinsona (podle "Karpat-
ských her" M. Nevřího)
seznámit se s životy našich státníků a politiků (v minulosti i současnosti)
sledovat pravidelně TV zpravodajství a číst denní tisk

minikách všeobecné soutěže mohou obstát jen někteří. Šanci bude mít jen ten, kdo bude vzdělanější, samostatnější, pracovitější, disciplinovanější a adaptabilnější. Ten, kdo vydrží dlouhodobou psychologickou i fyzickou zátěž, osvojí si pravidla týmové práce, společenského vystupování a jednání s lidmi. Skutečně bude úspěšný však jenom ten, kdo má pevný charakter a kdo si uvědomuje, nutnost přednostit svůj i společenský hodnotový systém naší zmaternalizované a konzumní civilizace ve prospěch duchovních hodnot, vzájemné lidské solidarity a schopnosti se obětovat pro něco závažnějšího - co přesahuje naše já. V nástupu do dospívání a do období celkového dozrávání mají děvčata až dva roky předstih před chlapci. To se projevuje zvláště v nižším roverském věku, což vede k potřebě vytvořit dostatečně motivující program pro rangers. Tedy pro ta děvčata, která nemohou či nechcejí věst, resp. která se nepřipravují k čekatelským zkouškám. V této souvislosti je nutné si uvědomit, že obě tyto cesty - cesta mladých vůdkyň a cesta rangers - jsou naprosto rovnocenné a pro skauting stejně potřebné. Zatím je v našich podmínkách rovening výraznou záležitostí chlapců, ale dle se již poměrně zřetelně vysledovat tendence v rostoucím počtu děvčat, která jdou cestou rangers.

Dosud se napsalo více o roverech, proto se zaměříme na rozdíly mezi rovery, rangers a jejich programy z pozice děvčat. Rangers by měly zvládnout nejrůznější dovednosti roverů, ale bez jejich drsnosti. Měly by být zdravě citlivější a soustředěnější, avšak bez roverské dravosti, měly by být přátelsky otevřené, zachovat si však přitom ženský takt a schopnost empatie (vcítit se do druhého). Měly by se naučit navíc zcela automaticky uplatňovat svou vrozenou citlivost, schopnost porozumět, hodnotit a chápat. Rangers by měly být sice otužilejší a statečnější, ale jejich statečnost bude jiná než u roverů. Měly by také být fyzicky zdatnější, avšak sportovat ženským způsobem. Při výchově rangers bychom pak neměli zapomínat na jejich vrozený vychovatelský a pečovatelský sklon a měli bychom u nich pěstovat schopnost i pro založení a udržení rodiny, znalosti jak vytvořit domov.

V divčím skautingu, tedy i u rangers, nám nejde o výchovu feministek a řaděně emancipovaných žen ani o výchovu jakýchkoli "sklenkových stvoření" pasivně přijímající "rány osudu a ženský úděl". Cílem není ani být nejlepší ve skautském oddíle. Jde nám o to přispět k výchově vzdělané, zdravě sebevědomé a samostatné ženy, která si je vědoma svých povinností a práv, schopnosti a možnosti, a která zcela přirozeně, odpovědně a aktivně vytváří společně s mužem rodinný i občanský život ve společnosti na začátku třetího tisíciletí. Tím, že rangers a rovery mají stejný skautský cíl, měli by se při svém "putování" setkat, navzájem si pomáhat, doplňovat se i obhacovat. Protože však rangers a rovery jsou i rozdílní, měli by jít svou vlastní cestou, na které poznají především sebe sama.

Rovering je pokračováním skautské cesty, která nabízí mladým lidem se skautským srdcem ideály, smysly života a cíle. Cesty rangers a cesty roverů jsou si proto hodně podobné, současně však mají své, tedy jiné, překážky, výmoly, zakruty a rozcestí. Jejich kroky tak občas splývají, jdou vedle sebe nebo za sebou. Pak se zase na čas rozdělují a dál pokračují samostatně, vždy však s příslibem, že se někde opět setkají. Tuto příležitost by nikdo z nich neměl promítnout.

Saint-Exupéry ve své Citadele říká, že "cenu má pouze cesta. Pouze ona trvá, kdežto cíl je luze pouťníka, kráčejiho od hřebene k hřebeni, jako by smysly byl v dosáženém cíli". Myslím si, že jeho slova jsou nejvýstižnějším závěrem a současně výzvou pro všechny rangers i rovery. A nejen pro ně.
Iva

v Litoměřicích na začátku jara 1995

x) sexual harassment - pohlední sekýrování, obtěžování, jde o slova, gesta a způsob chování směřující k sexuálnímu pohoršení, potupě až znepřítelnění

xx) např. téměř automatické svěřování dětí po rozvodu rodičů matce

xxx) např. struktura tříh práce podle po-
hlaví, profesní a platová segregace (odli-
šení) žen a mužů

Použitá literatura:

odborná - H. Havelková: Lidská práva, že-
ny a společnost
(ESVLP Praha 1992)
skautská - I. Machová: Rangers
(JE Praha 1992)

Poděkování:

Děkuji všem, se kterými jsem mohla konzul-
tovat tento článek. Byli jimi Doc. PhDr. Iva
Vančková, CSc., vůdkyně ekumen. LŠ, Prof.
PhDr. Jaroslava Pešková, CSc., náčelní DK
a Doc. PhDr. Václav Bricháček, CSc.,
čestný náčelník ČMČ.

Desatero R&R

Na seminář vedoucích R&R a star-
ších RS (únor 95) účastníci (17-42 let)
zformulovali formou "Řeky" největší
problémy roveningu u nás. Mezi pěti nej-
palčivějších problémů současněho ro-
veningu zařadili bez pořadí důležitosti
tyto jevy a skutečnosti v Jundáku:

- povrchnost zájmů, pohodlnost a pasivita R&R
- málo času R&R pro vlastní činnost (povín-
nosti ve škole a v mateřském odděle)
- mála identifikace vlastní osoby se
skautskými ideály (nespohledlivost, neod-
povědnost R&R)
- nedostatečně programové zázámení (od-
chod kvalitních lidí z hnutí)
- nedostatek vůdců a vůdkyň R&R, kteří
vědí o co v roveningu jde a kteří rozumí
mladým lidem
- Tento závěr zformulovali na základě výběru
ze šesti základních problémů jako je:
- koedukace R&R (formy, důvody pro i proti,
nedvěřba činovníků...)
- odebírání schopných R&R pro vůdcování
v oddělech, rojích a smečkách
- místo na skautském silnici pro R&R (vy-
světlit činnostem podstatně roveningu)
- odlišný program pro mladší a starší R&R
- naplnění RS hesla konkrétní činnosti (po-
chopit význam "Služby")
- mály zájem o sebepoznávání, sebevůdco-
mování a sebevýchovu
- věk, pravomoc a způsob vedení RS vůdců
- nízká docházka, rozdílné zájmy a přátelé
mladých oddílů (konkurence jiných org. a pu-
sobení konzumní společnosti)
- rozdělení RS činnosti během roku a o
prázdninách
- chování R&R mezi sebou, vůči ostatním
- motivace R&R, tzn. co mě čeká v Jundáku
po roveningu?
- naplnění lesních kursů a lesních škol pro R&R
a jejich vůdce, vůdkyně
- málo lidí ve věku R&R nejen v oddíle, ale i
ve středisku

- touha mít čas jen pro sebe
- málo aktivní na "duchovno", "filosofic-
no", důraz jen na fyzickou a "oravácký"
- separace starších R&R a problémy RS
nováčků
- neschopnost se mezi sebou domluvit, ko-
munikace
- jednodušší problémy byly: nedostatečné
materiální vybavení, kouření chybějící
"stezka RS", špatná informovanost, izolo-
vanost RS kmeny, mály zájem o společné
akce, rozhodování mezi roveningem a ji-
ním sportem).

Vytřování nejběžnějších problémů
v roveningu se stalo východním bodem pro
diskusi o potřebě výchovné koncepce
pro R&R a o též její skautské činnos-
ti. Základem se rovně stalo 10 výchov-
ných bodů, které stanovilo NKD, a ke kte-
rým se písemnou formou vyjadřují v sou-
časné době i okresní a oblastní zpra-
vodatelky. Účastníci se
shodli na některých změnách a přáli zřá-
dění, že by se R&R měli ve své činnosti za-
měnit na:

1. sebevýchovu
 2. odpovědnost za sebe, za druhé a za svět
 3. schopnost samostatně se rozhodovat ve
složitéch situacích
 4. službu druhým a přínavu na ni
 5. obhacování kladeb vztahů mezi kládmi
 6. rozvíjení vztahů k přírodě a kulturní-
mu prostředí a dovednosti potřebné pro
život v přírodě
 7. péči o fyzickou zdatnost, o zdraví své a
svěřených děl
 8. rozvíjení tvořivosti a schopnosti vnímat
umění
 9. výchovu k partnerství, manželství a rodí-
čovství
 10. hledání a prohlubování vlastních du-
chovních dimenzí
- Toto desatero by se mělo stát těžištěm
činnosti R&R. Ty by měly být zády v sou-
ladu se skautským slibem, získaním a nes-

Darovací smlouva
uzavřená podle § 828 a násl. obč. zákona
V názvu smlouvy je třeba uvést pojmenování smlouvy podle příslušného zákona např. smlouva nájemní, smlouva o obstarání prodeje věci apod. Občanský zákoník připouští v § 51 uzavřít i takovou smlouvu, která není zvlášť upravena pokud neodporuje obsahu nebo účelu zákona. Takový postup umožňuje i občasný zákoník v ust. § 269.

I. Smluvní strany
Zde je třeba uvést údaje o smluvních stranách:

- obchodní jméno, nebo jméno a příjmení fyzické osoby,
- u právnických osob sídlo,
- u fyzických osob bydliště a místo podnikání, liší-li se od bydliště,
- identifikační číslo,
- bankovní spojení,
- číslo účtu,
- jméno osoby, která smluvní stranu zastupuje a z jakého titulu.

Na závěr údajů o smluvní straně se zpravidla uvádí název, pod jakým bude dále ve smlouvě vystupovat. Například: dále jen darce, sponzor, obstaratel apod. I zde lze doporučit užití názvu podle zákona.

II. Předmět smlouvy
I. Darce se zavazuje darovat obdarovanému Kč slovy Kč.

2/ Obdarovaný dar přijímá.

Pokud by byla darována movitá věc, je zapotřebí, aby darce uvedl a popsal vady, jaké věc má nebo prohlásil, že je bezvadná. Pokud je dar poskytnut k určitému účelu, darce tento účel specifikuje a obdarovaný se zavazuje jej respektovat.

III. Čas plnění a ostatní ujednání
1/ Polovina darované částky bude darována poukazem do ... dnů po podpisu této smlouvy, zbytek do ...
2/ Obdarovaný je povinen darci na požádání předložit doklady osvědčující způsob užití daru a umožnit mu způsob užití daru zkontrolovat.

3/ Darce má právo požadovat vrácení daru pouze v případě zjištění, že obdarovaný jej užil jinak, než je stanoveno smlouvou.

4/ Obžalovaný může vrátit dar v případě, že darce by nepřiměřeně zasahoval do jeho činnosti nebo poškodil jeho jméno.
5/ Smlouva je vyhotovena ve ... stejnopisech, z nichž po ... výtisku...

6/ Smluvní strany po přečtení smlouvy prohlásí, že souhlasí s jejím obsahem, že smlouva byla sepsána na základě pravidelných údajů a nebyla sjednána v tisku nebo za nevýhodných podmínek.

IV. Podpisy smluvních stran
Darce ...; Obdarovaný ...
V. dne ...

Podpisy musí být vlastnoruční. Pokud se tak nestalo, na jiném místě smlouvy je zapotřebí uvést, z jakého titulu podpisující zastupují smluvní strany a vhodné je ke smlouvě přiložit event. plnou moc. Razítko není zapotřebí, neboť je občanský ani občasný zákon nezná.

Prevzato z materiálů Informačního centra nadací a neziskových organizací (ICN)

SPONZORSKÁ ZMLUVA

Otázka sponzorstva se v našem hnutí akotí se nečeché udomácnit. A jak keš je právě u nás na tuto činnost nejlepší možnost i největší nutnost, zejména nám chybí zkušenost a možno i zdravá drzost. Preto je dobré, že člen chlapeckej kmeňovej rady, brat Ing. Martin Miča - Šarkan doporučil nasledovný materiál ako vzor dohody so sponzormi. Tento materiál určite niektorým okresom v ich snažení pomôže.

Sponzorstvo a dohody so sponzormi
Nie je momentálne obvyklá činnosť vodcu oddielu uzatvárať zmluvy o sponzorstvo činnosti oddielu. Nakoľko však pri priaznivom rozdelení hviezd a kúsku šťastia sa občas podarí získať niekoho, kto je ochotný pomôcť pri našej činnosti nielen "dobré mienou" ale i finančným alebo materiálnym darom, je potrebné ohraničiť si niektoré nevýhnutné náležitosti, ktoré musí dohoda alebo zmluva o sponzorstve obsahovať.

Sponzorský vzťah môže nastať medzi fyzickou osobou (súkromný podnikateľ) a právnickou osobou (naša organizácia, alebo medzi právnickými osobami (akciová alebo iná spoločnosť a naša organizácia).

malým zájmom o časopis se slavnou minulostí. Od poloviny minulého ročníku (od čísla 6/94 - červen 1994) nám tento časopis vydává soukromá firma Computer 2000. Této firmě byl předán seznam předplatitelů (bohužel ne v absolutním pořádku). Přes veškerou snahu této firmy se nepodařilo zvýšit náklad časopisu na takový počet, aby nebyl prodávácný. Není tajemstvím, že Computer 2000 na časopis Skaut-Junák prodává. Přesto měl vydávatel snahu řešit resty zaviněné ještě JE, ale podalilo se mu to jen částečně. Přes změnu obsazení redakce se Computer 2000 pustil do nového ročníku. Opět došlo k již tradiční nemoči našich členů - přes věcné výzvy se do ledna nesešel ani tak velký počet předplatitelů, aby bylo na první číslo! Přesto, byť se zpožděním, toto číslo (navíc jubilejní - oslavující 80. narozeniny tohoto časopisu) vyšlo. Cena přes uvedené problémy i přesto, že čísla nového ročníku budou mít o 12 stránek více, zůstává stejná - 16.80 pro předplatitele. Je připraveno druhé číslo (ji třetí) ...

Pokud si chcete objednat SKAUTA JUNÁKA (nebo reklamovat), obraťte se přímo na Computer 2000 a.s., Národní třída 37, 110 00 Praha 1, tel. 02/269192, kde Vám poskytnou další informace. Distribuci zajišťuje firma SEND s.r.o., ul. Bohuslava ze Svamberka 4, 140 00 Praha 4, tel. 02/4297906, která má nyní databázi předplatitelů. Tam by měli řešit případné reklamace, ale samozřejmě ne ty, které se týkají starších čísel.

Je to neuvěřitelné, ale stále ještě někteří posílají své peníze na neexistující adresu neexistující Junácké edice do Prahy - Karlina. Jiní zase na adresu ústředí Junáka na Senovážné náměstí, kde neexistí ani redakce, ani vydávatel, ani distributor. Na ústředí Junáka, konkrétně v SICU, si mohou Skaut-Junáka předplatit pouze ti, kteří si jej pak budou pravidelně vyzvedávat (tzv. "osobní odběr"). To se však týká vlastně jen Pražáků, kteří tím neriskují ztrátu časopisu ze schránky nebo jeho poničení.

Jestliže informace o starších číslech. Na ústředí Junáka (v SICU) je malý počet čísel Junáka - 1, 2, 3, 4 z roku 1990 (velký

formát). Z ročníků 1991 a 1992 nejsou k dispozici žádná, naopak chybí i v archivu a knihovně Ročník 1993 je stále k mání kompletní za 99,- Kč, nebo jednotlivá čísla (mimo prázdninového dvoječíska) po 10,- Kč, samozřejmě + poštovné. Z ročníku 1994 si můžete objednat pouze čísla 2 a 3 v SICU (na ústředí). Číslo 1, 4 a 5 tohoto ročníku již jsou rozebrány! Další čísla (od č. 6/94) objednávejte již ve výše zmíněném Computeru 2000.

Přemýšlejte o časopisu Skaut-Junák - je nedílnou součástí našeho hnutí, zrcadlem - a taky svědomím!

- Windy

Výzva nositelům Junáckého kříže "Za vlast 1939 - 1945"

Čas od času se na Historickou komisi obraťte jednotlivci, střediska i ORU s žádostí o informace o tomto významném a hlavně o tom, zda ten či onen byl významným tímto křížem, nebo zda obdržel Junácký kříž někdo z jejich města či okolí.

Seznam významných v letech 1946 a 1947 se nezachoval, nebo o něm nevíme. Zatím se toto významání podařilo zjistit v 69 případech, což však považujeme za asi desetin vln. Přihlasťte se prosím s uvedením: Jména, příjmení, místo bydliště v době udělení, datem udělení, číslem dekretu a stupeň významání. Vůdčové středisek mohou tyto údaje napsat za celé středisko. Budeme vděční za alespoň částečné údaje u bratrů a sester, kteří již nežijí. Píšte prosím na adresu: Junák - Ústřední skautský archiv, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.

Za HK děkuje předseda Windy

SOUTĚŽ PRO ODDÍLY "ODKRYTÍ ZAVÁTÝCH STOP"

4. středisko Junáka VAVĚHA v Českých Budějovicích u příležitosti 80. výročí založení

1. skautského oddílu ve svém městě, s vědomím Historické komise při Ústřední radě Junáka a Náčelního chlapeckého křeme, vyhlásuje soutěž pro ostatní oddíly v hledání historie jejich vlastního skautského oddílu a jeho bývalých členů. S vědomím, že značná část naší regionální historie je pěstována pouze několika nadšenci a pamětníci i paměťky nenavratně mizí, dává organizátor, že se touto formou podaří ještě zachránit, co se dá. Jde nám hlavně o podceňování hmotných památek místního skautingu a jejich nymějších vlastníků a zároveň o výchovu skautského dorostu k lepší spolupráci s Historickou komisí Junáka. Očekáváme Vaši pomoc a věříme, že i Vy se zapojíte do naší velké hry.

Soutěž se mohou zúčastnit všichni členové Junáka, kteří utvoří soutěžní kolektiv a zašlou správně vyplněnou přihlášku na niž uvedou adresu garanta soutěže. Skupinu mohou tvořit např. skauti z jednoho oddílu spolu s jedním či více oldskauty, roverský kmen, oldskautský klub, prostě kdokoli v rámci střediska. Soutěž začíná odesláním přihlášky a její PRVNÍ kolo skončí a bude vyhodnoceno v prosinci 1995.

V přihlášce uvedou soutěžící míru svých znalostí o oddílu, jehož historii se hodlají zabývat (blíže přihláška). Poté začnou shromažďovat nové poznatky, které ke konci prvního kola sepiší a sami vyhodnotí podle tabulky, kterou obdrží po zaslání přihlášky. Výsledky svého snažení nakonec odešlou spolu se svým ohodnocením garantu soutěže, který je seřadí a předá Historické komisi.

Všichni účastníci soutěže po ukončení jednotlivých kol obdrží účastnické listy a ti nejlepší pak Skautský zápisník na rok 1996.

Přihláška na dvojlistu formátu A4 musí obsahovat: - číslo oddílu (objektu pátrání), jeho nynější střediska a ORJ. Pokud přijde o zánik oddílu v místě kde dříve žijí oddílaní středisko není, pak místo kde kdysi působili. - jméno, adresu a datum narození vedoucího pátrací skupiny

- jména a data narození pátráčů
- potvrzení a kontaktní adresu vedoucí střediska.
Na dalších stránkách přihlášky uvedou soutěžící své znalosti o historii jimi zkonstruovaného oddílu, včetně seznamu hmotných památek a adres majitelů (s tím, zda tyto je budou ochotni věnovat oddílu do vašeho skautského archivu).
S vědou, že se nám tak podaří zachránit alespoň některé střípy z historie Vašich oddílů pro příští generace
- garant soutěže Pavel Trantina, Jubilejní 46/1, 370 10 České Budějovice

EVROPSKÝ ROK OCHRANY PŘÍRODY

Ekologická skupina Junáka ve spolupráci s ÚřJ, Ministerstvem životního prostředí ČR a nadací FONS vyhlásuje soutěž

"ŠESTÝ BOD ZÁKONA"

Vezměte tužku, pero nebo psací stroj, odložte svoji vrozenou ostýchavost a napište:

Jak sami, se svou družinou či oddílem poznáváte přírodu, jak ji pomáháte, jakých ekologických akcí jste se již zúčastnili, jak se ekologicky chováte doma i v přírodě během roku i na táboře. Jak se vám daří vychovávat své rodiče v tomto směru. Napište nám zkrátka vše co jste udeřili a udeříte pro přírodu a život na Zemi.

Soutěž mohou jednotlivci, družiny nebo oddíly a to ve třech věkových kategoriích:

1. světlušky a věčáka do 11 let
2. skautky a skauti do 15 let
3. rovní a rangery do 26 let

(rozhoduje věk nejstaršího autora)

Nejzajímavější příspěvky odeslou časopisy SKAUT-JUNAK, SKAUTING a NIKA. Vysocevarným účastníkům pošleme pěkné knížky o přírodě. Vítězné všech kategorií se sejdou 2. prosince 1995 k slavnostnímu předání cen a kde je navíc bude čekat překvapení. Jak příspěvek napsat:

Text nesmí přesahovat 4 strany rukopisu, ilustrace a fotografie jsou vítány. Nezapomínejte v záhlaví uvést jména a věk autorů, číslo oddílu, střediska a ORJ a samozřejmě

kontaktní adresu. Příspěvek pošlete na adresu Ústředí Junáka, Ekologická skupina, Senovážná nám. 24, 116 47 Praha 1. Levý horní roh obálky označte heslem "6. bod". Uzávěrka je sice až 15. října, ale začněte hned!

Na vaše příspěvky se moc těší soutěžní porota ve složení:
Ivan Makáček, Jiří Navrátil, Vít Růžička, František Urban, Miroslav Vosátka a Jana Šobáňová.

NAŠE ROVY

Smutná správa přišla z Jablonce.

Bratr Zdeněk Kratochvíl - Giga odešel na konec své skautské stezky 10. ledna 1995. Jabloncké středisko Křišťál ztratilo svého vidce a český skauting obětavého činovníka. Skautskou dráhu začínal ve svém rodišti v Pečkách na Nymbursku. Po válce pokračoval na Liberecku, kde byl krajským výchovným zpravodajem a instruktorem Severočeské lesní školy. Svoji profesí byl spjat s oceň a své znalosti v tomto oboru se dovedl podělit s ostatními skauty. I ve Skautingu se jeho jméno objevovalo pod některými příspěvky. Jeho příručky "Čtení o sekání", "Čtení o noži a maceřích" a sekera "Giga", vyráběná dle jeho návrhu, budou i nadále pomocníky práce ve skautských oddílech. Svojský oddíl a český skauting v něm ztrácejí obětavého člena, na kterého budeme s úctou a láskou vzpomínat...

- Šir

14. 3. 1995 zemřel RNDr. ThMg. Václav Mucha diakon, nečekaně ve věku 62 let. V letech 1993 a 1994 zastával funkci tajemníka ústřední rady Junáka. Rozloučení s bratrem Vášou se konalo v kostele sv. Václava v Praze - Smíchovské. Zůstane ve vzpomínkách všech, kteří ho znali.

PROSBA O POMOC

Bratr Dr. R. Tománek, člen zdravotní rady Junáka pro integraci postižených dětí, hledá francouzské vydání Broučků J. Kariátiata pro věčáka a světlušky z Konga. Pokud víte

o této knize, nebo i dokonce vlastník, napište br. Tománkovi na adresu Ústředí Junáka (zdravotní rada), nebo telefonujte do redakce Skautingu (02 - 241 02 268) či SICU (02 - 241 02 240).

Br. Boris Uher sděluje starší čísla Skautingu, pomůžete mu někdo?

- ročník 32 (1993/94): čísla 3, 5 až 10
- ročník 33 (1994/95): čísla 1 až 4, 7 až 8
koupí nebo vymění. Píše na adresu: Boris Uher, Strakatého 17, 636 00 Brno 4.

SPONZORSTVÍ A SKAUTING

Návrhy sponzorských smluv ke str. 13 tohoto čísla časopisu Skauting

NÁVRH NA UZAVŘENÍ SPONZORSKÉ SMLOUVY V ČESKÉ REPUBLICE

Pockladem pro uzavření smlouvy je návrh /oferta, obědávající, termínovaná objednávka apod./ Zákon nepředepisuje, která ze smluvních stran má návrh učinit. Je to zpravidla věcí dohody účastníků. Podle §43 a občanského zákoníku musí být návrh smlouvy dostatečně určitý a musí z něj vyplývat vůle navrhovatele, aby byl jím vázán v případě přijetí. Návrh působí od okamžiku, kdy dopře osobě, které je určen, nikoli kdy byl odeslán. Návrh, který má předepsané náležitosti, může navrhovatel zrušit, ale jen tehdy, dříve-li zrušovaci projev navrhovatele minimálně ve stejné době jako návrh. Po této době nemůže už být návrh zrušen, ale může být odvolán a to jen, dříve-li odvolání dříve, než partner oznámí, že návrh smlouvy obdržel. Zákon zná i návrh, který je neodvolatelný. Jde o případy kdy:
- v návrhu smlouvy je vyjádřena jeho neodvolatelnost,
- v návrhu je obsažena klauzula pro jeho přijetí, tedy "návrh na rozmyslenou", v této klauzule návrh může odvolat.
Typový vzor darovací smlouvy se zobecněním komentářem

6. Rozvíjení vztahu k přírodnímu a kulturnímu prostředí a dovednosti potřebné pro život v přírodě

navštěvovat pravidelné divadla, koncerty, výstavy, galerie, muzea, hrady, zámky, kostely ...
účastnit se akcí Brontosaurus, ekologických org.
účastnit, příp. zorganizovat jarní úklid své ulice

spolupracovat s archeology, památkáři, kunsthistoriky, etnografy ...
zúčastnit se zvelebování klubovny, srubu
vyhledávat tábořiště pro oddíl svého střediska

zdokonalovat se ve společenských a country tancích (skautská prodloužená, manatry ...)

uspořádat literární večer, divadelní představení, koncert ...

zdokonalit se v tábořnických dovednostech a záležitostech (uzlování, lasování, tábořné a vázané stavby, nouzové přístřešky, netradiční rozdělování ohně)

vénovat se studiu života primitivních národů, lidí v pravěku ...

precizovat za rok 10 cestopisů
zorganizovat či zúčastnit se orientačních závodů

zdokonalovat se v orientaci v terénu a v práci s mapou

vénovat se studiu vybraného oboru z biologie, zoologie, mineralogie, meteorologie, astronomie ...

vénovat se pravidelné studiu folkloru, etnografii, lidových zvuků ...

vyrobiť 1/2 kg cukru z přírodního materiálu
vyrobiť ruční papír, svázat ročník časopisu,

opravit vazbu knihy
vypěstovat dva plody citrusovníku

znát dějiny a život Jihoamerických a Severoamerických indiánů

znát a umět 5 básní s přírodní tematikou
znát semafór a složité šířky

radioamatérství
pozorovat jelena, mullona ... z 50m min. 10 sekund

vlastnit přírodovědeckou sbírku nejméně 50 exponátů, herbář

postavit vor, sруб, loď
zmapovat výšky živočichů a rostlin v místě bydliště či na táboře

vénovat se rybářství, kynologii, včelaření
založit a ošetrovat skalku

znát recepty bylinkových čajů a jejich účinky
k

rozoznat hlasy a stopy ptáků, zvěře
navštěvovat hvězdárny

účastnit se kroužkování ptáků, počítání zvěře ...
vyrobiť tábořové razítko, oddílový totem ...

7. Péče o fyzickou zdatnost, o zdraví své a svěrných dětí

koupat se v přírodě 120 dní za sebou
pravidelně se otužovat

znát nebezpečí drog, kouření, alkoholu, hercinich automatů ...

znát svoje "nej"
pravidelně cvičit

pravidelně navštěvovat lékaře, zubaře, gynekologa ...

znát zásady zdravé výživy pro různé stáří
člověka

vyhlásit v oddíle měsíc zdraví či zorganizovat střediskový "Kuchařský den"

znát základy uskladnění potravin; zavařování, uzení a mražení pokrmů

znát zásady duševního zdraví
zvládat zásady asertivity

zvládat základy sebeobran
ovládat první pomoc při sportování a tréningu

g
zorganizovat sportovní odpoledne pro světlušky a vířata

vénovat se raftingu, rogalu, seskoku padákem, horolezectví, lyžování, plachtění, kanuistice, jízdě na koni, potápění, lukostřelbě, cykloturistice

účastnit se závodu "Železného muže-ženy našeho kmene"

uspořádat plavecký maraton střediska (převážně republiku?)
provázet cvičení v přírodě (skautský tělovýchovný cvik)

hou být stejné, protože jejich životní role, byť rovnocenné, jsou různé - nezaměnitelné a nezasluhlé.

Vadíme odvěké úlohy muže - chránit ženu a děti, opatrovat potravu, bojovat s nepřítelny přírody - stojí úloha ženy. Ta udržuje rod, vytváří citové základy a pečuje o děti. Proto je žena v porovnání s mužem více tělesně i psychicky odolná, lépe snáší bolest, má pečovatelství a ochranné instinkty, je trpělivější, citlivější, mimější, citovější ale i hovornější a snivější než muž. Je odolnější vůči stresům, snadněji se dělí o moc, dokáže více očekávat a motivovat. V důsledku přetrvávajících stereotypů je v dnešní výchově žena od narození vedena k tomu, aby byla chápavější a méně výbojná a tak se snadněji podrobovala než muž. Ten je naopak průbojnější, citovější, agresivnější, dominantnější, realistější a puntičkářší než žena. Má rovněž větší sklon přestávat hobby, hrát si, dobývat všechno možné, být méně tvrdohlavý a nekompromisní.

Muž a žena zakládají společnou rodinu, kde základním sociálním vztahem rodičovství je vztah matka-dítě, otec-dítě a až potom manželství a partnerská vazba žena-muž.

Ta je tu proto, aby chránila vztahy primární: matka-dítě.

Společnost se dnes prudce mění a s ní i obě oblasti, ve kterých je rovnovážně postaven žen a mužů tolik důležité: veřejný život a pracovní sféra na jedné straně, kde historicky dominoval muž, a rodina na straně druhé, kde dominovala a nadále domínuje žena. Nesoulad v každé z těchto oblastí navozuje nespokojenost, která postihuje stejnou měrou muže i ženy. Odborníci vědí o frustraci mužů v rodině a o diskriminaci žen v práci, o významu rodinné harmonie především z hlediska dětí ani nemluví. V tomto ohledu zaznamenala naše společnost částečně jiný vývoj než západní Evropa nebo dokonce Severní Amerika. Pro Českou republiku je typické, že došlo a) mnohem dříve k obecné zaměstnanosti žen, což se odrazilo ve výchově dětí, v rodině a emancipaci

b) k výrazné feminizaci školství, dětského zdravotnictví a sociálních služeb. To vedlo ke ztrátě mužských vzorů a k výchově ženských mužů, kteří nezávislejší své role

c) dnes k razantnímu nástupu části ženské populace do podnikatelské sféry, kde jsou mnohdy úspěšnější než muži, ovšem za cenu ztráty svých typických ženských rolí

d) k relativně nízkému zájmu žen o občanský a politický život (minimum žen v parlamentě, obecním zastupitelství, v politických stranách o vládu ani nemluví)

e) k větší vzdělanosti žen v humanitních oborech oproti technice atd.

Každý extrém je nezdávavý. Proto neuvážlivé přeceňování významu jednoho a bagatelizování druhého pohledu, bez ohledu na to, které je prohlášeno za "první" a které až za "poslední", nikam nevede. Jestliže budeme nadále vůči sobě podezřívati, lhositelny, netolerantní a povýšeni, tak sebelepší systém institucí a legislativy nepřispěje k nápravě věcí lidských, skautské hnutí nevymale.

Ačkoli koncepce lidských práv předpokládá jejich stejné uplatňování vůči všem bez rozdílu rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, náboženství, politických a dalších názorů, sociální realita stále směřuje k vytváření skupin preferovaných a handikapovaných, a to opět bez rozdílu, jestli se jedná o ženy či o muže.^{xv}

Stále existuje řada společenských překážek, jako např. zvyklosti, názorové stereotypy, předsudky, nedostatek sebevědomí atd., které hrají mimořádnou roli v utváření života člověka "jako ženy" a "jako muže". Jejich nestálost může mít mnoho společenských variant, z nichž některé jsou i nerovnosti a nesvoboda. Omezení svobodného rozvíjení jednotlivce v důsledku pak zužuje i svobodu občanskou.^{xvi} Tyto skutečnosti nelze opomíjet, protože cílem zůstávají lidská práva, nikoli práva žen a práva mužů.

V této souvislosti lze říci, že skauting je svým ideálů, principy a metodami nadčasový. Má totiž téměř neomezené možnosti uskutečňovat lidská práva v jejich plné šíři a hloubce vůči oběma pohlavím rovnocenně a svobodně. Proto, abychom rangers a roverů vytvořili vhodné podmínky rozvoje, nestačí přijmout jen soubor nejúčinnějších organizačních opatření a uskutečnit stříhací akce.

Ze všeho nejvíce je třeba vědět a rozumět, co se s rangery a rovery v jejich věku děje

a co s tím. Vždyť procházejí jedním z nejtěžších období lidského života - dospíváním, kdy dochází k zásadním změnám v celkových potřebách, tedy změn tělesných, duševních i společenských. Dospívání čili adolescence je obdobím hledání vlastní identity - najít odpověď na otázku kdo jsem, znát sám sebe, rozumět svým citům, vědět kam patříme a kam směřuji, čemu věřím a v čem nacházím smysl svého života. Znamená to rovněž znát své možnosti a meze, mít zdravé sebevědomí, znát svou jedinečnost a hledat své duchovní hodnoty. Je to nekonečný proces práce na sobě, t.j. sebepoznání, sebevýchova a sebevzdělávání. Děvečka a chlapec v tomto věku nechce být již dítě dětiní, současně však nedokáže být ještě zodpovědnými dospělými. V dospělosti a přirozenosti vidí jen vytočenou a ničím a nikým omezenou osobu svobodou. Nechtějí či neumějí ještě pochopit, že každá svoboda má své "mantinely" a "přesná pravidla hry", že dospělost neznamená automaticky jen práva, ale i odpovídající povinnosti a zodpovědnost. Stejně je tomu i se samostatností.

Být samostatným a svobodným se musí člověk učit. Stát se jím pak znamená být vnitřně vyrovnaným, ukázněným a zralým jedincem, který zná svoje možnosti a schopnosti a je si plně vědom své odpovědnosti za sebe, za dosah svého jednání a rozhodování pro životy druhých. Znamená to, že opravdu svobodný a samostatný člověk nedokáže parazitovat na jiném a zároveň nedopusť, aby bylo parazitováno na něm. Nezadáje tu opět na tom, zda jde o ženu nebo o muže.

Vychovávat rangers a rovery pouze samostatnosti bez vedení k zodpovědnosti a k pochopení, že musí současně se samostatností dokázat přimnout a plně si uvědomovat následky svých činů, je trestuhodné. Je to projev osobní i skupinové nezralosti bez ohledu na fyzický věk, dosažené vzdělání, společenské postavení, životní zkušenosti a zastávající činnostné místo. Být opravdu zralým znamená umět najít kompromis a nevytvářet konflikty namísto spolupráce s ostatními. Být zralým rovněž znamená ne učit se mýslat a jednat demokraticky, tzn. nejen svobodně prosazovat svoje názory,

ale současně být schopni ztotožnit se, přimout za své, rozhodnutí většiny. Dalším typickým projevem adolescence je skutečnost, že jsou do všeho s etánem a často s téměř žádnou sebekontrolou. Neřadí plni příkazy, často prožívají zklamání, navíc jsou hublí nebo naopak přecitlivělí, nejistí a zranitelní. Váží je romantika, dobrodružství, cestování a putování. Mňují "filosofování" i třeští.

Při dospívání hraje nověš normádnou úlohu přátelství a skupinový prožitek, proto všeobecně tolik dominují party. Vytvářením partí jde o uspokojování důležitých potřeb každého člověka - mít sociální kontakt. Parta totiž zesiluje moc jedince, nabízí zábrnu, vzrušení, hru i uznání, umožňuje obhacovat si vědomosti, formulovat názory a postoje. Parta a skupina je mýmsem pro dialog a ten je klíčem k sebepoznávání a ujasňování si vlastní identity. Skupině adolescence jde o to "sžít se", sdělovat si zážitky, soutěžit nejen v zájmu, který spojuje, ale také ve vřtu a politickosti, v originalitě nápadů, společenské suverénnosti a v imporování své mu okolí.

Divky daleko méně často patří k nějaké skupině, protože se více orientují na rodinu, na vztah k jedné dominantní kamarádce a později k životnímu partnerovi. Proto dívky častěji než chlapci vyhledávají smíšené skupiny. Někdy se v nich snaží všemožně rovnat chlapcům - stylem řeči, chováním, oblečením apod. V tom jsou více či méně úspěšné. Avšak vyrovnat se jim ve fyzické zdatnosti vede k tomu, že tu jsou zkrátit neúspěšně. Tyto dívky užse "ženské" ne-jednou samy hodnotí jako rozmazlené, nedokonalé, staromódné, prostě jako něco "méně hodnotného". Pokud jde o volný čas, tak ho děvčata v pracovním s chlapci častěji naplňují celbou beleté, ručními pracemi, prací s dětmi a při domácích pracích. Naproti tomu stejné staň chlapci se věnují televizi a vidlu, četbě časopisů, kinu, sportu a sportovnímu diváctví. Zájem o hudbu, tanec, návštěvy přátel a o hledání partnera je u obou stepy.

Adolescence je obdobím přípravy na dospělost. Je proto nutné, aby si mladí lidé včas uvědomili, že v neuprosných pod-

znat práci poslance parlamentu, člena městského zastupitelství zachraňovač tonoucího a ovládání prku záchranářství péče o nemocného, dietní jídla pro běžné nemocí

3. Schopnost samostatně se rozhodovat ve složitých situacích

Ještě modelové situace málo strukturované hry survival noční vysádek psychotesty umět opravit drobnosti v domácnosti hlásit podezření na týrání a zneužívání dětí umět relaxovat, koncentrovat se, zvládat útrnu

umět jednat na úřadech strávit 30 dní v roce pod širým nebem napsat článek o činnosti oddílu, který vyjde v místním novinách

uplatňovat běžné prvky první pomoci ovládat prvky života prmit. a přírod kmenů a národů (indian, eskymáci, krováci, pravěcí lidé, ...) včetně starých kultur (Aztekové, luxové, tibetane, ...)

4. Služba druhým a příprava na ni

semináře o psychologii, sociologii, gerontologii, o první pomoci, o problematice dětských domovů, domovů důchodců, bezdomocí ad.

naucit se vyhledávat a navázat kontakt s potřebnými lidmi připravit se na občanské zkoušky zorganizovat běžeň tří, burzu použitých věcí opravit hračky v DD spolupracovat při organizaci "Závodu vítězí a světišek". Svojskova závod... osvojit si umění naslouchání starým lidem akce s handicapovanými dětmi spolupracovat s Carveným křtem, Kato-lickou charitou, Společností nevidomých a slabozrakých...

5. Obhacování kladných vztahu mezi lidmi

zúčastnit se mezinárodních akce zúčastnit se mezinárodní skarské akce plnit podmínky odznaku "Pas pro Evropu" hra "Jámy přátel", "Polyanina hra" učit si pravidle čes a na vlastní rodiče, prarodiče, rodinu a domov ovládat základy komunikace, kooperace, řešení konfliktů a hledání kompromisů znát základy občanského, pracovního a trestního práva znát základní listinu práv a svobod člověka, včetně Úmluvy o právech dětí

venovat se pravidelně studiu cizího jazyka a kultury cizí země orientovat se v domáci a zahraniční politice osvojit si zásady společenského chování, vc. stoloání znát pravidla vyjednávání, řešení konfliktů člověka doposad si s cizincem v jeho jazyku nejméně rok a poznat ho na návštěvu ČR přeložit do češtiny výňatek z knihy o 220 táborů ve 4 zemích znát hlavní příčiny konfliktů ve škole, oddíle a doma znát příčiny, souvislosti a důsledky terorismu znát historii boje lidstva za svobodu, sebeurčení atd. znát představy a důsledky diskriminace ve třídě, společnosti, etnických skupin, jazyka, náboženství či rasy... znát význam a činnost WAGGGS, WOSM, OSN, UNICEF, UNESCO, NATO... stát se průvodcem turistů ve svém městě

GILWELLSKÉ KURSY V ZAHRAŇIČÍ

V tomto 2. pokračování našeho seriálu o wood badge kursech v zahraničí si zodpovíme zbyvajících organizačních otázek:

- a) kolikrát do roka jsou kurzy pořádány?
- b) kolik frekventantů se může zúčastnit kursu?
- c) kolik procent vůdců je absolventem lesní školy?
- d) kdo platí účastnický poplatek: účastník, středisko nebo ústředí?

Boy Scouts of America - BSA - USA:
a) ročně přibližně deset kursů pro vedoucí včítat a padesát pro vedoucí skautských oddílů

b) v jednom kursu může být maximálně 75 účastníků

d) každý účastník platí plnou výši kursu **Associazione guide e scouts cattolici Italiani - AGESCI - Itálie:**

a) čtyřicet kursů do roka pro všechny věkové skupiny

b) 30 - 35 osob

c) méně než 10%

d) část je placena účastníkem, zbytek (asi 40 %) organizací

Girl Guides of Canada - Kanada:

a) Minimálně 25 kursů každý rok

b) kurs je rozdělen do tří etap, v první etapě začíná 25-30 osob v každém kursu

c) přesné číslo není známo

d) zpravidla účastnice s malým příspěvím organizace

Guides and Scouts Finland - Finsko:

a) 2 - 3 kursy

b) přibližně 25 osob

c) Organizace má 10.500 dospělých vedoucích, z nichž přibližně 7.000 pracuje aktivně s dětmi. Méně než 2% je absolventy wood badge kursu.

d) poplatek je hrazen účastníky, kterým může přispět jejich středisko. Nemajetná střediska mohou požádat o příspěvek organizaci

Scout Association of Ireland - Irsko:

a) je plánováno 12 kursů

b) podle plánu osobního růstu vedoucích tolik, kolik je potřeba

d) kursové je zpravidla hrazeno střediskem

Federatie Open Scoutisme - FOS - Belgie:

a) pořádá se maximálně 1 kurs do roka

c) 5 - 10 %

d) účastníci platí poplatek v plné výši, některá střediska se na úhradu spolupodílejí

Boy Scout of Cyprus - KypR:

a) každý rok se uskuteční dva kursy pro každou věkovou kategorii

b) 20 - 30 frekventantů v jednom kursu

d) účastníci platí dopravu a stravu, organizace zbytek

Letzeburger Scouten - Lucembursko:

a) kurs se pořádá přibližně jednou za dva roky

b) kolem 27

d) účastníci platí stravu, ostatní hradí organizace

Bund der Pfadfinderinnen und Pfadfinder - BdP - Spolková republika Německo:

b) jeden kurs má 21 účastníků rozdělených do 3 družin

Kenia Boy Scouts - Keňa:

a) jeden do roka

b) 30 v každém kursu

c) téměř 60%

d) účastníci platí část poplatku, na který může přispět středisko. Zbytek platí organizace

Boy Scouts of Nippon - Japonsko:

a) každý rok přibližně 13 kursů (5 pro vedoucí včítat, 6 pro vedoucí skautů a 2 pro vedoucí rovenů)

b) 12 - 32

d) účastníci platí částku 50 USD, zbytek hradí organizace

Pfadfinder und Pfadfinderinnen Österreichs - Rakousko:

a) jeden do roka pro každou věkovou kategorii

b) 40 - 50 účastníků

d) kursové hradí středisko nebo okres **Boy Scouts - Švýcarsko:**

a) 3 Panorama a 5 Topcourse

Verband Christlicher Pfadfinderinnen und Pfadfinder - VCP - Německo:

a) dva do roka

b) 10 - 15 v každém kursu

d) většinu hradí účastník, 20% organizace

V příštím čísle se seznámíme s obsahy kursů.

Ondřej Vanke
zpravodaj NChK

ODPOVĚD na Otevřený dopis Hospodářské radě

Bratru

Ing. Milanu Bočkovi z Budišova k jeho připomíncek hospodářské radě ÚRJ č. 7, str. 18:

ad 1) Ministerstvo financí a vnitra po různých jednáních dospělo koncem roku 1994 ke shodě v názoru, kdo je v případě občanských sdružení daňovým subjektem a tedy poplatníkem daně z příjmu. Důsledkem toho byla i daňová registrace středisek. Při semináři hospodářů v březnu minulého roku jsme krom jiného doporučili zajištění IČO jednotlivých středisek.

ad 2) Pokud žádáte dotace ze státních prostředků, musíte se, bohužel, smířit s tím, že vedle Vašich požadavků na jednotlivé projekty, budete muset také předložit řádně dokladované užití dotace a vyúčtování a stanoveném termínu. O použití předepsaných formulářů k vyúčtování a všech termínech nutných k jejich předložení jste vždy včas informováni nejen na jamím semináři, ale také Jezem (1994 č. 7).

ad 3) Dotace na tábory (50,- Kč/den/dítě) jsou určeny rodičům pobírajícím ve II. čtvrtletí roku SVP (220,- Kč) na základě předložení potvrzení této skutečnosti jejich zaměstnavatelem. Celou částku nemůžeme vyplatit ihned s ohledem na značné nadsazené požadavky jednotlivých ORJ. Tedy záloha podle požadavku ihned, jakmile obdržíme finanční prostředky od MŠMT. Po řádném vyúčto-

vání všech ORJ a jeho předložení a odsouhlasení MŠMT za celé sdružení, rozešíláme ihned doplátky, příp. "dolujeme" z ORJ přeplatky (což je zdaleka to nejhorší, co nás potkává). Peníze rozešíláme jednotlivým ORJ a je na nich, kdy provedou úhradu střediskům, na což nemáme vliv.

ad 4) Je velmi málo středisek i ORJ, které mají možnost počítačového zpracování. Tam, kde tuto možnost mají, jistě ji umějí využít.

Závěrem k úvodu Tvého dopisu Tě chci ujistit, že práce a zájem nejen HR, ale celého ústředí patří především dětem našich oddílů. Je nutné a jsem toho také daleko, vypočítávat, kolik jednání musíme vyvolat a jich se účastnit, abychom získali pro Vaši klidnou práci finanční prostředky.

A ještě, zatěžuje-li Tě tolik "papírová agenda", mohu jen doporučit, nežádejte žádných dotací a budete mít klid. Jinak pro nás všechny platí zákon č. 563/91, dle kterého musíme své účetnictví vést, jakož i příslušná hospodářská směrnice HR ÚRJ (v březnu 1994).

Se skautským pozdravem

Karla Lebedová
předsedkyně HR ÚRJ

Kde na to vzít?

V minulém čísle na str. 18 jsme vám slibili jakýsi seriál na pomoc prázdné kapse. Dnes bychom se tedy zkusili obrátit na sponzory.

V příloze Junák hlásí jsme pro vás připravili dva vzory sponzorských darovacích smluv. Jedna verze je

platná v České, druhá ve Slovenské republice. Smlouva by se měla podle předloženého vzoru uzavírat především proto, že:

-je dokladem pro dárce, aby si mohl částku odeslat z daní

-vymezuje práva a povinnosti sponzora

-vymezuje práva a povinnosti naše vůči sponzorovi.

A jak na podnikatele?

Tedy především překonat v sobě odpor a pocit, že jdu "žebrať".

Jednoznačně je účinnější jednat osobně než písemně, je však vhodné si schůzku dohodnout předem, telefonicky.

Musím předem vědět, co chci (kolik peněz či jaké zboží), k jakému účelu má sloužit (např. nákup stanů, přilepšení na tábor...), zda jsme ochotni či schopni něco za to nabídnout (konkrétní pomoc - brigádu, umístění reklamy, ap.).

Není dobré přilížit si stěžovat (hlavně něco za to nabídnout (konkrétní pomoc - brigádu, umístění reklamy, ap.). ale je vhodné představit činnost oddílu-střediska (kronika, fotografie), aby sponzor viděl, k čemu bude jeho pomoc dobrá.

A ještě drobnost - jakkoliv jsme na skautský kraj hrdí, na jednání se vydejme vždy ve společenském obleku, abychom mohli jednat jako rovný s rovným, neboť v tuto chvíli se z nás stávají obchodní partneři. A konečně, bylo-li jednání úspěšné, nezapomene sponzorovi poděkovat - dopisem, ale i v tisku, sdělovacích prostředcích nebo na veřejné akci, a poskytneme mu vyúčtování, případně jinou dokumentaci, jak jsme daru využili.

Od VESMÍRU k hlubinám lidské duše

Země a voda mají divukrásnou moc uzdravovat lidi. Co zbývá lidem, než se na oplátku naučit uzdravovat krajinu, povodí a města? Aby nezůstali dlužní, aby zůstali na živu.

Z kolonády v Mariánských lázních

Lidské sídlo

Člověk se nesmazatelně vepsal do povrchu naší planety svým dílem a to zejména výstavbou svých sídel. I tady je zřejmé, že v posledním čase překročil určitou hranici rozpinavosti až k sebezáhubě. Historická sídliště byla sta-

vebně soustředěná, měla organickou formu v půdoryse i ve výstavbě. Nová se šíří nevázaně kamsi neomezeně do krajiny, spíše podle zákona krátkodobé spekulace bez rozmyslu kolik dobré půdy, lesů a luk by mohlo zůstat k užítu i potěšení generací příštím. Dříve sama struktura krajiny sloužila jako model pro umísťování staveb veřejných i soukromých. Dnes je porušena vnitřní harmonie krajiny, kdy se nerespektuje terén ani jeho vegetační porosty a sídla vyčnívají a přesahují horizonty, vnucují se krajině bez ohledu na její intimitu a svébytnost.

Ale i nad klimatem našich měst je třeba se zamýšlet. Ulice v jejich centru plné hluku, automobilů, komerce nám nedovolují, abychom byli osloveni fasádami domů, ocenili krásu staveb historických částí, vnímali člověku přiměřený a oduševnělý prostor k bydlení. A co starosti nám ještě připraví hradby sídliště obepínající naše města. Jak nám ovlivňují stav ducha, jaké pocity a náladu vzbuzují.

Cítíme potřebu nové harmonizace mezi lidským sídlem a přírodou. Teprve z této souhry, nikoliv jako často dosud z nadřazeného lidského postoje, se můžeme opět těšit na symbolické

sourozenství člověka, stavení a stromu, který je nejen biologickým zázrakem, ale i nenahraditelným pokladem pro rovnováhu v krajině - aby místo, kde obýváme tento svět získalo svou skutečnou závažnost - svého genia loci - ochranného ducha. Obýdli znamená ráz každodenního bytí a mělo by nám poskytovat optimální podmínky nejen pro stravu a spánek, ale také podněcovat vytváření statků duchovních.

J. Pfeifferová

Bydlení je způsob, jakým jsi ty i já, jakými jsme my lidé na zemi. Ale být na zemi zároveň znamená být pod nebem.

Heidegger

Skansen Vysočina u Hlinska

BYDLENÍ - příliš široká řeka nebo Taxisův příkop?

Smyslem tohoto článku není návod. Neznám recept. Každé obydlí si vytváří jeho uživatel.

Bydlet bychom měli rádi a pohodlně. Pohodlí ovšem neznamená lenost, spíše účelnost. Bydlení má něco společného s kulturou. Nestačí totiž číst krásné knihy, chodit na koncerty, do divadel a na výstavy. I naše obydlí je výrazem životního stylu a kultury. Pokud nebudeme mít potřebu žít v kulturním prostředí, lze pochybovat, jsme-li kulturními lidmi.

Obydlí můžeme vytvořit ve vile jako v paneláku, v chalupě jako v bývalé dílně, skladišti, stodole či na půdě. **Především se však musíme rozhodnout, kde chceme být doma, kde si z obydlí vybudujeme domov.** Máme dvě možnosti: buď se s obydlím spokojit, nebo ho změnit, vyměnit, či vybudovat podle našich představ. To je široká řeka, kterou musíme přeplovat, nebo Taxisův příkop, který musíme přeskochit.

Smiřte se s tím, že *byt není nikdy hotov*. Domov se vytváří pracně a dlouho. Proměňuje se v čase tak, jak se proměňuje náš život, naše rodina a jak se utužují naše vztahy k místu.

Od domova toho hodně požadujeme: sociální kontakty uvnitř vlastní rodiny, s přáteli a známými. Bydlení - to je vaření, jídlo, spánek, vychovávání dětí a také místo, kde pracujeme, odpočíváme, pěstujeme koníčky a záliby. Očekáváme v něm klid, útulnost, pohodlí, soukromí, harmonii a chceme v něm uplatnit i svou individualitu. Dá to práci utřídit a sladit tolik požadavků a promítnout je do reality vytváření domova.

Náš byt je často malý, přesto zkuseme radikální kontrast. Dopřejme si prostorový komfort - přepych prázdnoty, pokoj

s kytkou a obrazem, prostor s noblesou. Ostatní místnosti ať se stanou funkčními a dokonale vymyšleným strojem na bydlení. Nezapomeňme eremitáž - poustevnu, kam se uchýlíme, když potřebujeme. Dbejme na hygienu bydlení, zbavme se přemíry věcí. Naučme se vybrat si v záplavě informací, vyvarovat se kýče a braku. Z přemíry informací nastává znečištění. Souhlasím s W. Welschem: čím více věmů, tím větší slepota.

Prostorová hygiena, oproštění, třeba i záměm zchudnutí je dobrou metodou i ve vytváření domova. Ti silní z nás se možná obejdou bez televize, bez auta, bez chaty a dostanou se v tvorbě domova k prostotě, která nebude romantickým primitivismem, ale bohatstvím.

Buďme moderní a neokázalí! Nechme se inspirovat dobrými příklady současného bydlení, lidovou architekturu, bydlením Japonců. Nebojme se invence a nekonvenčních nápadů.

K dokonalosti postačí málo: bílá zeď, červená cihla, kvalitní dřevo, čemé železo, teplá měď, hnědá kůže, přírodní rohož. Iněné a vlněné textilie, bílý porcelán a k tomu velký barevný obraz a rostlina formovaná jako umělecké dílo.

Nábytku mějme málo. Bude prostý, kvalitní a funkční. Velký stůl je centrem všeho dění. Kolem něj sedáme, u něj se setkáváme, hovoříme, bavíme se, jíme a také pracujeme. Je takovým rodinným ohništěm. Vyberme si dobrou židli! Bude nás provázet celým životem. Je málo tak dokonalých židlí jako je thonetka - čtrnáctá. Velká pohodlná postel pro spání i bydlení, proutěný koš na lůžkoviny, starší kredenc, zbavená laku a skleník po babičce budou našim dalším mobiliárem. Police na knihy od podlahy ke stropu a až na to budeme mít, kupme si kus nábytku od slavného designera. Bude drahý, ale vydrží generace.

Budeme-li také bydlet s obrazy, nebo knhami, grafikou nebo sochami, hudbou či keramikou, to už záleží na naší individualitě, zálibách a kulturním zaměření.

Nezapomeňme, že bydlení vychovává a zapojuje do vytváření domova celou rodinu - i děti. Jenom nedopustíme, aby z nás byl udělal otroky vlastní malosti.

Jiří Lasovský - Jura

SLOVO O AUTOROVÍ

Jiří Lasovský, nar. 1926 v Olomouci
Za války v Němcích na Hané založil s kamarády skautskou družinu, která se později rozrostla v oddíl a po válce ve středisko. V Praze byl členem vysokoškolského roverského kmene, vedl oddíl a stal se členem Kruhu. Je jím do dneška. Je členem Kulturní rady Junáka. Studoval architekturu u profesorů Rothmayera a Sokola na VŠUP. Realizoval práce od designu po urbanismus. - Osvětlovala na pražském Hradě, mosaiku před hotelem Forum, interiéry České spořitelny, rodinné domy, obchodní ulici Na Pankráci, územní plány Pankráč a Holešovice atd.

ilustrační foto z knihy Objevy bez konce - Jan Schmid, Miloš Zapletal

MÍSTO ČLOVĚKA V PŘÍRODĚ VII.

Naše krajina

Naše krajina byla kdysi souvisle pokryta lesem. Bezlesých ploch vodních a subalpinských luk nad horní hranici lesa v Krkonoších, Jeseníkách a na Králickém Sněžníku to byly jen travnaté či křovinaté porosty na skalních výchozech a sutích, zvláště takových, které obráceny k jihu trpěly nedostatkem vláhy a slunečním úpalem.

To, co jsem teď napsal, musím však ihned poněkud opravit, nebo alespoň upravit. Naše představa o souvislém zalesnění Střední Evropy bude zpochybněná, uvědomíme-li si, že zde již po desítky tisíc let, že už několik tisíciletí se provozuje zemědělství a že dokonce i klimatické podmínky pro růst rostlinných společenstev se čas od času dost radikálně mění. Jen od konce atlantiku (t.j. za posledních 6000 let se změnilo několikrát: suchá a teplá období se střídala s vlhkými a teplejšími či suchými a studenými atd. Rozšiřovaly se a opět ustupovaly suché stepi, přicházely a mizely rostlinné a živočišné druhy. A do toho všeho zasahoval alespoň v některých oblastech člověk - třeba jen tím, že udržoval trvale některé plochy odlesněné. To mělo mimofradný vliv na přežití druhů a váza-

ných na nelesní společenstva v dobách, kdy byl les na postupu.

Lidé mají většinou rádi les - ale souvislé hluboké lesy je často spíše děsí. Málo platné, člověk je svým původem živočišný lesostepník, s převládající zrakovou orientací, má rád rozhled - i když oceňuje stín stromů a cítí se ztracen v holých pláních bez jakéhokoliv stromového porostu. Ostatně žádná velká civilizace nevznikla v hlubokém lese: jestliže ano, pak tehdy, když byl ten les rozdroben, zčásti změněn na bezlesí.

Ale žádná velká civilizace nemůže trvale existovat v krajích bez stromů. Mohli bychom dokonce říci, že správný poměr mezi bezlesím a stromovými porosty je klíčovou otázkou v udržení produktivnosti krajiny. Nelze jej uplatňovat šablonovitě, ale nelze jej taky podceňovat. Jak řekl klasik: *vykácením prvního stromu civilizace počíná, vykácením posledního končí.*

Žijeme v umělé krajině. Je to dobře či nikoliv? Jsem přesvědčen, že nám ani nic jiného nezbyvá - a proto je to dobře. V divočině bychom ani žít neuměli, ať se nám neporušená příroda líbí sebevíc, my potřebujeme ke svému přežití přírodu upravenou, takovou, která nás uživí, poskytne nám suroviny pro naši výrobu, prostor pro úkryt před nepříznivým počasím (pořád si nosíme své malé tropy sebou!) a neohrožuje naše životy malými i velkými nepřáteli. Divočinu můžeme a měli bychom nechat

tam, kde je dosud funkční: ponechme ji vymezené oblasti a zajistíme ji tam klid - ale staráme se pečlivě i o tu přírodu uměle vytvořenou - ta je našim domovem především. Ostatně není nikdy zcela umělá, její stavební prvky jsou přirozené, člověk je ani vytvořit nedokáže - to jen vnější úprava nese stopy jeho činnosti a vkusu, tu více, tu méně. Hledáme přirozenou krásu v tom, co nás obklopuje, jistě ji najdeme.

Vztah člověka k přírodě se neprojevuje jen v tom, jak ji dokáže měnit podle svých potřeb. Bohužel až příliš často si lidé neuvědomují, že všechno má své meze, a že ani regenerační síly přírody nejsou bezbřehé. Příroda je ničena pro ni nestravitelnými odpady a cizorodými látkami, jsou roztvářeny tisíce let trávající struktury, které podmiňují přežití jejich obyvatel. Jako by si člověk neuvědomoval, že takovým chováním podkopává i svou vlastní existenci, neboť je a vždy zůstane součástí přírody.

Začneme se už jednou - ale všichni! - chovat tak, abychom nenilčili podstatu přírody - jen tak se nám podaří vytvořit podmínky pro trvale udržitelný život na této Zemi, která má možná mnoho nevýhod, ale je jediná, kterou máme. A přiznáme si - přes všechny nedostatky je až neuvěřitelně krásná. Zachovejme ji takovou.

František Urban

Slovníček

terén - část zemského povrchu, posuzovaná podle tvaru, s přirozenými i umělými objekty a jevy
horizont - obzor (v krajině)
fasáda - čelní stěna budovy, průčelí
umělá krajina - krajina, která obsahuje jevy, vytvořené a přetvořené člověkem
kýč - nevkusný výtvor, většinou i po technické stránce nekvalitní, obvykle iluzivní, vydávaný za umění
brak - bezcenné zboží (vyřazené, vadné, podřadné)

Recyklovat lze skoro všechno

-jen vědět jak a kde.

Někdy si sice říkáme, že těch mých pár kilo tříděného čehokoli zeměkolem nespasí, ale stejně mi to nedá, a tak třeba krabice od prachového aspirátoru nebo starý papír přivedu do centra Prahy do kontejneru (poté, co při sběrové akci ve škole odmítli dceři přijmout papír, že nebyl "tríděný" - tj. do sloupku srovnané časopisy a noviny).

Vždycky mne potěší, když objevím další možnosti - třeba, že vybité baterie mají přídavné odděleníčko zboží na kontejnerech na papír, že ty na hliníkové plechovky jsou aspoň někde, třeba na Staroměstském a Malostranském náměstí, že...

Poslední potěšitelnou novinkou jsou kontejnery na plasty. Zatím vím jen o dvou - v budově Ministerstva životního

prostředí v Praze 3 a Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze 1.

A tak už se doma učíme třdit i to, co dosud končilo v popelnici.

A u vás? Víte ve vašem okolí o provozu, který se zabývá recyklací plastů? Nebo zpracovává něco neobvyklého? Napište nám do redakce.

Kača

Rozprodáme svou zem?

Kopce Českého středohoří mizí, rozdrčené na štěrky, za hranice.

Chcete-li pomoci Nadaci Lemberk, která usiluje o **zachranu znělcové hory Tlustec** (591m) nedaleko Jablonného v Podještědí, **přijďte 22. 4. 1995** a přivezte s sebou kámen, kterým bude kopce symbolicky "doplňen".

TIS zve

Tis - Nezávislé sdružení přátel přírody a Národní muzeum pořádají již několik let **cyklus besed a přednášek Milénium** (cesty ke zdravé krajině) vždy první středu v měsíci od 17. 30 hod. v Přednáškovém sále Národního muzea.

Poslední témata byla např.:
Vliv životního prostředí na zdraví a přírodní léčba, s barev. diapositivy (RNDr. Vlastimil Lieb CSc.)
Změny krajiny v jižním Podještědí, s barev. diapositivy (RNDr. Viktor Höschl)
Ještě stihneme:

3. 5. 1995 Význam zvířat pro ochranu přírody Univ. prof. RNDr. Zdeněk Veselovský DrSc.

7. 6. 1995 Česká krajina budoucnosti

Panelová beseda významných odborníků, moderuje RNDr. Ing. Eliška Nováková DrSc.

Ralf

Ekologické drobnosti

Je možné, že zlo je nutné a že dokonce zvířet, ale jedné tak, aby nezvířetilo skrze tebe a s tvou pomocí.

A. Solženicyn

Bobík

Jak krásné jméno. Už od mládí jsem se učil mít ho rád. Provázel mne spolu s Píndou, Fifinkou a Myšpulinem dětstvím. Dokonce jsem pro něj a jeho kamarády "nasazoval život", ale to už by byla jiná kapitola.

K té době se vztahují počátky mé přezdívký, která se komolila všelijak a i Bobík se tam našel. Jakkpák by mne to netěšilo.

Avšak poslední radost s Bobíkem, přišla před pár měsíci. Vejdou do krámku s potraviny, rozhlížím se a co nevidím. Bobík. S krásným obličejem, lákavým smetanovým obsahem a hlavně **papírovým obalem**. Co víc si mohu přát, Bobík z Bohušovické mlékárny mě prostě nezklamal. Ale, abych nepropagoval pouze svého miláčka, musím s radostí přiznat, že není sám. Jihočeská, Lounská a Chocenská mlékárna vyrábí ve stejné úpravě například Lipňáka či Krajánku, navíc s papírovými návkami.

Děkuji jim za to a doufám, že další jogurtky, smetany a podobné pochutiny na sebe obléknou nový háv, aby krom našeho žaludku, posloužili i přírodě, o které zde jde především.

Bobo

BEGEGNUNG 95

Když jsme si v deníku probírali zážitky z loňských prázdnin, nemohli jsme se rozhodnout, co bylo lepší: zda střediskové tábory, setkání v Rakousku nebo kurs RLŠ v Krkonoších. Po prohlédnutí fotek to však jednoznačně vyhrály Salcburské Alpy, kde na pozvání salcburských skautů se 2 skautky a 2 skauti zúčastnili putovního tábora Begegnung 94 ("Setkání 94").

V Zellhofu se nám dostalo vřelého přivítání, a to nejen od Moniky Kronberger, vedoucí základny. Než jsme všechno vyřádili, ozvala se za námi řeč téměř mateřská, našemu uchu lahodící, slovenština. Ze Slovenska tam byli též 2 roveři a 2 rangers, a tak bylo hned od začátku jasné, že nejlépe se bude přátelství navazovat v jazyce slovenském.

Celkem se nás sjelo 55 účastníků z Čech, Slovenska, Norska, Holandska, USA, Francie, Belgie, Litvy, Kanady a Švédska. Byli jsme rozděleni do pěti skupin. Ještě druhý den po příjezdu nám připadala jazyková bariéra neprolomitelná. Ale ta byla prolomena ještě tentýž večer při společném programu, kdy vystupovaly jednotlivé zúčastněné země. My jsme utvořili česko - slovenskou skupinu a vystoupili společně.

Při pročítání pozvání jsme se pozastavovali nad 5 - 12 km úsekem cesty na jeden den. Vítek tehdy dokonce pronesl: "To budu spát do devíti a na oběd jsem tam". Když se ale v těch 5 kilometrech má překonat výškový rozdíl 1000 metrů, už to není legrace. V horách se však nikam nespěchalo, takže jsme mohli dostatečně vychutnat pohádkovou krásu alpské přírody. Blankytné modré nebe bez mráčku, na horských loukách volně se pasoucí krávy, koně, nádherně kvetoucí kytičky, nikde ani živáčka a když jsme někoho potkali, vždy to byli milí, dobrosrdeční a usměvaví lidé. V horách snad špatnost, lhostejnost a jiné lidské nešvary nemohou přežít a existovat.

O stravu, střechu nad hlavou a vše další bylo postaráno přímo vzomě. Večer se většinou hrálo na kytaru, zpívalo a povídky. Putování bylo krásné, ale přesto jsme se všichni těšili, až se v Zellhofu opět uvidíme. Následovaly 2 dny v Salcburku, společná prohlídka města a zámečku Hellbrunn s vodními hrami. Po této návštěvě byli všichni značně provlhlí, protože mosazné trubičky, rafinované zabudované tu v podlaze, tu ve stropě a na nejméně očekávaných místech stříkaly po návštěvnicích v nestřežených okamžicích vodu.

Večer jsme se procházeli po Salcburku, všude zněla hudba a všude se hrálo - nádherně. Noc jsme strávili na skautské základně pod Salcburským hradem. Byla to velká zahrada s domkem, s klubov-

nou, zastíněná vzrostlými stromy, s nádherným výhledem na město. A přišel poslední večer. Jednotlivé skupiny předvedly své výstupy či písně, které u všech shodně líčily útrapy, zážitky i veselé příhody ze společných pěti dnů strávených v horách.

Na celém setkání bylo nejhezčí, že se tam sešli mladí lidé z celého světa a všichni se snažili vyjít si vstříc. Dooopravdy to byly báječné dny.

Ajví, Katka, Vítek a Martin.

HARCEŘE - starodávni rytíři a následovníci Bi - Pi

Když se na počátku našeho století začal rozvíjet skauting, mnoho dnešních států bychom na mapě vůbec nenašli. Rovněž Poláci byli národem, který muel válcit o svou nezávislost. To vysvětluje, proč skauting v Polsku dostal vlastenecký charakter a stal se harcerstvem.

Odkud se vzal tento název? Vznikl už v dobách dávných, kdy na válečných polích celé Evropy šli harceři - rytíři

neohroženě vždy jako první do boje. Avšak harceři pracují nejen v Polsku. Také na území České republiky můžeme potkat skupiny s harcerským křížem na hrudi a lilii na čepici.

Polské harcerstvo v České republice (HPC) je organizace pracující v letech 1924 - 38, 1968 - 71, 1990 - V současné době má kolem 800 členů, pracujících ve 40 skupinách. Sídlem ústředních orgánů a organizačním centrem je Český Těšín.

Tam rovněž vychází "Nasza Gazetka", časopis určený nejen pro harceře, ve

kterém každé dva týdny nalezneme zajímavosti ze života harcerských i zuchových (obdoba vlčat) skupin i rady starých skautských vlků.

Většina harcerských skupin se soustřeďuje hlavně na poznávání a ochranu přírody, zejména krásných Beskyd, které mají "pod nosem". Ale pracují i skupiny, kterým ucarovala voda, kola nebo zpěv. Jestliže ve Vás začal hlodat červíček zvědavosti a chtěli byste vědět víc o "dnešních rytířích", neváhejte a ozvěte se.

Harceři taky patří do velké skautské rodiny!

Czuwaj!

Andrea Walachová

Přátelství s francouzskými skauty

Členové a členky největší francouzské skautské organizace Scouts de France projevují velký zájem o skauting v České republice. Každoročně přijíždí množství francouzských R&R strávit část svého tábora společně s našimi skauty, každoročně odpracují bezplatně řadu hodin při svých projektech "dobré vůle". Mnozí vedoucí by si rádi dopisovali se svými kolegy od nás a přiblížili tak členům svých oddílů naši zemi. V následujících řádcích si můžete vybrat z nabídek obou možností.

A) Dopisování

1. Jedenadvacetiletý vedoucí skautů Benoit Decaudaveine, studující architektury v Bordeaux, by si rád dopisoval s českým vedoucím nebo vedoucí. Kromě francouzštiny ovládá také angličtinu a španělštinu. Zajímá se též o moderní umění, vysokohorskou turistiku. Výhledově by chtěl navštívit naši republiku, buď sám nebo s oddílem, a zároveň pozvat své nové přátele do Francie.

2. Na podzim loňského roku se konalo setkání vedoucích vlčat regionu Midi - Pyrénées (jih Francie). Vedoucí smekek by chtěli navázat kontakt se svými kolegy ze střední a východní Evropy. S českými skauty by se rádi seznámili: - Maion Pevny (z Toulouse, vede vlčata 4 roky, anglicky, francouzsky) - Sabine Fousset (z Galliacu, anglicky, francouzsky)

B) Společné tábory v české republice

1. Dvanáct "compagnons" - starší R&R ve věku 18-19 let z Versailles by rádi v srpnu 1995 strávili přibližně 2 týdny v České republice. Nejlépe společně se staršími českými skauty - rovery. Domluví se francouzsky, anglicky a německy. Část pobytu by chtěli věnovat veřejné prospěšné práci (např. pomoc při stavbě skautské základny, práce s handicapovanými, charitativní činnost apod.). Druhou část pobytu by rádi strávili putováním po ČR.

O podobné aktivity je ze strany francouzských skautů a skautek stále velký zájem. Očekáváme, že i v tomto roce se ozve ještě několik podobných skupin. Budete-li mít o společný tábor nebo o nabízené dopisování zájem, napište o bližší informace na adresu:

*Zuzana Běbrová
U Rájské zahrady 2
130 00 Praha 3*

Zároveň prosíme všechny, kteří vědí o případných "pracovních příležitostech" (údržba skautských základen, práce s handicapovanými a vůbec jakákoliv vhodná sociálně charitativní práce všeho druhu), aby se také ozvali.

Zuzana Běbrová

RAPSODIVADLO

jak již mnozí víte je název mezinárodního hudebního a divadelního festivalu pořádaného Svazem skautů a skautek Rakouska s naším svazem ve dnech 14. - 23. července 1995 pro zdravé i postižené skauty i neskauty, u nás na jihu Čech. K dnešnímu dni je zájem o účast buď na vlastním festivalu nebo v táboře pro hosty z naší strany minimální - pouze 2 přihlášky. U rakouských skautů je to 123 přihlášených, z toho 37 zdravotně postižených. U dalších států čísla neznám. Jelikož tento počet není naplněním představ pořadatelů, bude účast na festivalu nabídnuta v dalším kole širšímu okruhu zájemců. I my po vzájemném poradě (24. - 26.3.) v Č. Budějovicích nabídneme účast na festivalu organizacím mimo Junáka (zájem je projevován z několika stran). Takže kdo váhá, má ještě stále možnost se přihlásit.

Vyvíjí se a krystalizuje i příprava vlastního programu festivalu. Tzv. "Workshopy" - dílny, se pomalu rozdělují do dvou základních oblastí - *uměleckých* - divadlo, hudba, tanec, kostýmy ... , pro něž se zvažuje Carmen jako základní

foto Christian Müller, Festival Musica, Graz, Rakousko 1992

scéna, a lze říci *technických* - festivalové noviny, festivalová TV, kuchyně, malování ... Vedoucími těchto dílen budou profesionální, např. členové Romskeho národního divadla z Košic. V každé bude možné nejen rozdat kousek sebe, ale i mnohé nové načerpat. Vždyť kromě zkušeností a námětů pro práci se

zdravotně postiženými, i zkušenosti ze spolupráce při přípravě a vlastní realizaci festivalu, jeho financování a propagace se mnohým z nás v budoucnu mohou hodit. Ještě jednou adresa pro přihlášky - *Karla Paukerová, Čechova 31, 370 01 České Budějovice.*

Karla

Dvakrát Smíšek

Červencové ráno 94, kdy luh květem kývá orosen a sluníčko blankytem pílí. Jdu podél lesa a rybníčka Rákosníčka do jídelny 4. divčího Brno. Mladé vůdkyně - Čára, Svišť, Pajda. Vyprávějí mi každá po svém o "dni bez vedení" v kombinaci s průtrží mračen, který čtvrtek nedávno ve zdraví přežila. (Železná Lady - Lili by šlela, leč mé srdce se tetelí nadšením, jak dobře ty holky spolu s Alicí vychovávají.) Rangers se vrací z kostela. Služební družina zdatně zvládá prvočinitele dnešního oběda. Denní hlídka je symbolicky zperovaná za to, že mě nepostřehla při průniku do tábora. V jídelně potkám

Smíška, čtřnáctiletou nevidomou skautku Moniku Hanouskovou, která je letos už podruhé celý týden s oddílem na táboře. Za rok půjde studovat na rodinnou školu. Povidáme si o učení a zájmech. Ráda zpívá a hraje na klavír, zkouší to s kytarou. Čtvrťka ji pomáhá věřit ve vlastní síly - Svišť laskavě a mateřsky, Čára optimismem, fantazií, humorem někdy i černým a roztomilým bláznovstvím, Pajda cílevědomostí, sjakou zvládá organizaci. Celý oddíl sesterstvím.

Je listopadové podzimní odpoledne. Mrholí, pošmoumo se tlačí do duše. V kapitulní siní starobrněnského kostela Nanebevzetí Panny Marie se sešly absolven-

tky letošní ILŠ a starší instruktorky, aby převzaly z rukou sestry místonáčelní Aleny Tománkové nové instruktorské dekrety. Za předsednickým stolem host nejčestnější, sestra Vlasta Macková. Projev Ivy Vaňkové připomíná podstatu a smysl práce lesoškolské instruktorky - stavbu skautského domu na skále zákona a slibu. Zpívají nám světloušky a skauty ze čtverky. Pak zahrává Smíšek několik písniček. Tu poslední zpívá - "My pluly dál a dál... loďka je malá, vesla jsou krátká, poplujem sestry, poplujem zpátky..." Přidáváme se k ní. Někde hluboko se ozývají tóny z roku 1945, 1968 - 70 a z let čekání na tuto chvíli.

Jěčko

Dopis z uprchlického tábora

Britta Olsen je norská skautka, původem z Dánska, dětská lékařka. Poznala jsem ji v Praze, když sem poprvé přijela se svou anglickou kamarádkou, rovněž skautkou Muriel Dunning, na dovolenou. Obě si nesmírně zamilovaly Prahu, a už tu od té doby byly znovu.
Brzy po své první návštěvě mně Britta psala z Iránu. Okamžitě po exodu staniců Kurdů prchajících před hrozbami Saddáma Husajna ze severního Iráku se s červeným křížem rozjela pomáhat do kurdského uprchlického tábora.
Letos jsem dostala další dopis, který mě nutí sklonit se před její odvahou a obětavostí. Tentokrát přišel z bývalé Jugoslávie. Snad mi nebude mít za zlé, když se o některé řádky z jejího dopisu s vámi tentokrát rozdělím.

Darina

... "Naši uprchlíci", asi 20.000 lidí (přesné číslo není možné říci) přišli koncem srpna. Většina z nich přebývá v bou-

dách, celkem čtyřicet, po 600 - 800 lidech. Zbytek ve stanech.

Uprchlíci se velmi dobře organizují, a proto je jen málo epidemií, přestože hygiena a zásoby vody jsou samozřejmě malé (ve srovnání se základními potřebami Světové zdravotnické organizace).

Všichni uprchli v letním období a neměli možnost vzít si zimní oblečení. Důnné proto mnoho dětí bez teplého oblečení, žádné ponožky a tenké letní boty. Přesto je zdravotní stav dětí dobrý, a to dokonce i přes špatnou výživu.

Je problém získat pro tábor dost jídla, zvláště pro děti starší dvou let, a máme tu proto podvýživu.

Válka je blízko. Batoňa je 8 km od hranice a frontové linie.

Po několika týdnech v táboře byli všichni muži mobilizováni do armády. Je těžké popsat atmosféru (napětí), když z tábora odjížděly autobusy na frontu.

Ve stejnou dobu narůstala střelba, a po čase jsme museli být evakuováni, nejen z bezpečnostních, ale také z politických důvodů. Avšak jsme zpět v táboře.

Pracuji pro Norský uprchlický výbor na žádost UNHCR.

Postavili jsme kliniku se stany pro děti a jedním pro dospělé.

Já samozřejmě pracuji na dětské klinice, kde se snažíme zaměřit na prevenci. Jsme dvě dětské lékařky, jedna místní a já, jedna preventivní lékařská sestra, dvě místní ženy a sestry, překladatelé atd.

Zdá se mi, že se nám daří a že děláme dobrou práci.

Přesvědčovat matky o léčení průjmu ústní rehydratací místo infuzí (nebo antibiotiky) a podávání sirupu místo injekcí do svalů není jednoduché. Zvládná to!!!

Místní zdravotní personál je fantastický, a pracuje se nám spolu výborně, přestože máme různé názory na léčení.

Máme moc dobré styky s obsluhou a s uprchlíky v táboře.

Někdy je těžké zůstat profesionální a neutrální - je strašné, jak snadno lze změnit názory, když pracuješ s lidmi!

Je také strašné, jak rychle si zvykáš na "vesnické duchů" (všechny domy jsou zničené válkou), všichni muži v uniformách a s těžkými zbraněmi. Nikde jsem nic takového neviděla...

Britta

V. skautský seminář o výchově mládeže a formace vůdců

Ekumenická lesní škola uspořádala 14. a 15. ledna v Praze 8 - Kobylisích úspěšný již pátý seminář o výchově mládeže. Čtyři sta pět účastníků naplnilo sál Saleziánského divadla. Převažovali mladší bratři a sestřičky - vůdci a zástupci vůdců oddílů. V předšálí byl prodej skautské literatury a skautských potřeb. Dopoledne byla na programu přednáška prof. ThDr. Antonína Huvara z Univerzity Palackého v Olomouci: Přirozená výchova k vůdcovství a přednáška P. Jiřího Kani z Bma: Význam vztahů při výchově. V poledni přestávka byl demonstrován Misijní autobus Milosrdství, který je pomůckou misijní práce Čs. provincie Rádu bratří kazatelů - dominikánů a mezinárodní organizace Kirche in Not/Ostpriesterhilfe. První den odpoledne informovala o historii divčího skautingu u nás ses. hlavní kapitánka Vlasta Páleníková. Miloš Zapletal z Liberce, tvůrce edice Skautské prameny, informoval o významu knihy ve skautské výchově. Na závěr prvního dne byla přednesena zpráva o Světové konferenci katolických skautek.

Vyvrcholením semináře byla nedělní mše svatá celebrována Otcem arcibiskupem Msgrm Giovannim Coppou, apoštolským nunciem v České republice. V. skautský seminář byl prvu skautskou akcí v České republice, kterou navštívil diplomatický představitel státu. Seminář byl uzavřen vynikající přednáškou instruktora ELŠ Mgr. Petra Hájka - Balúa: Různé pohledy na výchovu vřítat. Účastníci semináře se těšili na shledanou za rok!

MUDr. Milan Vacek - Šaman

22. únor

Letošní oslava Dne sesterství se nám, pražským skautkám, mimořádně vydařila. Nesešly jsme se totiž na žádné schůzi v místnosti, ale v tramvaji. Ano, v den oslavy (sobota 18. 2.) jela po Praze tramvaj ozdobená divčími skautskými trojlistky, plná zpívajících světlůšek, skautek, vůdkyň i starších činovnic ve věku od 6 do 80 let. O zpěv a hudební doprovod se staral za účinné pomoci všech náš bratr Bagheera z 34. střediska Ostříž, Praha 4, jemuž touto cestou všechny sestry ještě jednou upřímně děkují. Tramvaj projížděla historickou částí Prahy i jejím centrem a vezla s sebou pohodu a veselou náladu.

Všechna děvčata pak vystoupila na Klamovce (Praha 5), kde si připomněla výročí 80. let od vzniku divčího skautingu v naší republice, a to nejen vzpomínkami starších sester, ale i symbolicky postavenými stany, skautkami v dobových krojích a podávaným čajem.

Setkání pokračovalo v klubovně střediska Mavadin (P - 5), kde byly přečteny pozdravy čestné divčí náčelní Vlasty

Mackové, zahraničních skautek, po nichž následovalo pár projevů dalších vůdkyň. Vrcholem celého slavnostního setkání byl slib nových vůdkyň. Odpoledne jsme se pak sešly u Pražského Jezulátka, kde sloužil skautskou mši bratr Lobkowicz.

Celý den provázelo pěkné, skoro již jarní počasí, které velkou měrou přispělo k našim oslavám Mezinárodního dne skautek a 80. výročí založení divčího skautingu u nás.

Rychlonožka

Výzva pamětníkům!

Z Karlových Varů a Karlovarska:

Politický vývoj na Karlovarsku byl v minulosti velmi nepříznivý pro rozvoj skautského hnutí. Nekompromisní a důsledná likvidace všeho, co by jen mohlo připomínat v budoucnosti někdejší existenci skautského hnutí, to byl společný rys minulých totalitních systémů.

Přes veškerou snahu nacistů i komunistů se přece jen podařilo získat první dokumenty o existenci skautského hnutí na Karlovarsku již kolem roku 1925. Stále však zůstávají nezodpovězeny dvě základní otázky:

1. kdy byl na Karlovarsku a v Karlových Varech založen první skautský oddíl?
2. jaký byl osud hnutí i jeho činovníků na Karlovarsku před rokem 1938 i v letech následujících válečných i poválečných t.j. po roce 1945?

Rady skutečných pamětníků stále více řidnou a svědectví i dokumenty z doby předválečné i pozdější postupně nenávratně a nenahraditelně mizí. Každá zpráva, realie, tiskovina, fotografie, náčrt nebo dokonce kronika v kontextu s dalšími informacemi z jiných zdrojů, jsou neocenitelným pramenem informací, zvláště pak pro období, kdy politické klima severozápadního pohraničí těsně před 2. světovou válkou bylo skautingu krajně nepřátelské.

Pomozte odkryt a oživit skautskou minulost Karlovarska a předat ji jako štáfetu i tradici mladší generaci našeho kraje. Poznání skautské historie by mělo být inspirací i zdrojem nových myšlenek - i zde stále platí: Historia magistra vitae! Jseš sám pamětníkem, nebo někdo z Tvých přátel? Nebo snad někdo z širšího okruhu Tvých známých? Sděli jméno a adresu - sami navážeme kontakt.

Kontaktní adresy:

Kamil Růžička - Anglická 22, Karlovy Vary, 360 01, Tel.: 017/22350

Ivo Slaviček - Křížkova 8, Karlovy Vary, 360 01, Tel.: 017/25344

Až budeš posílat jakoukoliv zprávu, či realii, nezapomeň, že důsledná identifikace zdroje informací je základní podmínkou pro hodnověrné zpracování jakýchkoli historických podkladů.

Zásadně a vždy uveď:

1. identifikaci získaného - předávaného materiálu t.j.:

- zdroj získání, jméno ap.
- datum události, či vzniku realie včetně autorství i u fotografií,
- vydavatelské údaje k tiskovinám,
- Tvé působení v době vzniku dokumentu, či realie a Tvůj vztah k němu, případně Tvůj vztah k události o níž vydáváš své svědectví.

2. svoje jméno, ročník narození, současnou adresu i postavení civilní a skautské v době, o které podáváš zprávu.

Předem díky za pomoc při hledání zapadlé historie. Thor

II. třebíčský summit

Ve dnech 27. - 29. 1. 1995 se na okresním domě dětí a mládeže v Třebíči uskutečnilo setkání vedoucích oddílů a klubů nejrůznějších dětských a mládežnických organizací (např. Junák, Brontosaurus, ČSOP, Duha, TOM, kluby Žlutého kvítu aj).

Dopoledne bylo věnováno tzv. dílnám, kde si účastníci vyměňovali zkušenosti ze své činnosti včetně praktických ukázek. Odpoledne probíhaly diskuse v sekcích. Diskuse se dotýkaly těchto oblastí: spolupráce dětských a mládežnických organizací v celostátním i regionálním měřítku, možnosti kontaktů se státními institucemi (okresní a městské úřady, školské úřady), cílů výchovy společných pro všechny vedoucí, možnosti působení na neorganizovanou mládež, vydávání amatérských časopisů a propagace činnosti.

Účastníci se shodli na: důležitosti spolupráce organizací a jejich společném působení na neorganizovanou mládež i na regionální úrovni, na nutnosti předávat dětem základní morální hodnoty, užitečnosti pořádaných obdobných setkání s regionálním i celostátním významem a dalších věcech potřebných pro práci s dětmi.

Účastníci setkání si také zahráli řadu her a během nedělního dopoledne se rozjeli zpět po celé republice.

Kamil Svoboda, Jan Burda
ODDM Třebíč

Pět kilo vědomostí, názorů a skautování

Už od školy jsem čtivec a pečlivka, takže musím mít vše pěkně srovnané, nejlépe podle velikosti a ani růžek nesmí být ohnuty. Od r. 1990 jsem začal kupovat množství časopisů, počínaje Mladým hlasatelem a čtrnáctidenníkem Junák, a konče Trampem či jinými tituly náhodně zakoupenými na stáncích PNS. Krátce předtím, než jsem se stal družinovým rádcem, využil jsem na poslední chvíli předplatné Skautingu přes pražský JUN. Musím říci, že jsem neprohloupil. Snad ze začátku mne lákaly jen vnitřní rádcovské přílohy, ale časem jsem četl i další články a stále rubriky. Zajímaly mne názory ostatních, reportáže z roverských akcí, nové skautské tituly... Nyní už více jak rok čas od času do Skautingu i něčím přispěji. Ve skříni plné spisů a desek s materiály nejen o skautingu mám kupu všech časopisů. Pomalu se rok od roku zvyšuje. Jak titulů přibývá, jde namů stále rychleji. A před týdnem jsem musel tu kupu rozdělit, přčemž jsem neopomenul vše znovu prolistovat. Asi nejtěžším břemenem po Junáku byl Skauting. Tuším takových pět kilo. Pět kilo za pět let, gram po gramu, písmenko po písmenku. A tak úzasně se zvyšující kvalitou! Nevím jak vám, ale mně se Skauting líbí stále víc. A přejí mu, celé redakci - Kače i Hance Turecké - mnoho, mnoho radostné práce do budoucna!!!

Jenda Potůček

Od počátku českého skautingu snažím se o to, aby mládež byla všude slyšena. Její je tato organizace, pro ni především byla vytvářena. Proto nechť uplatní se i při valných shromážděních skautských, prostřednictvím svých zpravodajů a vůdců, nechť povznese svůj hlas a pronese své názory a přání.

A. B. Svojsík,

Skaut Junák č. 5 str. 41 - 1925

Absolventům instruktorské LŠ

Bratři, připravovaná nová organizace Junáka má posílit výchovné poslání našeho hnutí. V něm má důležité místo skautský vůdce, kterého připravují a vzdělávají lesní školy. Považuji proto za oprávněný požadavek, aby v nejvyšších orgánech zastávali funkce jejich absolventi, bratři, kteří prokázali vůli plně se věnovat skautské výchově a v ní se také osvědčili. Byl bych spokojenější, kdyby postavení lesních škol nalezlo své místo i v novém organizačním řádu.

Obracím se na Vás s tím, abyste důstojné místo lesních škol v naší organizaci hájili, abyste neustupovali od požadavku absolvente lesní školy pro nejvyšší představitele, kteří budou řídit skautskou výchovu, a abyste snahám odstranit tento zcela oprávněný požadavek čelili.

Dbejte na to, aby kruh lesních škol zůstal pevný v duchu naší hymny a aby v něm neměli místo ti, kteří se v minulosti zásadám junáctví a občanské cti zpronevěřili. Tisknu Vám ruku a těším se na shledání s Vámi na srazu instruktorských LŠ, který svolám brzy na podzim.

Váš vůdce

Přemysl Hauser

Právě jsem zjistil, že skupina několika funkcionářů vydala otevřený dopis ÚR. Je paradoxní, že jsou mezi nimi i její členové, piší tedy sami sobě. Svědčí to o nerespektování řádů, které jsme si sami dali. To dříve nebylo. Podepsaní protestují proti požadavku LŠ pro kandidáty do nejvyšších orgánů. Ti, kteří z podepsaných nejsou absolventy LŠ, se zřejmě obávají, že se nedostanou na místa, na něž se neoprávněně derou. Podepsali však i absolventi LŠ a ILŠ. Nepochopili, čím LŠ jsou, nebo to nikdy nechťeli pochopit a dostali se mezi nás omylem, nebo --- nechci domyslet.

Protože podepsaní podepírají svůj postoj svými funkcemi a tituly, kladu na druhou stranu svoje:

Kdo jsem, čím jsem byl i nebyl:

člen od r.1928, vlče s oběma hvězdami, skaut druhotřídní i prvotřídní se 16 odborkami a 3 orlími pery, rover prvotřídní; rádce, vůdce oddílu, střediska, zást. velitele oblasti - zbaven akčním výběrem Junáka po únoru 48 funkci a členství za postoj proti komunistické klíče na moravském sněmu; absolvent MLŠ 38, instruktor MLŠ 45, vůdce pražské LŠ 70, a pěti instruktorských LŠ;

nebyl jsem členem strany a proto ani stranické skupiny při ÚR, nebyl jsem pionýrem a nekladl jsem tedy zájmy dělnické třídy nad ideály humanitní, nejsem na seznamu agentů ani důvěníků STB; jsem učitelem, 40 let jsem učil na vysoké škole nikoli marxismu-leninismu, ale mateřskému jazyku, jsem univerzitní profesor pro obor český jazyk a učim dosud. Jsem zkrátka stále týž - semper idem.

Rozhodnutí ÚR: Na základě výsledků hlasování ÚR potvrzuje platnost volebního řádu ve znění projednaném na plénu ÚR 28.1.1995.

Ze zápisu 21. pléna ÚR 11.3.1995

Na sněm buď připraven

Co vlastně platí z rozeslaných volebních řádů?

Plénum ÚR rozhodlo přes žádosti všech tří náčelnictev trvat na úpravách VR, týkajících se jak požadavku schvalování kandidátů okresními sněmy, tak na zpřísnění kvalifikačních požadavků na kandidáty. Na sněmu v Brně bude tedy nutno ledačes řešit hlasováním o pilných návrzích. Na téma volebního řádu a sněmu dostala redakce několik ohlasů. Z jednoho z nich vyjímáme:

Model varianty Y, který VII. mimořádný sněm přijal, předpokládá obsazení míst v ÚR lidmi, kteří budou garanty svěřených funkcí nejen po stránce skautské, ale i profesní. Volební řád se snažil tyto předpoklady optimálně specifikovat - práce s dětmi, zkušenosti z řídicí činnosti v orgánech Junáka, a min. skautskou odbornost (VZ). Po rozhodnutí ÚR si kladu několik otázek:

- kolik lidí ochotných opravdu pracovat v ÚR mělo v uplynulých 5ti letech čas vést oddíl, sbírat zkušenosti ve vyšších orgánech a ještě absolvoval LŠ?

- může absolvent LŠ nahradit zkušenosti z působení v hnutí, profesní vzdělání, např. pro výkon funkce organizačního, hospodářského, ekologického, technického, zdravotního, tiskového a duchovního zpravodaje?

- je účast na LŠ opravdu tou pravou "bránou", která má přivést členy do ÚR? Není spíše tím pravým měřítkem množství práce, kterou za sebou lidé zanechají?

- jestliže je ILŠ určena pro přípravu instruktorů a vedení LŠ, bude zárukou pro kvalitní vedení hnutí?

- hledáme schopné lidi nebo jen člověka, byť s LŠ, na obsazení židličky pro hlasování s tím, že někoho jiného budeme muset pověřit výkonem funkce a práci třeba i zaplatit?

- proč zužovat výběr hned na začátku? Proč by delegát sněmu sami nerozhodli přímo volbou, zda LŠ je tím rozhodujícím plusem pro toho, kdo ji má.

A tak se ptám Vás, členů Junáka, co si myslíte? Podotýkám, že nemám lesní školu, ale ani kdybych ji měla, o kandidatuře na místo v ústřední radě bych neuvažovala. Myslím si, že moje místo je jinde.

Vladka Navrátilová - Věvy (Olomouc)
tajemnice komise
pro přípravu voleb.řádu

Také k Otevřenému dopisu z č. 6 - kromě vyjádření br. Piska a br. Hájků v č. 7 - dostala redakce mnoho dalších dopisů, na jejichž

otisků zde není dost místa. V podstatě se však shodují v obsahu a ke stanovisku Otevřeného dopisu se připojují svými podpisy. Za jednotlivé bratry a sestry jmenujeme alespoň br. Čestmíra kapitána Grizlyho-Mírka Vosátku, za větší celky pak okres Praha-východ a 1. středisko Hradec Králové. Opačný názor měl jeden pisatel. redakce

2x Ad: Otvíráme archivy

Zmínil-li se zábavný časopis v obsáhlém článku o Vánocích o tom, že na Nový rok komínik roznášel kalendáře, musí se připravit, že v lednu začnou chodit nedůtklivé dopisy od společenstev komíníků a místní komíníči začnou odříkávat předplatní na protest proti takovému zlehčování tak významného řemesla, bez něhož by si lidé ani nezatopili, vznikal by požár atd. atd. To už je tak v kraji zvykem.

V článku Otvíráme archivy padla zmínka o mikrokolektivěch - byt v zcela jiné souvislosti - a hned přišlo několik dopisů protestujících a zdůrazňujících jejich význam, o němž ovšem nikdo nepochybuje. Celý článek byl o něčem jiném.

Naopak. S tím, co se dnes vznešené a vědecky nazývá "mikrokolektiv" přece přišel již na počátku století sir R. Baden-Powell, když na základě poznatku, že kluci projevují pravěkou snahu sdružovat se do tlup, vytvořil skautskou družinovou soustavu. Té pak využily cizí, a později i naše časopisy - původně v podstatě z komerčních důvodů. To ovšem samozřejmě nic nemění na kladné roli, kterou potom různé čtenářské kluby sehrály u nás, zejména v době nesvobody. Ale znovu: článek byl o něčem jiném.

K němu samému jen několik slov: není třeba pochybovat o tvrzení, že Galénovi v roce 1968 poskytl mezi čtyřma očima rozhršení sám náčelník R. Plajner. Co také mohl dělat v době, kdy se sice pár komunistů snažilo nasadit režimu lidskou tvář (či masku), ale pořád to byl komunistický režim. Po roce 1989 by asi byla namístě ještě omluva veřejná a bratru Blažkovi zvláště. Jen o to v článku šlo. Kromě vzpomínky (a to hlavně) na statečný postoj bratři, kteří v případě br. Blažka svědčili. Kdo však řekl A, musí říci i B. Bylo by nespravedlivé neprojeviti uznání statečnému postoji, který Galén osvědčil po sovětské okupaci - a politování nad perzekucí, která ho postihla. A k níž, žel, mimoděk přispěl i nestatečný postoj některých představitelů Junáka. Ale to je opět jiná historie a omlouvám se čtenářům, že jsem pro jednu neodolal touze zabývat se minulostí, která nikoho nezajímá a je jen na obtíž.

K článku Otvíráme archivy v č.5 redakce poskytla místo pro obsáhlé vyjádření J. Šimáně - Galény, jehož se článek týkal. Tím učinila zadosť povinnosti a služnosti demokratického tisku a není možné se k této záležitosti stále vracet. Několik dopisů, které v této souvislosti došly,

kromě souhlasu či nesouhlasu nepřineslo žádné nové pohledy; případně se pisatelé zabývali jinými otázkami, např. mikrokollektivy nebo tiskem pro děti a mládež. To jsou náměty, k nimž se redakce případně vrátí jindy.

Jiří Navrátil

My, co jsme již ve svém životě tolik prožili, víme, že právě v této době musíme nabídnout k velké opatrnosti. Jak dovedou někteří Češi, a to i skauti skřivit své páteře, jsme se mohli mnohokrát přesvědčit. Proto byly v loňských

číslech otiskovány články "Otvíráme archivy", aby mladí skauti a skautky byly ve střehu a měli oči kolem sebe otevřené, protože dějiny /alespoň některé/, jak známo, se někdy rády opakují. Nám starým známé heslo "kdo nejde s námi, jde proti nám" již nikdy nevymizí z paměti, protože jsme jej měli tu čest za 42 roků velice dobře poznat.

Proto je povinností nás, starých skautů, abychom těm mladým připomínali tuto minulou dobu. Mrzí mne, že někteří mladí lidé nesledují ve sdělovacích prostředcích dokazatelné věci, jinak by nemohli mít takové ná-

zory jako o "ohřívání staré polivčičky". Tento výrok jsem již mnohokrát slyšel v poslední době, od členů bývalé velké strany, od těch, kteří se měli celých 42 let jako vavřince.

Skautská organizace byla a je nepolitickou organizací, ale přesto nám nařizuje náš skautský pozdrav "Buď připraven!" nespát na vavřinech, ale mít kolem sebe oči otevřené, nebo by se nám to opět mohlo velice vymstít. Zažil jsem osobně 3x zrušení skautingu, a to mi už stačilo.

Z dopisu

Jaroslava Limberského

SKAUTING, DEMOKRACIE A TOTALITA

Výtah z hlavního referátu na Konferenci Evropské hodnoty demokracie a výchovy po zkušenostech s komunistickou totalitou, o níž jsme psali v č. 5 a 6

Skautská výchova vychází ze tří základních principů a na nich plně spočívá: na uvědomění si duchovní dimenze života, na vědomí odpovědnosti vůči lidskému společenství a na vědomí povinnosti o rozvoj sebe sama. Tyto tři základní principy spolu s náplní /obsahem/ a metodikou výchovy tvoří to, čemu říkáme skauting. Samotná náplň a metody výchovy pro svou účinnost a přitažlivost byly a jsou velmi často napodobovány a využívány, avšak bez přijetí základních principů duchovních a mravních jsou pouhou slupkou, lákadlem, které může být /a také bylo/ zneužito k cílům skautingu zcela cizím. Proto také všechny totalitní režimy vždy současně s využitím skautských metod cíleně zaměřovaly svou snahu proti duchovním a mravním principům skautingu. Absence duchovní dimenze v naší společnosti a ve výchově uplynulých let totalita se projevuje v současnosti

- ve ztrátě smyslu pro transcendentu - a to nejen onu transcendentu absolutní, ale i "přesázenou" každého jedince směrem k ostatním lidem a životu jako celku /to se bohužel podle ověřených průzkumů týká většiny výchovných občanů a bezprostředně s tím souvisí individualistický a konzumní životní styl/,
- v zásadní nedůvěře k "ideologiím" - včetně toho, že se za ideologii považuje i morálka a především i křesťanství ve své klasické podobě /naopak prudce vzrůstá přitažlivost sekt a různých paranáboženských kultů citelně totalitních/,
- masivní krizi rodičovské autority mnohdy doprovázenou naprostým selháním rodiny jako prostředí, jež má být zdrojem bezpečí a kultivace svobody. To, co zahrnuje druhý princip skautingu a co je jedním z charakteristických rysů moderní demokracie a demokratického názoru na svět, je odpovědnost vůči Zemi a životu na ní, především pak k lidem, kteří na ní žijí, bez ohledu na rasu, náboženství nebo společenské postavení. Výchova k demokracii musí nutně být i výchovou k pochopení druhých, ke hledání cest ke kladnému vztahu mezi nimi, k odstraňování překážek v mezilidských vztazích.

Smyslem výchovy jedince není jen tento jedinec sám o sobě, nýbrž jedinec jako součást lidského společenství a jeho role v ní. Tato základní myšlenka, v souladu s psychickým vývojem od dětství po

zralou dospělost, je promítnuta do skautské výchovy až po konečnou vizi milionů skautů a skautek v celém světě, spojených stejnými duchovními a mravními principy, kteří by byli schopni předcházet a zabránit nedorozuměním a konfliktům mezi státy či skupinami lidstva. Že tato vize není planá, dokládá nesčetné množství skutků a činů před vypuknutím druhé světové války i během ní.

Jaké zkušenosti máme dnes, uvažujeme-li o výchově z pohledu základních tří principů skautingu?

Slyšíme mnoho stížností na dnešní děti: jsou pasivní, konzumní, necitlivé, agresivní, bez morálních zábran či norem, nechtou, neumí navazovat přátelství atd. - Jsou opravdu takové? Plati to pro nás, nebo pro celou Evropu? A mohou vlastně být děti jiné, než jsou dospělí, kteří kolem sebe vidí, které napodobují a které je přímo či nepřímo vychovávají vlastním životem? 40 či 50 minulých let se nepoděpsalo jen na dnešních dětech, daleko více na předcházejících generacích. Poznáváme dokonce, že děti se dokáží mnoha negací zbavovat rychleji než dospělí.

Vina za současnou negativní charakteristiku společnosti není vinou dětí. Jsou jen ostrým zrcadlem nás - dospělých. Nelze zavírat oči před narůstající krizí rodiny, stoupajícím počtem rozpadlých rodin, které ve svých důsledcích postižují hlavně a především děti, před narůstající kriminalitou a prosazující se tendencí "ostrých loktů" v nezodpovědně pojetém podnikání, před chybami výchovnými systémy a před rozkolísáním a zpochybnutím životních a morálních hodnot. To vše se nutně promítá do vývoje dětí, narušuje jej a vytváří rizikové momenty pro budoucnost.

Výchovu je nutno chápat nikoliv jako předávání znalostí a dovedností nebo jako vytváření postojů, ale v první řadě je nutno ji pojímat v obecné rovině jako předávání naděje pro budoucnost. Vychovávat mohou ti, kteří žijí nadějí, že jejich dílo je smysluplné a vede k probouzení vnitřních sil a možnosti mladého jedince. Zde vidíme provinění minulých let: vytvářela se iluze, že se vychovává, ale děti byly opětovně ponechávány na holičkách. V době podezřivosti, neupřímnosti a nespravedlnosti nemohla výchova přinášet naději. Roli výchovatele, přítele a důvěrného kama-

rada chtěla převzít instituce, která rušila osobní vztahy, zbavila výchovu volby a nahradila ji diktátem různých příkazů a směrnic. Nařizovala bojovat za mír, ale skrývala vlastní vnitřní rozpory. Oslavovala solidaritu, ale nechtěla vidět ztrátu citů a rozpad v rodinách. Nařizovala co a jak učit a nevšímalá si potřeb a touhy dítěte. Předepisovala soucit se vzdálenými trpícími a neviděla dohru unavenou matku v její dvojí smůle. - O rozbití těchto stereotypů a jejich důsledků nám jde v první řadě.

Mnoho se dnes uvažuje o demokracii. Učíme se znovu postupně chápat její základní hodnoty a dodržovat je. Poznáváme - a znovu si potvrzujeme při soužití s dětmi na táboře, že základem demokracie je idea důstojnosti každého jedince, starého i mladého, opřená o obecná i dětská práva. Jestliže chceme naučit žít ve svobodě, v toleranci, v respektování názorů druhého, pak podmínkou je uznat lidskou důstojnost dítěte, školáka, adolescenta, i osob dospělých a stárnoucích. Výchova k demokracii má dva aspekty: altruismus, který umožňuje každému být podle vlastních sil užitečným pro druhé, a vymezení lidské svobody, která je ohraničena jednak odpovědností za vlastní činy, jednak respektováním svobody druhých.

Mnohé překážky, které nakupila doba uplynulých 50 let, ale i překážky kladené současností, se nepodaří překonat v krátké době. S tím ani žádná teorie výchovy nepočítá. Musí se změnit celkové klima společnosti, ani to mnohdy nepřeje dobré výchově dětí. Napravit nedostatky výchovy 50 let zanedbávané, nebo přímo cílevědomě poškozované, je nesmírně obtížné. Bez spolupráce všech, kdo jsou zaneprázdněni pro výchovu - ať již v kterémkoliv instituci nebo organizaci, především však v rodinách - si nelze v dlouhodobé perspektivě představit pozitivní vývoj společnosti. Navzdory mnoha překážkám jsme však optimisté.

Poznali jsme za uplynulých téměř pět let, že v dětech a v mladých lidech je velká naděje, že prahnou po duchovních i mravních ideálech, že mnohá chápou snáze než dospělí a že pro budoucnost mají velkou šanci. Je na nás a na výchově dospělých, aby tato šance nebyla promarněna.

Jiří Navrátil

Václav Břicháček

Vladimír Kopřiva

Jiří Zajíc

PRŮVODCE ČESKOU SKAUTSKOU LITERATUROU

Kdo by jej neznal, lépe řečeno, kdo by nečetl alespoň některou z jeho knih? Mezi skauty snad nikdo. Někdy lze zaslechnout kritické poznámky na jeho pojetí skautingu, vyčítá se mu, že si ze skautingu něco vybral a dal to dalším dětem. Je ta vyčítka oprávněná? Má být Jestřáb pranýřován za to, že některé skautské metody dal všem dětem, i těm, které z různých důvodů si cestu do skautských oddílů nenašly? Jsme přesvědčeni, že jednal správně. Jeho cíl byl stejný jako ten náš - vychovat z dítěte dobrého člověka, platného svému okolí.

Jaroslav FOGLAR-Jestřáb

Jaroslav Foglar napsal několik čistě skautských románů, ale i řadu takových, které skauting překračují. Přesto i ty zdánlivě neskaутské romány můžeme považovat za skautské, vycházejí totiž z Jestřábovy praxe vůdce skautského oddílu. Legendární Pražská Dvojka existovala před Foglarem a prošla jí řada později významných osob jak skautského, tak i občanského světa. Jestřáb však Dvojku převzal v době, kdy procházela krizí a dokázal ji nejen pozvednout, ale vtisknout jí i svůj osobitý ráz - je to logické a každý vůdce má na to právo. Mezi stovkami dětí, které prošly jeho oddílem, je také plejáda známých jmen, jejichž seznam by se sem věru nevešel.

Vraťme se však k literatuře. Foglarovo dílo je natolik rozsáhlé, že jej musíme rozdělit do dvou částí, z nichž dnes uvádíme tu první - do roku 1945.

Jaroslav Foglar se objevil na stránkách časopisu *Skaut-Junák* v prosinci 1923 s povídkou *Vítězství*. Bylo mu šestnáct let a byl kuriózní členem 48. klubu OS. Několik povídek napsal jako člen 34. oddílu, kde krátce působil před sloučením s 2. oddílem.

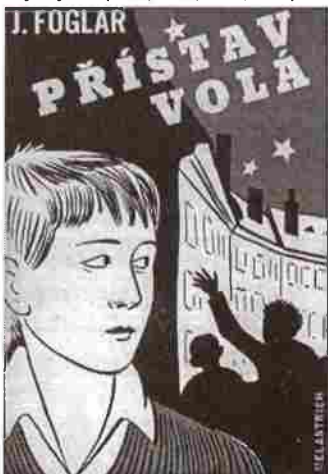
Téměř pravidelně, v každém ročníku, přibývaly další a další povídky. Ze sta povídek (včetně těch, ze kterých byl později sestaven *Tábor smůly*) jich na stránkách našeho hlavního časopisu vyšla téměř polovina, ostatní jsou ztraceny v dalších časopisech.

První knize, kterou Jestřáb napsal - *Hoši od Bobří řeky* - trvalo několik let, než vyšla. Druhou pak byl pravý skautský román *Boj o první místo*. I ten si však musel na knižní vydání počkat. Dříve se objevil jako román na pokračování ve 20. ročníku *Skauta-Junáka* v letech 1933/34. Třetí napsanou knihou mladého autora byl *Přístav volá*. Ta díky tomu, že se umístila v soutěži o nejlepší knihu pro mládež, vyšla knižně během dvou měsíců v Melantrichu koncem roku 1934 (viz obr.). *Přístav* se dočkal zatím pěti vydání (1934, 1942, 1947, 1969 a 1991) a nyní se připravuje šesté.

Druhou foglarovkou byl již zmíněný *Boj o první místo*. Jistý nakladatel Jan Kobes vlastnil v Plzni tiskárnu a také dva syny, vodní skauty. Ti znali *Boj* již z časopisu a doporučili jej otci ke knižnímu vydání. V roce 1936 náš skautský národ slavil své 25. výročí a na Trojském ostrově v Praze uspořádal Jubilejní zemský sjezd. Zde, v táboře pražské župy, se kniha začala prodávat a zájemcům ji Jestřáb na místě podepisoval. Recenzi, velmi příznivou, na tuto první "skautskou" foglarovku napsal A. B. Svojsík. Snadno poznal, že "*Br. Foglar jest z těch mála, kteří duši chlapce rozumí dokonale. Má rád své skauty, sdílí každou jejich radost i žal, proto chápe každé hnutí jejich duše ...*". *Boj* má již sedm vydání (1936, 1940, 1947, 1947, 1969, 1970 a 1990) a osmé je rovněž na cestě.

Třetí foglarovkou byli konečně *Hoši od Bobří řeky*. Není třeba se o této "klasické" chlapecké knize rozepisovat. Její účinek na celé generace od roku 1937, kdy vyšli *Hoši* knižně poprvé, je neoddiskutovatelný. Zatím vyšla u nás 14x, z toho 7x do roku 1945. *Hoši* vycházeli 2x na pokračování v časopisech, 1x v sešitovém vydání a 5x v zahraničí. *Hoši* jsou zřejmě nejrozšířenější knihou českého autora pišícího pro mládež.

Čtvrtou předválečnou foglarovkou byl *Tábor smůly*. Není to klasický román, ale soubor humorných povídek, které vycházely v letech 1927 - 1937 většinou ve *Skautu-Junáku*. Zatím má *Tábor smůly* čtyři vydání (1938, 1940, 1990, 1994).

Pátou knihou, tentokrát opět románovou, je *Chata v Jezerní kotlině* (1939, 1940, 1941, 1946, 1969, 1988, 1989, 1993). Oblibu tohoto výchovného příběhu dosvědčuje dosavadních osm vydání a je tak druhou foglarovkou v počtu vydání. *Chata* vyšla navíc v sešitovém vydání, vycházela na pokračování, dokonce třikrát v komiksové podobě a má i dvě zahraniční vydání.

Šestá titullem je prakticky nejmenší známá *Historie Svorné sedmy*. Zatím vyšla jen dvakrát (1940, 1990), ale třetí vydání se již připravuje.

Sedmou foglarovkou v chronologickém přehledu je další výborný skautský román *Pod junáckou vlajkou*, který vyšel těsně před zákazem skautingu fašisty. Zatím má kupodivu jen tři vydání (1940, 1969, 1991).

Román *Devadesátka* pokračuje byl napsán až po válce, ale s ohledem na přímou spojitost s románem *Pod junáckou vlajkou* se o něm zmiňujeme již dnes. Vycházel nejdříve v časopise *Junák* (1945), který v té době Foglar řídil, a po jeho odchodu do časopisu *Vpřed* vycházel tam (1946 - 1947). Knižního vydání se *Devadesátka* dočkala až v roce 1969. Druhé a zatím poslední vydání je z roku 1991.

Kreslený seriál *Rychlé šipy* je legendou. Pětice věrných kamarádů se pravidelně objevovala na zadních stránkách předválečného *Mladého hlasatele* a po válce ve *Vpředu*. Seriál pomáhal rovněž vychovávat celé generace nejen chlapců i děvčat. "Klubařeni" bývá ve skautských řadách někdy Foglarovi vyčítáno, je však mnoho těch, kteří s tím nesouhlasí. Historickou pravdou je i to, že po zákazu skautingu řada skautských oddílů pracovala dále jako Čtenářské kluby *Mladého hlasatele*. *Rychlé šipy* však nejsou jen kresleným seriálem, ale Foglar o nich napsal i tři romány. První z nich vyšel v roce 1941, před rozeznáním klubů *ML* hlasatele, tak jako rok před tím skautských oddílů. Jmenuje se *Záhada hlavolamu*, po válce příběh pokračoval v románu *Stínadla se bouří* a nedávno trilogii doplnilo *Tajemství Velkého Vonta*. O nich ale jindy.

Poslední foglarovkou, o které se dnes zmíníme, je velmi dobrý psychologický román *Když Duben přichází*, který vyšel roku 1944. Netradičně není příběh vsazen do prostředí skautského nebo jiného oddílu či klubu, ale do školní třídy. Byla to totiž v té době vlastně jediná možnost neformálního sdružování dětí a tvořila jakousi protiváhu nechvalně známému Kuratoriu.

Ida a Windy

POZNÁMKA - Na soutěži v Melantrichu roku 1934, která vynesla Jaroslava Foglara na veřejnost chce navázat novodobá soutěž, kterou právě rozjiždějí roveři kolem FONSu ve spolupráci s vydavatelstvím Olympia.

V současné době vydává foglarovky Nakladatelství Olympia a.s. Vycházejí v jednotné řadě s názvem *Sebrané spisy*. Zatím vyšlo 13 titulů (některé již dvakrát). Od loňského roku jsou vycházející tituly obohaceny "edicií poznámkou", ve které je popsána zajímavá historie zrodu knihy a jejich předešlých vydání. Letos mezi prvními vyjde *Přístav volá* a dalších osm foglarovek je již připraveno.

W.

Prameny nejen skautské

Nejprve jsem rozpačitě listoval Skautskou praxí I. (podle různých pramenů nakreslil M. Tomášek, Liberec 1995) a mumlal si, že to všechno už mám několikrát a se zdaněnými kresbičkami. Pak jsem ale nahlédl do dalších dvou svazků edice Skautské prameny (Skautská praxe II. - odkaz přírodních národů, Liberec 1995 a Skautské hry ve městě, B.P. & Miloš Zapletal, Liberec 1994) a bylo mi jasné, že se Zet zase trefil. Ve chvíli, kdy vyčerpá prameny skautské, sáhl jednoho za ně. Dobře udělal! Přece nebudeme donekonečna stavět jeden typ podsadového stanu a hrát x variantu kromky. Pokud jde o odkaz přírodních národů (přístřešky, obydlí, nástroje, nádob, pádla, mokasíny, sněžnice, bumerangy, kyje, oštěpy, luky a šípy, masky, skalní a pískové kresby, totemy, plastiky...etc.), myslím, že tyto povedené ilustrace by posloužily Abahoa na několik ročníků.

A pokud jde o hry ve městě, poslyšte tato Zapletalova slova z úvodu ke knize: "...drobné pohybové hry...v několika posledních letech začaly rychle mizet a podle nejnovějších průzkumů se zdá, že je většina dětí dnes už vůbec nezná, aspoň ve velkých městech. Když se pokusíme vrátit je nejmladším v naší organizaci, přinese to několikrát užitek. Obohatíme program schůzek a vycházek. Děti se těmito hrami budou bavit i ve volném čase, naučí je i ty kamarádi, kteří nechodí do smečky vřít nebo roje světlušek."

Něco na tom je. Opravdu si neuvědomuji, že by děti u nás na sídlišti hrály hry, které provázely mé dětství a které jsem v Zetově publikaci s potěšením vyhledal.

Jež
(převzato z časopisu Abahoa, Třebíč)

Jedno slovo pravdy

V roce 1970 byla Alexandru Solženicynovi udělena Nobelova cena za literaturu. Svůj "Proslav" připravený k příležitosti slavnostního předání ceny nemohl přednést. Stal se pak základem filmu na videokazetě (28 min.), který obrazem dokresluje text z Proslavu, namluvený Radovanem Lukavským.

Videokazetu doplňuje sborník, v němž kromě statí o Solženicynovi je jeho životopis a Proslav. Solženicynovy myšlenky jsou po téměř čtvrt století stále aktuální a oslovují svým morálním apelem. Podařilo se zajistit několik dvojic - kazeta se sborníkem - k bezplatnému zapůjčení.

Zájemci, napište na Ústředí Junáka, Ústřední skautský archiv, Senovážné nám. 24, 116 47, Praha 1.

V dopise uveďte jméno a adresu toho, kdo zodpovídá za vrácení videokazety a sborníku do jednoho měsíce.

Doporučuji k využití zejména pro R&R a pro OS.
Vráťte Řehák - Áček
člen NKOS

ZPRÁVY

UPOZORNĚNÍ!

všem, kteří píšou na skautské ústředí - k 1. dubnu rušíme poštovní schránku 828 na hlavní poště v Jindřišské ulici. Nadále posílejte korespondenci pouze na adresu: **Junák - ústředí, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.**

Ústředí SLOVENSKÉHO SKAUTINGU má novou adresu:
Slovenský skauting
náčelnictvo a sekretariát
budova Městského úřadu
Predmestská 1
010 01 Žilina

VOLEBNÍ ŘÁD

Rozhodnutí ÚR: Na základě výsledků hlasování ÚR potvrzuje platnost volebního řádu ve znění projednaném na plénu ÚR 28.1.1995.

Ze zápisu 21. pléna ÚR 11.3.1995

Nibowaka (viz č. 1)

Dopisy všech, kteří poslali podklady o předplacení publikací nakladatelství Nibowaka v Brně, byly předány k dalšímu řízení. O výsledku Vás budeme průběžně informovat.

Chris (ad č. 7, str. 22)

Dobře i špatné zprávy. Chris se musel díky streptokokové nákaze vrátit do izolace v nemocnici, jeho krvinky však se rychle regenerují a počet bílých roste.

Před dvěma dny dostal další pohlednice z České republiky. Opravdu pomáhají. Díky za vaši podporu.
Rob White

Redakce Skautingu nabízí

Je stále možno si doobjednat všechna již vydaná čísla tohoto (33.) ročníku (110 Kč).

Jednotlivá čísla starších ročníků:

Ročník 30 (pouze č. 8 - 10) 3 Kč/kus

Ročník 31 (pouze č. 2 - 10) 4 Kč/kus

Ročník 32 (pouze č. 4 - 10) 5 Kč/kus

Adresu naleznete v tiráži

Nadace FONSS
ve spolupráci
s Nakladatelstvím
OLYMPIA, a.s.
vyhláší soutěž
o nejlepší dosud
nepublikovaný rukopis
určený dětem a mládeží
ve věku od 11 do 15 let.
Hlavní cena: 10 000 Kč
a knižní vydání vítězného rukopisu.

**LITERÁRNÍ
soutěž**

Propozice soutěže na adrese: Nadace FONSS, p.o. box č. 35, 110 07 Praha 1

**u z á v ě r k a
s o u t ě ž e
30. září
1995**

COMPUTER **SKAUIT** **AKTIV** **13**
GRAFICKÝ DESIGN

linoryt L. Rusek

Ivančena pro skauty je v sobotu 22. 4. 1995, trampská v neděli 23. 4. 1995.

Náčelník čs. exilového skautingu bratr Tibor Grantner - Cipa se dožívá 14. dubna 1995 úctyhodných osmdesátilet.

Na skautskou stezku vstoupil v roce 1923. Po pěkné tatranské bouři na prvním táboře přišel ke skautskému jménu Cipuška - mokré kuřátko. Cipa stál u zrodu Slovenské lesní školy, založil Evangelický skauting na Slovensku. Po válce zpravodaj Bratislavské župy a pak předseda Hospodářské rady v náčelnictvu Slovenského Junáka. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy odešel do exilu. Zakládal Český a Slovenský exilový skauting, nejprve byl členem Evropské rady, později náčelníkem a tím je i dnes. Pět let vydával exilový časopis Šíp a podílel se na celé řadě příruček, odznaků, kazet atd. Byl vyznamenán nejvyšším exilovým vyznamenáním, řádem Střibného lva.

Zvolenský rodák dnes žije v Holandsku, ale je stále v dobrém styku se svojí vlastí. Přejeme zkušenému, moudrému Cipovi stále plno energie a mnoho důvodů k jeho charakteristickému milému úsměvu!

- W -

V Brandýse nad Labem mělo Knihupectví "Sylvie" na Komen-ského náměstí od 18. 2. do 23. 2. 1995 ve výkladní skříni výstavku na počest 80. výročí našeho divího skautingu, uspořádanou u příležitosti mezinárodního svátku skautek.

Jožka Kubáčová

Skauti střediska "Psohlavci" v Hranicích oslaví v tomto roce 75. výročí založení skautingu v Hranicích. Oslavy byly zahájeny již v lednu vyhlášením různých soutěží a mezioddílových akcí.

Z těch chystaných vybiráme:

6. 5. 95 - skautská pouť a pochod "Hranická 25 /30/"
26. - 28. 5. - "Hranické pádlo" - vodáci - soutěž tradičních a ne-tradičních plavidel.

3. 6. 95 - Táborák k 75. výročí založení skautingu v Hranicích

8. - 23. 9. - Výstava 75. let skautingu v Hranicích.

K výročí založení bude vydán "Buletin".

Na kole se vydal z Norska skaut Bert Lamp, vůdce střediska z nevelkého městečka Stavanger, navštívil na své pouti Evropou také Českou republiku. Nejbližší cíli jeho cesty je Slovensko a Rakousko. Zatím je na cestě čtyři měsíce. V redakci jsme se ho zeptali, co si chce přivést ze svého putování? Kromě spousty nášlevek a odznaků zkušeností skautů různých zemí Evropy, a také adresy, kontakty... Nepotkali jste ho také?

Havlíčkobrodští bobři? Dobří! Už podruhé se o posledním lednovém víkendu sešly velké světloušky a šestníci vičat na Žluťásku, tentokrát v rekreačním zařízení Ředkovec pod Lipnici. Novinkou setkání, pořádaného střediskem Bobří v Havlíčkově Brodě, byl pobyt celý víkend. Umožnil rozšířit osnovu a lépe prožít nabízenou tematiku. Dobře vybraní a erudovaní instruktoři a instruktorky učili základem zdravotvědy, hrám v přírodě i v klubovně, výtvarným a rukodělným dovednostem, šifrování, znalostem o přírodě. Duchovním vrcholem byla podvečerní Mše v sobotu, společenským zase zábavní večer, hemřím velká lesní hra s ekologickým podtextem.

Za organizační, odborné i bratrské zajištění takového programu pro víc jak sedmdesát dětí patř brodským Bobřům oprávněně to ocenění z nadpisu: "Jste dobří!"

Balů

50. výročí vzniku křesťanského skautského střediska Mawadani. Letos si připomínáme 50 let od vzniku střediska Mawadani, které vyšlo z tradice předválečného katolického hnutí, spojeného s osobností otce M. Klementa a ve válce vzniklého ilegálního roverského kmene Klamovka /1943/. Střediskovým vedoucím byl v letech 1945 - 1948 br. Doda Mucha.

Na veřejnost středisko vystoupilo 11. 7. 1945 uspořádalo dva tábory. Po prázdninách pracovalo ve středisku již sedm oddílů a roverský kmen. Duchovním rádcem střediska byl nejdříve otec br. Lang a potom otec br. Reinsberg.

V letech 1945 - 1948 uskutečnilo středisko kromě četných skautských činností také kulturní akce. Z nich byla nejvýznamnější, již v listopadu 1945 uspořádaná středisková Rally v divadle E. F. Buriana D46, při příležitosti mezinárodní konference studentstva. Při ní byla převedena dramaturgie indiánské legendy Mawadani, od níž byl odvozen název střediska a jeho duchovní náplň. V ní se spojovalo zaměření střediska využívat při výchově mládeže skautské a křesťanské ideje.

Další osud střediska, po roce 1948, byl podobný ostatním skautským hnutím. Přeslo na jiné formy práce, které však po některé bratry znamenaly při vyrazení pronásledování a věznění /br. Merkur - Blažek a br. Špalek - otec Štávn/. V roce 1968 došlo k přechodnému oživení činnosti střediska, které však opět pohaslo a skauti se opět ponořili do ilegality.

Teprve rok 1989 znamenal otevření nové etapy pro křesťanský skauting, ale již v nových podmínkách ekumenického hnutí. Středisko Mawadani opět žije a snaží se v této nové situaci využít svých tradic a zkušeností těch, kteří přišli pouštět čtyřicetilet. Střediskovým vedoucím je nyní br. Cato - Brůček.

Pek

Expedice Slovinsko 95 pro R&R (23. 6. - 8. 7. 1995)

má ještě několik volných míst. Informace: Jaroslav Jičínský - Netopýr, Okružní 695, 430 03 Pardubice, E-mail: XJICJ02@ST.VSE.CZ

NOVÉ TITULY FONSU PRÁVĚ VYŠLY!

Chvály zadní země - Miloslav Nevrlý - Náčelník (á 22 Kč)

Člověk a výtvarné dílo - Ladislav Rusek - Šaman (á 21 Kč)

Jak je získat?

Finanční obnos odpovídající počtu výtisků (s připočítanou částkou za poštovné 3,50 Kč/kus). Poslat složenkou typu "C" na adresu:

Nadace FONS, p.o. box č. 35, 110 07 Praha 1

Do kolonky "Zpráva pro příjemce" nezapomenout napsat, za co přesně peníze jsou.

Redakce Skautingu NUTNĚ shání pro svou potřebu přenosný počítač - NOTEBOOK. Najde se skaut-podnikatel, který by byl ochoten ho s větší slevou prodat či dokonce věnovat?

Také jsem skautoval a vím, jaké starosti mají oddíly s hledáním toho správného tábořiště. Proto nabízím skautským oddílům tábořiště v pěkném prostředí řeky Otavy. Toto tábořiště je dostatečně velké i pro vybudování střediskového tábora s více oddílů. Nabízím též uskladnění podsad v místě po skončení tábora a možnost zimního táboření v dostavovaném sruhu. Zásobování pitnou vodou a potravinami je lehce dostupné. Najem za tábořiště v létě činí 6,- Kč za stan a den, v zimě 2,- Kč za osobu a den. Případním zájemcům poskytnu bližší informace na adrese:

Karel Mařík, Radomyšská 101, 386 01 Strakonice 1, Tel.: 0342/24563

**Gorkého 5
602 00 BRNO**

Tel.: 05/ 742 745

**TURISTICKÉ A
TÁBORNICKÉ POTŘEBY
otevřeno Po - Pá 8 - 18 hod.**

Z naší nabídky:

spací pytle, karimatky, alumatky, batohy, celtý, ponča, opasky, nože, baterky, polní láhve, esusy.

Vojenská výstroj naše i zahraniční

Junácké potřeby

Stany Osada

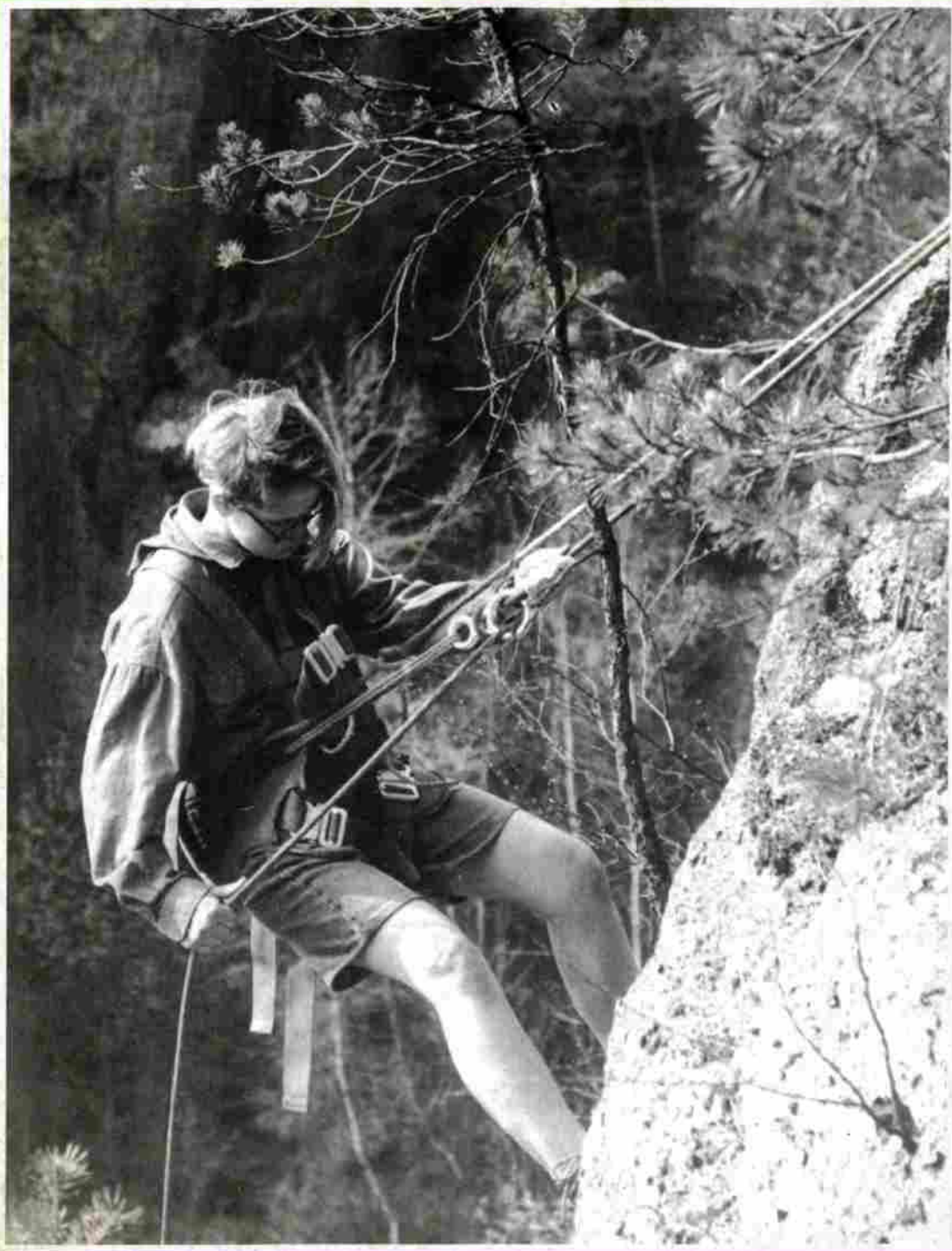
**Zasíláme též zboží na dobírku
(možnost zaslání katalogu).**

Seminář o výchově

V domě dětí a mládeže v Českém Těšíně se uskutečnil 4. února t. r. celodenní 1. skautský seminář o výchově mládeže a práci vůdců. Seminář byl určen pro všechny čekatele, vůdce oddílů i středisek. O tom, že skauti a skautky mají skutečný zájem pracovat s mládeží svědčí účast více jak šedesáti, mimo zástupců z okresu Karviná také z Olomouce, Oder, Frydku - Mistku, Paskova, Třince, Vrtna p. Prad. a Fulneku. Všichni si se zájmem vyslechli velice hodnotné přednášky prof. ThDr. Antonína Huvara o duchovních hodnotách skautingu, sestry Olgy Večerkové o výtvarné výchově, býv. primáře gynekol. a porod. oddělení v Čes. Těšíně MUDr. Antonína Kunze o problémech sexuální výchovy a br. Karla Kotáskova ml. o drogách a drogové závislosti.

Škoda jen, že organizátorům přídala starosti původně zahajovací přednáška Okresní hygieničky, která se nedostavila a měla seznámit všechny účastníky s hygienickými zásadami na skautských táborech. Každá přednáška byla zakončena diskuzí a dotazy, na něž přednášející odpovídali. Všichni se rozcházel s pocitem dobře získaných informací o výchově mládeže a práci vůdců. Lze si jen přát, aby podobných akcí bylo u nás ještě více.

Stanislav Vincour

SKAUTING 8